

BẢO-QUẢN

N° 150
Rue Lagrandière
SAIGON

Directeur :
Đào-trình-Nhật

mai

tuần báo ra thứ bảy

GIÁ MỖI

1 năm.....	7 \$ 00
6 tháng.....	3 60
3 tháng.....	1 80
1 tháng.....	0 60

MUA BÁO XIN
TRẢ TIỀN TRƯỚC

SAMEDI 25 JUIN 1938 — N° 41 — 20 TRUONG, MOI SO 0 \$ 15

TIẾNG SÚNG HÀI-NAM

Nơi chuyên với Trang-sư Jean LOYE

NHÀ VĂN PHẢI SỐNG
TRONG VÒNG XÃ-HỘI

CHUNG QUANH MÓN NƠ DẠNG DƯ

Bức thư của Đốc-lơ Thịnh và bài trả lời của Phan-văn-Thiết

CÁCH THỨC NHÌN CON HOANG

CẦN LƯ'Ỗ'I

Một chuyện lý thú về « DU-HỌC-SANH »

Dịch 2 bài thi

CỦA MỘT CHÍSỈ CAO LY

TRONG QUẦN ĐỘI NHƯ'T
CỦNG CỎ NGƯỜI VIỆT-NAM?

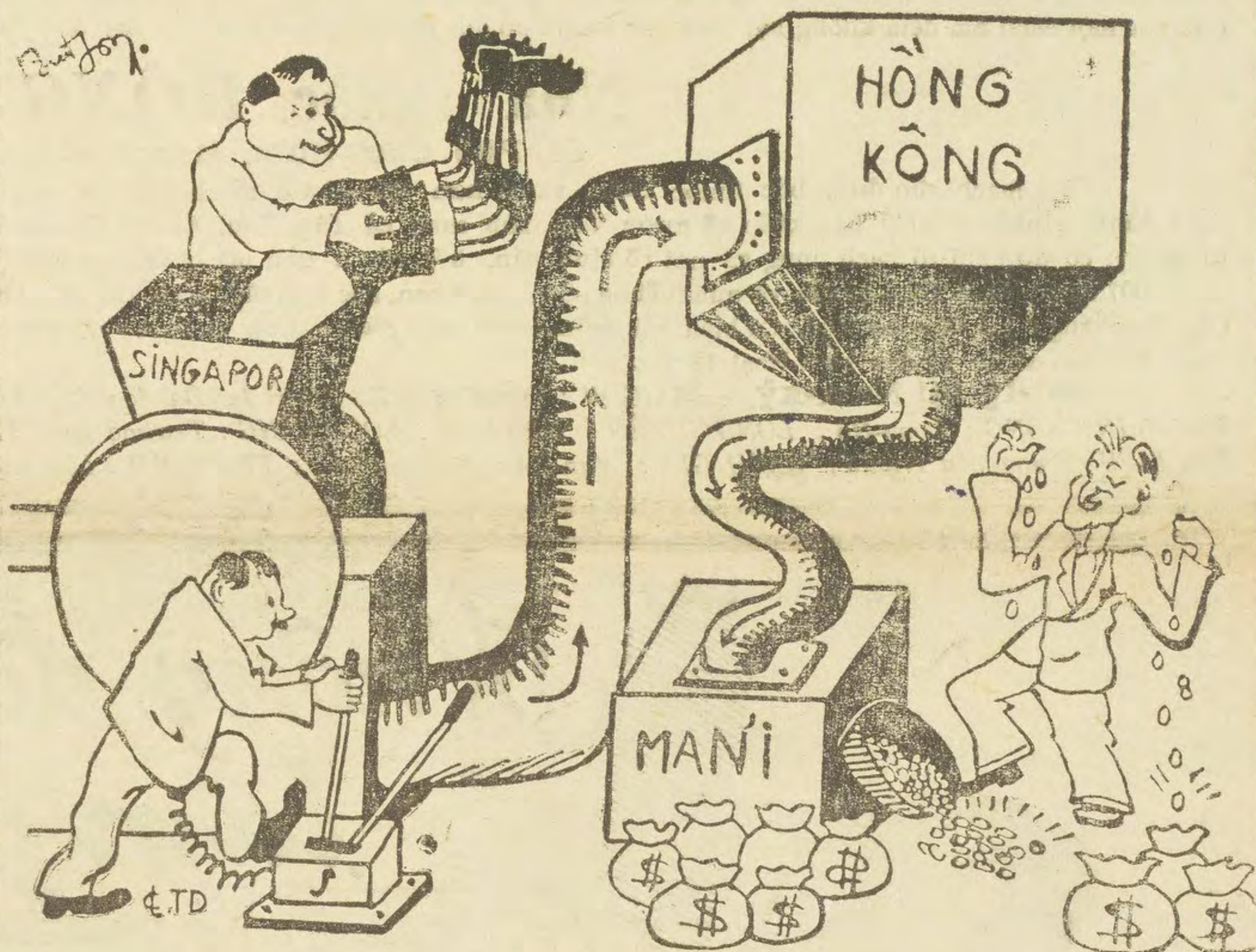
Một việc rất quan hệ cho cuộc kháng Nhật của Tàu
NGÀY 1 THÁNG 7 NÀY MỖ' HÔI
« Nhân dân tham chanh »

Lần thứ nhứt một người sắp đi tìm
LONG-VU'ÔNG HÀ-BÁ

KHÔNG CỎ SÚNG ĐẠN
lấy gì cách-mạng bạo-dộng cho được?

V... V...

NƯỚC VIỆT-NAM ĐÓNG GÓP VỚI KHOA-HOC ÂU-MỸ: CÁI MÁY XAY NGƯỜI RA BẠC

Nhà phát minh: Tổng - cuộc banh tròn
Vật-liệu: Chiền-tướng banh tròn annam

Trái lại, các chiến tướng mới đi Hongkong Manille về than phiền gì cũng là một sự sai lầm. Đáng lý nên tự hào tự đắc mới phải. Vì anh em đã có công với khoa-học thế-giới là đem thân làm vật liệu thí-nghiệm « Cái máy xay người ra bạc »

CÔNG-TRÁI QUỐC-PHÒNG

Tiền lời 5%, khôi thuế, lại có nhà.
nước bao lãnh, chặc chặc vô cùng.

KHÔNG CÓ CÁCH NÀO ĐỂ DÀNH TIỀN BẠC
HƠN LÀ MUA GIẤY CÔNG-TRÁI QUỐC-PHÒNG

KHÔNG CÓ NGHĨA VỤ NÀO CẦN KÍP CHO
NGƯỜI VIỆT NAM MÌNH HƠN LÀ MUA
CÔNG-TRÁI QUỐC-PHÒNG

Tiêu thuyết mới "TUYỆT VỌNG" càng đọc càng thấy lý kỳ

Sâm Nhung Bách Bô Hồng-Khê

Lấy tinh chất ở cơ-quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dẫn ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khỏi đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khí, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lạnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sanh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi một, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bình thờ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bỏ lì, tiêu thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bô Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sấp vàng, các bà dùng thứ bao sấp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai kỹ với chén nước trà. Mỗi hộp giá 1p.00.

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phieu, Hải-cẩu-thận, Yến-quảng, Sâm-Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », « liệt-dương » được mãn nguyện, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiệu quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0 p. 25.

Thuốc « Cai Hồng-Khê »

Không trộn lẫn chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân chất), nên ai cũng có thể bỏ hẳn được, mỗi ngày hút một ống bạc thuốc phiện, chỉ uống hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa, vẫn đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai lời, xin trả tiền lại gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng-Khê

Giấy thép mà buộc ngang trời ! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ ! Hai câu Sấm truyền này, ngày nay quả thấy ứng nghiệm, vì bề nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi dứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-Khê số 14 cũng khỏi dứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đâu đâu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ

88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Hué)

Xem mạch cho đơn, bốc thuốc chén, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, đan gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp đóng chai theo phương pháp Âu Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-miên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn trẻ con. Bệnh nào thuốc ấy, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh căn, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-Khê dự Hội-chợ Haiphong năm 1937 được quan Toàn-quyền và quan Thống-Sứ ban khen, các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội-Tinh-Vàng » và được « Bằng Cấp Tài Năng » tại Hội-chợ Huế. Có biểu hai cuốn sách thuốc : « Gia-đình Y-Dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-lý, mua thuốc Hồng-Khê xin nhận ký hiệu Phạt 12 tay.

Đại-lý tại Nam-kỳ. — SAIGON : Đức-Thắng 148 Albert 1er Dakao ; BÊNTRE Tân-Thanh Rue Clémenceau ; THUDAUMOT : Phúc-Hưng-Thai. VINH-LONG : Long-Hồ ; LONG-XUYỀN : Hữu-Thái ; SOC-TRĂNG : Trường-xuân 77 Đại-ngãi ; MYTHO : Mông-Hoa ; CẦN-THƠ : Au petit gain ; BAC-LIÊU Trang-hiếu Nghĩa ; RACH-GIA : Vạn-Hóa Rue Gia-long ; TRA-VINH : Liên-Hiệp thư-quán.

*Không đau
lắm quá biết mấy*

Mất ngủ, kém ăn, tâm thần mờ mịt, đều là những nguyên nhân làm cho ngài thất bại trên đường đời.

Nếu ngài muốn tạo lên hạnh phúc, giàu có, phong lưu, thì nhất thiết ngài hãy giữ mình, chớ để thường đau ốm.

Sự thành công thắng lợi chỉ để giành cho những người mạnh khỏe mà thôi.

Vậy mỗi tuần ngài hãy bồi dưỡng thân thể bằng một viên

CỦU-LONG-HOÀN

CUA NHÀ THUỐC **VÔ ĐÌNH DÂN** 323 RUE DES MARINS
CHOLON
118 ESPAGNE SAIGON - 4 OHIER PHNOMPENH

TIẾNG SÚNG HÀI-NAM

**bão các nhà giàu và các hội tư-bản ở đây
phải đóng góp đủ số 33 triệu cho mau**

Còn nhớ lúc Hoa Nhứt công-lý nhơn-đạo mà không chiến-sự mới đến chặng thất-thủ Nam-kinh, chúng tôi có dịp ngồi hầu chuyện một vị thượng-quan hảo-hộ ở đây, ngài hỏi:

— Cầm-tướng của người an-nam đối với chiến-cuộc này ra thế nào? Mong cho ai thắng hơn?

Đón biết thăm-ý ở đâu, nhưng chúng tôi cứ việc trả lời ngay thật:

— Lấy tình mà nói, cố-nhiên chúng tôi muốn được ngó thấy anh Tàu thắng hơn. Chắc ngài không lạ gì thường-tình con người ta, những kẻ yếu hèn như nhau vẫn có cái tình đồng-bình trong-liên, cho nên một anh kia bị kẻ mạnh xử ưc thì anh này dầu không ra tay xen vào binh-vực được, ít nào cũng mong muốn người đồng-bình với mình may ra thắng lợi, cho được hả hơi chung. Nhưng lấy sức mà xem, chúng tôi chắc hẳn Tàu thua Nhứt thắng mười phần; nhứt là ngó thấy một việc người Âu-Mỹ đáng can thiệp, vì quyền-lợi mình trước, vì binh-vực Tàu sau, mà nước nào cũng ngánh mặt ngó lơ, thập thò và chia rẽ nhau, thành ra...

Câu nói chúng tôi còn đang dở dang, thì ngài ngắt nó và nói cách rất trịnh trọng:

— Việc ngoại giao quốc-tế có những chỗ khó khăn, không thể nói bàn được. Mặc dầu hiện nay Tàu đã mất Bắc-bình, mất Thượng-hải, mất Nam-kinh, và có thể mất lắm nơi khác nữa, sang biết đâu không có một ngày kia phải đến lúc cái thời cơ can thiệp chín chắn thì Liệt-cường can thiệp hẳn bời và khôi phục dùm Tàu được cả mọi sự mất quyền mất đất.

Câu chuyện này cách đã nửa năm dư, vẫn còn in dấu ở trong tâm não chúng tôi chưa phai.

☉

BIẾT đâu một ngày kia Liệt-cường không can thiệp, nó là một ngày nào mặt mù ở đâu chưa thấy: giờ mình chỉ thấy mỗi ngày tin đồn - báo đem lại cho hay rằng Tàu mới thua thêm một trận, mất thêm một thành, và quyền lợi Liệt-cường thêm một dấu rung-rinh, thế-diện Liệt-cường thêm một cách bị xâm-phạm, nhưng Tàu vẫn rất hơi mỗi cổ kêu gào

công-lý nhơn-đạo mà không nghe ai trả lời, Liệt-cường vẫn khoan tay đứng ngó, lỗ mặt dòm suông!...

Trải 11 tháng Hoa Nhứt chiến tranh, cái thái-độ hồ hững của Liệt-cường — không chút gì sẵn lòng tế khốn phò nguy, theo những khẩu hiệu công-lý nhơn-đạo của mình vẫn cao-xướng, một mặt cứ trách Đức sao ngang tàng huy phá điều-ước Versailles, mà chính mình quên nhớ chữ mình ký trong Cửu quốc công-ước, — chính cái thái-độ hồ hững đó giúp thêm sức mạnh cho Nhứt-bồn quật-cường tấn-triên mãi ở đất Trung-quốc.

Nó cũng là dấu tỏ ra phe quốc-gia dân-chủ yếu sức, vì nổi phân chia ngờ vực lẫn nhau, không thể liên hiệp lại thành một sức mạnh. Trong khi đó phe quốc-gia phát-xít, dầu khác châu khác giống, họ cũng nhập chung lại, thành một đoàn kết có sức mạnh phi-thường, để thực-hành được bất cứ việc gì họ muốn.

Cứ vì chia rẽ, mà các quốc-

CON. — Ba ơi! Tại sao cặp giò của 4 chiến-tướng đã banh lại bị treo?

CHA. — Tại nó quá quắc, đã đá ra com tây và xe lửa hạng nhứt, thông ngũ hạng nhứt cho mấy ông tây huấn luyện hưởng, có lẽ người ta cho thế là vô lễ không chừng!

gia dân-chủ ấy, ngay ở trong đất nhà họ, từng có những việc như Áo-quốc bị thôn-lĩnh trong chớp mắt, như Lettonie bị gởi tới hậu-thor, họ còn không cần ngăn và không binh vực được, nói gì chuyện xa việc người.

Đang buồn cho các dân-tộc nhỏ yếu ồm riết hy-vọng vào sự phò tri giải thoát của nước Xô-viết, và chính nước này cũng tự nhận cái nghĩa-vụ cao-quý thiêng liêng ấy, thế mà đối với tình cảnh Trung-quốc khốn đốn phen này, ngoài ra giúp đỡ một mớ súng đạn và máy bay, họ thập thò không dám đương đầu với Nhứt, không dám ra tay can thiệp một cách thật-tế. Với nước Y-pha-nho đang khổ sở về nội chiến kia cũng thế.

☐

KHÔNG ai nói gì, không ai dám can, người Nhứt có ngại-ngùng chi mà không đi tới mãi. Bây giờ có tiếng sủng nổ ở cù-lao Hải nam và chỉ nay mai có là cờ Nhứt bay phấp phới ở trên, ấy là một việc rất tự nhiên.

Nó chỉ là một cái quả bởi cái nhơn đã nói trên kia mà ra. Có cần gì phải là nhà quân-sự mới biết, chúng ta cứ ngó qua địa đồ quanh miền ta đây, cũng đủ thấy cù lao Hải nam một khi nằm vào trong tay chiếm cứ của Nhứt bồn, sẽ trở nên một nơi địa lợi để oai-hiệp Anh, Pháp, Mỹ, không phải vừa gì. Sau lưng nó là Đông-Pháp, bên cạnh là Hương-cảng, trước mặt là Phi-lật-Tân, Hải-nam-đảo một mai có đặt súng thần công và phi-trương của Nhứt rồi, hễ nó chĩa mũi súng hay con chim máy cất cánh nhắm về phương nào, thì phương ấy không phải dễ chịu đâu.

Không còn trông gì Liệt-cường hiệp nhau can thiệp để binh vực Tàu cho khôi-tàng quyền, nhục quốc, cho đảo Hải-nam khỏi là nơi không-quân chiến-hạm Nhứt bồn, thì những người ở chung quanh cù-lao ấy, trước mặt cái nguy kia, chỉ còn có cách phải lo tự vệ.

Dầu muốn như mình cũng phải có văn hơn là không.

Cần nhứt là các hội tư-bồn lớn, các nhà giàu ưc vạ ở xứ này, bất cứ tây nam, nên trút một phần rất lớn trong hồ hao tử sắt của họ ra đóng góp đủ số 33 triệu công trái cho mau, rồi có phải thêm nữa cũng nên, để cuộc phòng thủ được sắp đặt tài sẵn quyền lợi họ trước hết chứ vì ai?

T.V.

AI ĐÂY?...

● MỜI LẠI BÁO «MAI» LẤY 5p.
VÀ 3 THANG BÁO TẶNG

Mỗi tuần, phong-viên nhiếp-ảnh của báo «MAI» chụp hình chư vị một cách không ngờ.

Đây là hình chụp trong đám rước lễ hôm Fête-Dieu trước nhà thờ Đức bà ở Saigon, ngày chủ nhật 19 Juin mới rồi.

Vì nào có hình ở trong vòng tròn trên đây xin lại báo-quán lấy 5p. và 3 tháng báo tặng.

Hạn trong hai tuần lễ, từ nay đến trọn ngày 9 Juillet mà vị này không tới lãnh thưởng thì lời rao trên đây kể là hết hiệu-lực.

Chuyện Thiêm

gao. Vì gặt gao quá không khỏi có ảnh hưởng thiệt thòi cho con số tiêu thụ sản vật của xưởng chế-tạo ở đường Paul Blanchy; không

TÀN TUỞNG DIỄN LẠI

QUAN-hệ về nhà phiên, khỏi có tiếng than van kêu nài nhiều người tưởng máy của mấy trăm chữ tiếm công yên; cái chánh-lệnh vừa mới thi-hành phải biết mỗi người hằng năm là một việc ơn đức. một cách cứu đông thuế ba-tăng đôi ba trăm và vớt thanh-niên, một việc mới lạ, có công lao phát mãi dùm sở phát minh.

Chúng tôi cho là một tấn tuồng cũ, lâu lâu lại diễn một lần.

Nào là cấm các tiệm công yên cho đàn bà con nít vô tiệm.

Nào là cấm bà, thuộc phiên cho đàn bà con nít.

Nào là quan quyền và ty giáo Kinh-tế năm rồi, thì người ta huấn phải giữ chừng, chớ để lại đem những cái cấm-lệnh cũ ra thanh niên học-sanh ghiền h t. thi-hành gặt gao một độ như việc

Nào là các ty cảnh sát được ta thấy hiện nay.

linh phải đi khám xét luôn luôn Sau một độ, người ta quên đi những nơi có bàn đèn ống đi u lần lần thì rồi đâu lại hoàn đó.

công khai.

Nếu ngày xưa có một ông tiên Các ông tưởng chắc máy việc dám khoe mình đã ngó thấy trời

ấy là tân-kỳ sáng chế gì đó sao? đất bầy cuộc biên đầu biển đồi Nếu ai tưởng vậy thiết cũng nên mấy phen, thì chúng tôi cũng dám có chỗ dung thứ, vì họ không phải khoe được thấy tấn tuồng này là người đồng điệu, không phải diễn lại đôi ba lớp rồi

« nhà nghề ».

Mấy cái cấm-lệnh ấy đâu có Kỳ thiết, nó chỉ là những cái hiện lực gì có thể trừ độc cho dân

đã có ghi chép sẵn sẵn ở trong xứ này? thề lệ giới cầm của nhà đoan và Muốn trừ độc mà cái độc vẫn

cảnh-sát từ lúc nào kia rồi. Có còn chế tạo, vẫn là mối lợi không đều người ta không thì hành gặt gao thế thiếu cho công nho, thì những

ai là thanh-niên nam nữ muốn hút muốn ghiền, cứ gì phải vô tiêm Công-yên mới được. Huống chi mấy nơi công khai đầu-độc đó mở ra đầy dẫy, tức như thành-phố Hanoi, theo lẽ có được mở tiêm Công-yên đầu, thế mà nơi cô-đó vẫn-vật mấy năm nay đã ra biết là mấy trăm yên-quân mà nói. Vì cái lợi dễ tiền-thu nhà-phiên mà người ta ngó lơ, để cho một việc bất hiệp pháp cũng là hiệp pháp tự nhiên.

Chưa cần yên cho tuyệt thì cách trừ độc gì cũng không ăn thua. Cái lóp chúng ta, có ai phạm độc, cũng kể như cái đời bỏ đi rồi, nhưng chúng ta phải vì con cháu giống nòi mà trông mong ngày kia á phiện cấm tuyệt trên đất này mới được. M.

Thuốc dán trị bấu hiệu Linh Dược

Dùng thuốc dán này thì bấu sẽ tiêu lặn mất. Ai mang tật này hãy mua dùng thử Rất thần hiệu.

Ngoài ra, thuốc dán này cũng trị các chứng ghê độc như: ghê ngứa, ghê hóm, ung thư, bấu bấu mạch lương, yết hầu, đứt tay, chơn, đập gay, đập xương cá, rắn, bị cá dâm, xức thuốc này hết nhức cấp kỳ, nội một ngày thì hip miệng. Rít, bô cấp cần dùng cũng thật công hiệu.

Đã có nhiều bằng chứng chắc chắn. Không hết trả tiền lại.

Mỗi hũ 0p.30

Muốn mua hoặc làm đại-lý xin biên thư cho Lâm-văn-Bửu 40 Boulevard Paul Bert Saigon.

A Monsieur

H. H. A. AMIL

PROFESSEUR

N° 164 rue Mac-Mahon. — SAIGON

Kính ông,

Kính ông,

Tôi xin công nhận rằng :

Monsieur professeur H. H. A. Amil 164 rue Mac-Mahon Saigon, là ông thầy coi tay mẫu nhiệm giới hạn nhất, nói đâu có đó, chẳng sai.

Và là người thầy biết giúp giúp cho ai là kẻ khổ tâm trong đường tình ái.

Chính tôi là kẻ đã mang ơn ông đặc đường chỉ nẻo, đều gặp mọi điều hạnh phúc.

Nên đứng ra báo cáo cho hết thầy chỉ em được hay, ai có tâm sự chi, mau mau đến nhờ ông thì được như ý nguyện.

Melle JEANNETTE TÂM MYTHO

☉

Xin thú thật cùng ông rằng xưa nay việc coi tướng số, vẫn biết việc ấy là môn khoa-học, song tôi coi ít có người chịu nghiên cứu cho đạo đức, mà xem được tường tận. Phần nhiều có những người mới đối gặt lấy tiền mà thôi.

Nhơn dịp tôi đi Saigon, lại gặp người bạn của tôi, nói ông xem tướng số đại tài, trăm chuyện không sai một. Nên tôi có đến ông xem suốt cả đời tôi, nhưng lúc ấy tôi chẳng để ý đến.

Chẳng ngờ đến ngày nay tôi mới biết những lời tiên tri của ông không sai.

Thật đáng khen, đáng kính sự mẫu nhiệm của ông nhiều.

Nay kính

LÊ-THẮNG-HÀ

Ancien secrétaire à CAN-ĐUỐC (CHOLON)

Nên noi... Nên nghe...

Vì tự hiểu biết nguy - cơ ở đây, vả lại được nghe những lời hiệu-triệu thống thiết của quan toàn - quyền, quan thống đốc, cùng các yếu nhơn chánh trị, kẻ tây người nam và ngoại kiều đóng góp vào Công-trái Quốc - phòng rất sốt sắng.

Riêng ở thuộc-địa-giới bên Pháp, trong mấy hôm các hội tư-bồn đã mua 20 triệu đồng rồi, còn 13 triệu đồng bên này thì từ ngày mở ra tới giờ, Nam-kỳ đã góp được gần 4 triệu và Bắc-kỳ hơn 2 triệu, không còn mấy ngày nữa có thể kết thúc Quốc-trái này.

☉

NHỮNG nhà giàu xứ ta còn chần chờ gì nữa mà không bỏ bạc muốn ra mua Quốc-trái này? Phải biết tiền lời 5% không phải là nhỏ. Ví dụ mình mua Quốc-trái này 100.000p. tức thì mỗi năm được lời 5000p. chia ra mỗi tháng là trên 400p. nghĩ coi còn có cách gì để tiền chắc chắn, khỏi lo trộm cướp, mà lại té lời được khá như thế.

Huống chi việc phòng thủ chính vì quyền lợi sản nghiệp các hội tư-bồn, các nhà cự-phủ tây nam trước hết, vì thì họ phải xuất tiền, để dân chúng lần khổ xuất lực. Nghĩa là dân chúng sẽ làm tên lính vác súng giữ nhà, còn tiền để mua những khẩu súng ấy, họ nhiều tiền giàu lợi thì họ phải mở tủ sắt, đập con heo của họ ra mà mua công-trái.

Không vậy thì một mai có bề gì, họ sẽ chịu hại trước như, và chỉ có họ mới chịu hại. Thiết vậy, nói giã tí mà nghe: một mai có giặc đến, quyền lợi sản nghiệp họ không ai phòng giữ, tất phải tan tành, chớ hạng dân khổ rách áo quần, miếng đất cặm dùi không có, bất quá chỉ phui hai bàn tay trắng, chạy tuốt vô núi là xong.

☉

HITLER sắp cưới vợ. Cái tin ấy chắc làm cho bà con mình hơi chưng hửng. Vì thuở nay ông chúa trùm Đại Đức rất ghét đàn bà, nhỏ lớn tới ngày chỉ ham chánh-trị, không hề biết gì là ái-tình và chuyện hôn nhân.

Nhưng theo tin báo Nhật bữa 18 Juin, trong lúc Hitler qua Ý, giữa đại-yên của Ý hoàng thiết-đài, Hitler gặp gỡ công chúa Maria (con thứ 4 vua Ý) rồi đem ra si-tình. Từ bữa đó trở đi, trong trường xã-giao ở La-Mã, người ta bàn tán mãi về cuộc hôn-nhơn của chúa-tể Đức với công-chúa Maria.

Có lẽ Hitler nghĩ mình nâng cao địa-vị tổ-quốc lên rồi, đến lúc có quyền lấy vợ rồi chăng?

CÁC cầu tướng ta đi Hong-kong Manille đem danh tiếng về vang cho lang túc-cầu Nam-kỳ mà hồn-thân anh em bị bạc-đãi ra sao, chắc ai đọc báo đã dư biết cả rồi.

Tướng là Tổng-cuộc điều-đinh an-ủi ra sao, không dè còn xức thêm một cấp nữa: có 4 người bị « treo giò » suốt đời, mà thủ-quân Tịnh là một.

Mấy cặp giò đã hốt của cho hai nhà huấn-luyện Âu-tây được du-lịch ăn uống một độ sướng hân khởi tốn cơm vợ tiền túi, nay bị treo lên đó.

Chúng tôi muốn dấn trước 4 chiến tướng này mai sau chết, nên cho cưa cặp giò của họ để trong viện bảo-tàng thể-thảo xứ ta, ngoài để mấy hàng chữ mới viết trên đây.

☉

VỀ cuộc chiến tranh Hoa-Nhật, Maurice Privat đã tiên tri Tàu đại thắng một trận (Đài-nhi-trang) đúng rồi. Giờ đến nhà sử-học đại-danh Hồng-mao, mới dự-đoan rằng tháng 6 này Nhật binh đánh tới Hôn-khẩu vì nước lụt và binh dịch mà bại trận; rồi qua tháng hai 1939 thì phải bỏ thành Nam-kinh mà rút binh đi.

Đề coi,

☉

NHIỀU người đang làm việc sở công hãng tư, muốn học thêm chữ Pháp cho giỏi; nhiều người muốn tập rèn Pháp-văn để dự các cuộc thi lấy bằng-cấp hay chỗ làm, đều than phiền không có ai vừa học giỏi vừa rảnh rang để dạy cho mình.

Kỳ tới

- ◆ Đòi ngang giọng của Cao-bá Quát — *Đầu tiếp.*
- ◆ Muốn mở mang giáo dục có nên bạc đãi giáo-viên chăng? — *Một nhà giáo.*
- ◆ Nghề coi tay cũng có chiến ghê — *Một nhà coi tay có tiếng nhất Saigon.*
- ◆ Một ông vua đang tự-tử lần hồi.

v... v.....

Ai muốn có tiền?

Ai biết nơi cần dùng làm các công chuyện về cất nhà (sơn, hồ, mộc, bê-ton armée) về họa đồ, lập cửa tiệm, cần tiêu thụ hàng hóa, làm quảng cáo các công chuyện về thương mại, kỹ nghệ mua bán nhà cửa đất cát, Đầm chỉ, hoặc đất mới tới bu-reau, sẽ được nhiều hên hơng.

Saigon-Service 131, Hamelin Tél. 21.444

Chúng tôi xin mách với những bà con ấy rằng có ông Nguyễn-phan-Long.

Tài học Pháp-văn của ông Nguyễn bấy lâu nổi tiếng ra sao, ai mà không nghe không biết.

Bây giờ, ngoài ra chức-vụ phó-nghị-trưởng Quán-hạt, ông có ngày giờ rảnh rang nhiều, muốn giúp ích học vấn cho hai hạng người vừa nói trên đây, chúng tôi vừa hay tin rằng ông sẵn lòng dạy Pháp-văn bằng thơ (par correspondance). Ai muốn học — trừ ra học sanh các trường nhà nước và các trường tư — thì cứ viết thư lại hỏi thể lệ thọ-giáo.

Với ông thầy này, sự tu luyện Pháp-văn chắc có kết-quả và thành hiệu mau lẹ khỏi phải nói chi nhiều.

☉

Hôm thứ tư 22 Juin, hải-quân lực-chiến-đội của Nhật đã đổ lên bộ ở cũ - lao Nam-áo, định tấn-công Sân-đầu. Tinh-thế Hoa-nam nguy cấp lắm. Chẳng nói thì ai đoán cũng biết chủ ý binh Nhật muốn công-chiếm Quảng-đông.

Họ sẽ lấy cơ rằng Hồng-mao cứ chờ khi-giới qua giúp Tàu hoai, họ phải chiếm lấy cũ-lao Hải-nam để chặn con đường vận-tải khi-giới đó.

☉

CHÚNG tôi được làm quen với năm ba vị độc-giả vui tánh đão đẽ: các ông chiến - cổ đọc báo từ tháng chín năm ngoái tới giờ, chúng tôi cậy sở Bưu-điện thâu tiền dùm, các ông chỉ trả lời vắn tắt: Không tiền.

Cũng may là hầu hết độc-giả đều sốt sắng giúp đỡ chúng tôi, chớ nếu ai cũng là mấy vị vui tánh trên đây thì chúng tôi chỉ có việc tự tử.

☉

LƯC này kinh-tế đã lặn hồi khỏi phục mà giá sanh-hoạt mắc mớ lạ lùng, với số lương bổng tiền công hiện tại, những kẻ mai óc nuôi thân, đem sức đời gào, không thể nào sống được.

Kỳ trước chúng tôi nói riêng một món gạo, năm 1935 có 6p.00 ngoài mỗi 100 kilô mà bây giờ 10p.80, những gia-đình lao công chỉ chày gạo cũng đủ khổ rồi, khoan nói gì áo quần, cửa nhà, thuốc men, sự thuế.

Nếu chúng tôi nghe không lầm thì nhà nước sửa soạn trả hết số tiền giảm bớt trong thời kỳ khủng hoảng lại cho viên chức và nhà băng cũng dự bị tăng thêm 15% nữa cho người làm.

Còn các hãng tư, các hội trồng trĩa, các công-xưởng khác tính sao?

MÓI RA

Cò Tư BÉ (Saigon) ca
Nhấn bạn tình chung
Đàn Guitare và Violon

◆

M. Ba GIÁO (Bacliêu) ca
Ái-tình là gì?
Guitare Espagnole

◆

M. KHUÊ (Bacliêu) ca
Mùi tơ lòng
Đàn Guitare

◆

M. SANH XÍA (Bacliêu) ca
Cảnh trạng êm đềm
Đàn Guitare và Violon

◆

MỖI BỘ HAI ĐĨA

asia

Đau bụng, no hơi tức rêu trời

Đau bao-tử, ruột, đau bụng lâu năm, ăn không tiêu, thường bón uất, đi xông không được, hay lòi tức nghẹn chảy nước dãi, ợ chua, no cũng đau, đói cũng đau, đau trồn dạ dưới, đau thốn lên trên, hoặc đau ngay rúng, đau từ chập từ hồi, đau một bữa nghỉ vài bữa đau trở lại, uống nhiều thứ thuốc không thấy thuyên giảm. Muốn khỏi tiền mất tật còn, ai có bệnh kể trên, nên uống thuốc gia-truyền ĐAU RUỘT hiệu ĐỨC-TRỌNG, uống vào đại-trưởng thông-hoạt, bộ máy tiêu hóa kiện toàn, chứng đau bụng hết, ăn ngon ngủ được. Thuốc rất linh-nghiệm đã từng cứu được nhiều người mắc phải chứng bệnh nguy hiểm này.

Mỗi hộp 0p.60

Nhà thuốc ĐỨC-TRỌNG

Số 280 đường Dellefosse

Xóm cũ CHOLON

(Trường học xóm cũ đi tới 100 thước)

Đã bán tại Nguyễn-thị-Kính và khắp nơi

Nên ngừa

bệnh Ban - Trái

Lúc này trời nóng nực, trẻ con thường mắc chứng BAN, trong 10 nhà có 8, 9 nhà có trẻ đau bệnh ấy, nếu muốn ngừa trước, hoặc trừ tuyệt gốc, chỉ có thứ thuốc

TIÊU BAN CHÍ THÁNH HOÀN

HIỆU

ICH NGUON DUONG

người lớn, con nít đều uống được, trăm bệnh không sai một. Dám bảo kiết.

Giá rẽ 1 hộp 1 hườn: 0p.15

Còn thứ NHI KHOA CHÂU PHÁCH TÁN, chuyên môn trị đủ các chứng bệnh con nít: Phong, Ban, Đẹn, ọc sữa, ỉa nước, nóng, ho, khốc đẹn, đau bụng, làm kinh v.v.. nên mua để dành trong nhà mà nuôi con nít, thiết thần hiệu.

Giá mỗi ve 0p.20

Nhà thuốc ICH-NGUON DUONG 295 Phunhuân-Saigon

XIN LƯU Ý!

HIỆN TẠI PHÒNG COI TAY CỦA

M. ANTOINE PHUOC

đã dời về đây phố lần đường DOUAUMONT số 19

2 NGƯỜI BỎ LẠNH THUỞ NG RỒI

NGƯỜI trong tấm hình công-bố bữa 11 Juin, số báo 39, là M. Nguyễn-văn-Chơi ở Ngã-Sáu đã tới báo-quán lấy 5p. và một hộp thuốc Cao-thiên-môn của nhà thuốc Ông Tiên có ông tốt tặng cho.

☉

CÔ thiếu-nữ trong hình in số báo 40 tuần rồi, 19 Juin, là cô Nguyễn-thị Minh-nguyệt ở trường Mỹ-ngọc Nữ-công, đường Sabourain. Cô đã tới báo-quán liền hôm thứ bảy trước, chỉ lãnh ba tháng báo kính tặng thời, còn số bạc 5 đồng thì cô cậy bôn-báo chuyên-đặt lại bà Tạ-thu-Thâu để gởi qua tây giúp học-phi cho em Tạ-thu-Thanh.

Việc hào hiệp ấy, bôn-báo đã thực-hành theo như ý muốn của cô Nguyễn-thị Minh-nguyệt và xin để lời trân trọng ở đây ngợi khen cử-chỉ của cô.

Tấm hình trong số 38 ngày 4 Juin không còn hiệu lực nữa.

NHƯ lời đã tuyên-bố dưới tấm-hình « không ngờ » in trong số báo 38 ngày 4 Juin 1938, nay đã mãn hạn hai tuần lễ mà không có ai đến báo-quán xưng danh lấy thưởng, vậy tấm hình này kể là đã hết hiệu-lực.

Chúng tôi quên nói vài bữa sau khi tấm hình ấy công-bố, có một cậu nhỏ đến tự nhìn la minh, nhưng bôn-báo đem hình gốc ra so sánh khác xa, vì đây là một người lớn tuổi chứ không phải nhỏ như cậu vậy.

☐

HÚNG tôi có cái sáng kiến bay ra cuộc vui này mới có ba tuần, mà hai tuần trước có người tới lãnh thưởng liền, đó là chứng có « MAI » được nhiều người chú ý lắm vậy.

7 việc sửa sang của trường

ĐÀO - THAO - VỸ

Trên 22 năm trời chuyên-môn và kinh nghiệm trong nghề « gỗ đầu tre ». Ông ĐÀO-THAO-VỸ không những là người đã có tuổi đứng-đắn, thông minh mà lại rất lạnh nghề dạy dỗ con trẻ. Cái trường của ông lập, ở châu-thành này cũng đã trên 10 năm nay, phần nhiều những người ở gần đây ai cũng biết danh tiếng.

Trước kia vì ông dạn nên phải giao việc tiền nong cho một thầy giáo thuộc hạ trông nom giúp. Nay ông đã mạnh-nên mọi việc trong trường tự ông đơn-đốc lấy, cả việc tiền bạc nữa. Ông vốn là người đã có cái sinh kế riêng, nên ông có nói với chúng tôi từ nay trong nhà trường có chút lợi nào, ông giúp vô việc học của các trò nghèo, như :

1' Lập ra « BONS POINTS » để phát thưởng cho những trò chăm chỉ hằng ngày. Mỗi cái « BONS POINTS » trị giá 0p.01, các trò được thưởng « BONS POINTS » như trò nghèo, cha mẹ không cho tiền ăn bánh thì đổi lấy bánh ăn hoặc giấy bút sách vở, còn trò con nhà giàu học. Thay thế vào cái hình phạt chơi v. v... để cho trò phấn khởi mà tự lo chăm học, không phải thẳng thúc mới chịu học. Hiện từ ngày 16 Mai 1938, ông đã phát ra mỗi ngày trên 100 cái « bons points » cho các lớp.

2' — Miễn học phí, hoặc cả, hoặc một phần cho những trò nghèo mà học chăm chỉ và có hạnh-kiểm tốt.

3' — Giúp sách, vở, giấy, bút cho những trò không đủ tiền mua.

4 — Sẽ lập ra mỗi năm có một hay hai kỳ phát phần thưởng cho học trò (trước kỳ nghỉ tết và nghỉ hè) và sẽ mời cả phụ huynh học sinh đến dự. 5' — Thấy giáo trưởng ông bao giờ cũng được lương bổng rất hậu. Ông lấy lý rằng làm thầy giáo mà hàng ngày lúc nào cũng còn lo về lo nghĩ đến việc cơm áo thì cái phẩm-hạnh lấy đâu đủ cho học trò tôn kính.

6' — Mỗi lớp học chỉ để từ hai mươi lăm đến 30 trò là cùng quá số ấy vài ba trò, ông sẽ lập tức chia ra một lớp khác, mời một ông thầy nữa. Vì ông nghĩ rằng : một ông thầy coi một lớp đến năm sáu mươi đứa học trò, lại là những học trò nhỏ thì các trò, hàng tuần, có trò không được ông thầy nhìn đến sách vở, hay hồi đến bài làm.

7' — Bỏ hẳn cái hình-phạt đánh vào thân-thể, ông cho rằng ngay từ lúc còn nhỏ, miah phải tôn trọng cái da thịt, thân thể của trẻ em tức là dạy cho chúng biết tự trọng. Hễ trẻ đã biết tự trọng thì sẽ lần-lần biết suy-tôn cái phẩm giá của mình bằng sự học. Thay thế vào cái hình phạt ấy ông sẽ bắt ở lại để phải nhịn cơn « bụng đói đầu gối phải bò » ; ở lại chừng nào học trò thuộc bài, làm bài rồi thì được về. Ông sẽ để một thầy giáo có tuổi thật mô phạm ở lại với chúng để giảng-luận lý cho chúng nghe. Ông vẫn tự phụ với chúng tôi rằng : Ông, bảy tám đứa con từ nhỏ đến lớn, ông rất để tâm kinh nghiệm về cách lấy lời

Coi qua trang 17

phong - sự

MỖI TUẦN CỦA MAI

MỘT KỶ-NIỆM SÂU-XA NHỨT của TRẠNG - SƯ' JEAN LOYE

NÉT mặt cương-quyết, và bóng dáng đầy-dà, vị trạng sư trẻ tuổi, đảng-viên chi-ngánh đảng xã-hội S.F.I.O. ở Saigon ta giống hệt Jean Murat, từ điệu-bộ gọn gàng, tiếng nói giọng cười vui vẻ, hoạt-bát, cho đến hình thể tròn-trịa mạnh dạn.

Ông Jean Loye được bà con ta yêu mến và có tiếng tăm là nhờ ông đã biện hộ hết lòng sốt sắng trong những vụ án bảo giới giàu đây.

Sau khi bắt tay, thân mật, ông chỉ ghế mời chúng tôi ngồi và trên cái cằm nhẵn không râu, cặp môi hồng hào đầy đặn, hé nở ra một nụ cười, hỏi chúng tôi :

— Ông đến viếng tôi để hỏi thăm điều gì ?

— Thưa trạng - sư, những chuyện riêng về nghề nghiệp confidences professionnelles — và vài một kỷ-niệm sâu xa nhất trong đời biện hộ của ông.

Trạng-sư chăm thuốc hút sau khi rút một điếu mời chúng tôi, rồi vừa cười vừa nói :

— Tôi tưởng ông hỏi tôi về luật pháp hoặc một hai chỗ rắc rối trong một vụ kiện nào như mấy lần trước ông đến đây thì tôi rất sẵn lòng giúp ông trong các việc ấy. C' ở như đối với cuộc phỏng vấn này của ông thì tôi xin thú thật rằng chắc là khó cho tôi làm vừa lòng ông được. Là vì tôi ít muốn báo chí làm quảng cáo tôi. Xin ông hiểu cho.

— Không, tôi không hề dám nghĩ rằng trạng-sư có ý lợi-dụng báo tôi làm quảng-cáo gì đâu, tôi chỉ thành thật...

Ông Jean Loye một mực chối từ mãi, làm tôi phải hơi tái mặt.

Tôi phải tìm cách tán rộng một hồi. Ông mới ôn tồn nói :

— Nhưng mà trả lời hai câu hỏi của ông, tôi phải nói rất dồng dài.

Liếc lên mấy đồng dossier và cả chục người đang đợi giấp mặt ông ngồi ngoài phòng khách, chúng tôi lệ miệng tán tỉnh :

— Ấy, tôi thừa biết trạng sư có rất ít thời giờ rảnh. Tôi không dám cầu-kỳ xin ông trả lời nhiều. Tôi chỉ xin ông vui lòng chịu ý độc-giả báo MAI, mà sống lại một trong vô số kỷ-niệm sâu-xa mà trạng-sư đã gặp trong đời biện-hộ.

« Theo như lời tuyên-bố quả quyết của ông thầy kiện rất có danh tiếng ở Paris là Me Alexandre Zévaès thì ngay như tòa án bên Pháp còn không tránh được sự thiên-vị và luật pháp còn có một vài khiếm-khuyết rất đáng sửa đổi. Mẫu

thuộc-địa còn con này làm sao tránh khỏi những điều đáng sửa đổi ấy. Vậy luôn dịp, tôi muốn trạng-sư cho biết văn tất ý-kiến của ông về việc sửa đổi và sửa đổi cách nào bộ máy tư-pháp xử sở chúng tôi ? »

— Luật-pháp và tòa - án mà công bằng thì còn gì tốt hơn, còn gì đáng ao-uớc hơn. Nhưng nó rất hiểm ! Có xứ nào tránh khỏi cái công lệ ấy ? Có phải riêng về nước Pháp và xứ này đâu. Nhưng trả lời câu hỏi đó, tôi không thể nào tóm tắt trong vài lời và nói liền bây giờ với ông trong nửa giờ hay một tiếng đồng hồ mà hết đâu.

Chúng tôi nói :

— Cũng được. Vậy ta chờ một ngày khác, một dịp khác mà trạng sư thông thả hơn. Ngay bây giờ thì...

Ông Jean Loye ngắt câu, vui vẻ :

— ...Tôi thuật lại một kỷ niệm ngộ nghĩnh nhất, kỷ quốc nhứt của nghề tôi nha ?

Trạng-sư khoan-khoái dựa ngửa lên lưng ghế mây, khói thuốc phi-phà tán-mạn như đám mây mờ. Cặp chơn mày châu lại, tỏ dấu ông đang cố moi móc, lục soát trong trí nhớ. Đôi mắt sáng quắc, tinh-thần, nhìn thẳng đám khói như hai lần điện xuyên qua dĩ-vãng xa xăm.

☉

« 12 giờ đêm khuya năm ấy... Tôi đang ngủ bỗng giật mình thức choàng dậy, vì có tiếng đập của rất mạnh ở từng dưới nhà tôi. Rồi nghe có tiếng nhiều người kêu réo tôi như có chuyện gì khẩn cấp vội-vàng lắm. « Tôi xuống mở cửa phòng giấy đăng tiếp mấy người khách ấy — vì họ đến có mấy mạng lận.

« Bước vô đầu hết là một người mà tôi nhận một cách mơ hồ hình như là anh « dất mồi trạng sư ». Rồi, thật lạ lùng quá, anh lính san đầm annam mặc sắc-phục nhà-nước, có dất trên giấy lưng da súng sáu bắn hồi, thỉnh-linh lộ vô. Kế đó, một người nữa bị còng hai tay xụ mặt tiến vào.

« Kể từ hồi mang áo trạng sư, tôi chưa bao giờ gặp một cuộc đến viếng lạ lùng trong cái giờ quai gở như lần ấy. Bởi vậy tôi lộ mặt ngơ ngác, biểu họ cắt nghĩa thế là nghĩa lý gì.

« Anh lính giữ chẳng chẳng người bị còng tiến đến, đưa tay lên chào theo điệu nhà binh, trong lúc hai gót giày có đóng

móng ngựa sắt của va nhấp lại, dậm nghe cái « dộp ». Rồi anh kể cho tôi biết rằng người bị còng cẳng với mấy đứa đồng đảng của nó đã vét sạch túi một du-khách ngoại-quốc có mười mấy ngàn đồng bạc, trước nhà thờ Đức chúa bà Saigon.

« Sau khi ẵm đảng số tiền to-tát ấy, chúng chia tay nhau rồi cắt mất. Anh này tò-mò trốn ra Trung-kỳ. Và bị tóm cổ, sau mấy tuần lễ người bị mất của ngơ-ngác đến báo tin cho sở mật-thám.

« Người « dất mồi » yêu cầu tôi hết lòng binh-vực bị-cáo, và nhứt là xin cho hắn được thả lỏng tạm thời !!!

« Mặc dầu tôi mới thi-thử chờ chưa ngủ say mê rồi bị họ đánh thức rất cấp báo, nhưng tôi tức bực vì họ đã làm cho mình ngạc-nhiên hết sức, tôi cầu nhau họ đi mượn thầy kiện không lựa giờ, ngày gì hết ; nhè lúc nửa đêm nửa hôm lại động cửa rầm-rầm. Một hồi sau, trời dất oi! nhớ lại bất tức cười, tôi lại nói đến tiền công phải biện-hộ.

« Tôi định nhận của họ chút đỉnh thôi. Nhưng mà họ chưa trả lời ngay. Tôi phải đứng đợi ba người — người lính san-đầm, anh « dất mồi » và tội nhân. Họ bàn tán mãi với nhau xì-xào. Thình lình viên san-đầm bước đến bàn giấy tôi, lại giơ tay lên chào — cố nhiên theo điệu nhà binh. Anh ta đưa tôi một cái bao thơ dán kín của Nhà-nước có đóng năm con dấu ở dưới tỉnh lý. Tức thì, tên « dất-mồi » chen vào nói rất nhỏ :

— « Có sẵn đó sáu ngàn đồng bạc bắt được trong người hắn, quan lớn cứ lấy dùng đi !

« Thật tôi không còn chút can đảm nào để mĩa cười nữa. Tôi phát giận, lập tức mời cả mấy ông ra khỏi cửa, bộ chúng tưởng mình ham tiền bạc lắm sao chứ. Họ đi rồi, tôi còn vừa giận vừa tiếc đêm ngủ ngon lành, hôm ấy đã bị mấy cha hồ chú nhằn đến phá một cách hết sức vô nghĩa lý ».

Tôi đây, trạng-sư đứng dậy bắt tay chúng tôi, mỉm cười.

VĂN-LAI

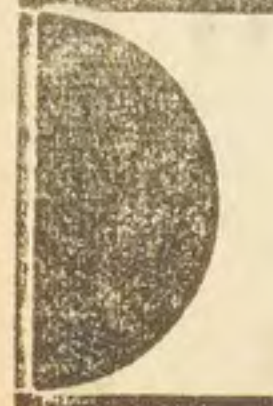
Ký sau : Trạng-sư Giacob

Hiệu đồng-hồ

NGUYỄN - CHANH - TRƯ'C

Kinh nghiệm nhiều năm ở Pháp
7 Amiral Courbet -:- Saigon

Lãnh sửa đủ hiệu đồng hồ.
Chuyên môn sửa compteur
xe hơi, máy chụp hình và
máy đánh chữ v. v.

Savon

TRÁI-THO'M

HIỆU THAI-PHONG

72 % dầu — 186 Quai de Belgique -:- Saigon

Một vấn-đề quan trọng về tương-lai văn-học Việt-Nam

Nghệ-thuật và phê-bình

TRƯỚC khi giải đến cái tương-quan này, trước tiên biết qua nghệ-thuật là gì?

Nghệ-thuật là việc sắp đặt các tình cảm thành ra hệ-thống bằng hình ảnh; hay biểu diễn các tình cảm bằng âm-thanh.

Nội dung nghệ-thuật bao quát cả điêu khắc (sculpture), hội họa (peinture), kiến-trúc (architecture), âm nhạc, văn-học, võ đạo (nhảy múa).

Vì trên bất chiến-trường, nếu nhà nghệ-sĩ chỉ quan tâm đến cảnh đẹp tự nhiên rồi mô tả ra, nghệ-sĩ làm việc cho hội họa. Bằng nghệ-sĩ còn biết nhìn đến bức tranh thật nát xương tan, ngấm vịnh than khóc cái bị ai kia thì nghệ-sĩ làm việc cho thi ca văn-học.

Theo ví-dụ này, tìm cái đẹp trong tự nhiên, trong bức tranh làm bằng máu thịt người kia đều là làm việc cho sự phát hiện tình cảm, cho nghệ-thuật.

Mà « tìm cái đẹp trong nghệ-thuật là phê-bình » (1) Hay nói một cách khác: nghệ-thuật là phê-bình tự nhiên và xã-hội. Phê-bình là « một lối nghệ-thuật dùng nghệ-thuật làm tài-liệu » (1)

Cũng thời việc phê-bình, nhưng gần đây vấn-đề văn-hóa được các nhà phê-bình đề ý nhất.

Phê-bình và văn-hóa

Phê-bình nói theo nghĩa rộng, tức nói lẫn với văn-hóa.

Nhưng phê-bình cũng có khác với văn-học ở chỗ này: văn-hóa thì bao hàm cả thực-hành lẫn học-lý; phê-bình chỉ để truyền-bá học-lý thôi.

(Bởi nên, những nhà phê-bình phải giữ lấy cái tinh thần vô-sở-vi. Vô-sở-vi nghĩa là chỉ thuần giảng học-lý, chứ không hề đá-động đến vấn-đề thực-hành. Nếu vội vàng cùng phát-lộ thực hành và học-lý một lượt, sức phấn-động của thực-hành sẽ làm trở ngại sự truyền-bá học-lý).

Văn-hóa có sứ-mạng đưa nghệ-thuật đến chốn tận mỹ. Công dụng của văn-hóa là tìm hiểu một cách rõ ràng những danh-ngôn chi-lý, những vấn-đề mật-thiết quan-hệ với nhơn sinh, đặt tạo thành một trào-lưu tư-

1 - Hoài-Thanh

tưởng tự do mới mẻ bằng cách truyền-bá những cái « biết » đã thấu-thập được.

Định nghĩa này của văn-hóa rất đúng với nghĩa rộng của phê-bình: phê-bình tức là truyền-bá văn-hóa.

Một nhà văn có thiên-tài mà không gặp thời-hội, ắt không thể làm cho tư tưởng mình trở nên trào-lưu.

Thiên-tài sở dĩ có được là nhờ sức người tạo ra.

Mà người tạo ra thời-hội lại chính là nhà phê-bình. Nhà văn có óc sáng tác, « đề » ra một tác-phẩm là làm công việc của cha mẹ. Nhà phê-bình thì làm phận sự của người cha: làm thế nào cho đời biết « nó » đề khỏi bỏ công mẹ nó sanh thành.

Nhà phê-bình có sứ-mạng gây thành tư-trào những ý-tưởng xác thật, những chủ-nghĩa hợp-thời mới manh-nha hành-trưởng.

Ông Stendhal, một danh-sĩ Pháp ở thế-kỷ 19, nhân cho ra một tác-phẩm có bạo-phát nhiều ý-tưởng rất lạ với trình-độ kiến-văn-độc-giả bấy giờ, bị bài xích kịch-liệt. Ông tức giận, có nói: « J'aurai du succès vers 1880 » (tôi sẽ có thành-công vào khoảng 1880) Quả vậy, đến 1880, Hippolyte Taine đem ông ra phê-bình, giới-thiệu ông, độc-giả trở lại yêu ông thích đọc ông.

Ở ta, ông Tú-Xương cũng vậy. Lúc sinh-thời, ông không được người đọc yêu chuộng. Trong một thời-kỳ đơm đầy những nghiêm-nghị, những lễ-nghi bất khả xâm phạm mà ông đi hải-bước trào-lộng, thì phỏng còn được ai ra? Những cái trào-lộng hải-bước của ông mãi đến lúc này mới được người ta đề ý tán dương đến. Ông Trần-thanh-Mai đầu tiên, với một ngọn bút phê-bình khúc-triết mới mẻ, đem ông ra giới-thiệu.

Rồi gần đây, trong những bài hải-van, văn-sĩ xứ ta thường chêm vào một vài câu thơ của ông (lối hành-văn này thường có trong những bài tùy-bút (les essais)

Ngay như thi-sĩ Tản-Đà, giữa lúc « mộng lớn », « mộng con » tàn, sắp bị quên, thì được ông NGUYỄN-LÊ-THANH báo Tin Văn đem ra phê-bình. Thiên « Sóng dợn sóng Đà » nghiên-cứu về sự-nghiệp văn-chương, thân thể thi-sĩ của Lê-Thanh rất có ảnh hưởng; người ta trở lại yêu thi-sĩ (yêu bây giờ có nghĩa là biết ơn đối với một bậc tiền-bối); những cuộc lạc-quyên thường mở để lấy tiền giúp đỡ thi-sĩ trong cảnh túng quẫn.

Ông Nguyễn-công-Hoan trước quyền « Kép tư bền » đầu có được người ta biết cho ông là

PHIẾ BÌNH

« Tìm cái đẹp tự-nhiên trong xã-hội là nghệ-thuật; Tìm cái đẹp trong nghệ-thuật là phê-bình »

văn-sĩ của hạng người khốn-nạn. Chỉ khi các báo đua nhau phê-bình, khen đời khen đời « Kép Tư Bền » bấy giờ ông Hoan mới được đặc-biệt đề ý. (Nhưng hiện giờ thì ông rơi l)

Thi-sĩ trẻ tuổi Xuân-Diệu (cái tên nghe êm dịu làm sao!) trước kia có cùng một người bạn cho ra một tập truyện ngắn. Tập truyện ngắn này « chết » (nói theo nghĩa rộng). Người ta tưởng cái tên Xuân-Diệu cũng chết. Nhưng may thay, trên báo « Ngày nay » (trong một số mùa xuân) ngọn bút phê-bình Thế-Lữ đã giúp cho tên Xuân-Diệu một sinh-lực để dòn vào tập « Thơ thơ » của ông Xuân-Diệu sắp xuất bản, người ta sẽ tranh lấy mà xem!

(Còn tiếp)

QUẾ-LANG

BIÊN-SỰ PHÒNG HUYNH-VAN-NGHE

cựu thông ngôn tòa
100, rue Lagrandière - SAIGON
Lãnh đặt đề đủ các đơn thừa-kiện đến Tòa-án và yêu cầu với quan trên.

Công việc làm rất thông thạo, rành rẽ và mau lẹ.

Không lãnh những việc không đáng tốt.

Một vị cứu tinh của các người bệnh ho lao

Ông Huỳnh-quốc-Nhơn, một vị cứu tinh mới tìm ra một vị thuốc để chữa những người có bệnh lao và nhiều chứng bệnh nguy hiểm khác. Hiện mới chế ra thứ thuốc PHẾ-CỨU-TINH để chuyên trị các bệnh ho lao, ho tợn, ho gió v.v... Nếu ai đã tổn nhiều tiền chạy chữa thuốc Tây, Nam đủ rồi mà không khỏi, kíp lại ngay ông Huỳnh-quốc-Nhơn sẽ khỏi ngay. Các người có bệnh, nên nhận kỹ nhân hiệu CHIA KHÓA, đã có bán khắp các tiệm thuốc các tỉnh.

Hãy nài cho được thuốc ho của ông HUYNH-QUỐC-NHƠN ở trước gác xe điện Bà-chiều (Gia-định) cam đoan sẽ chữa khỏi.

Ngoài ra ai phải bệnh gì bất kỳ nặng nhẹ chỉ đến ông sẽ bắt mạch và chỉ về sự dùng thuốc rất chóng công hiệu.

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP LẦN THỨ TƯ

Xổ chung cả 4 kỳ

Số độc đặc trúng 100.000 p.

187.425

Số nhì trúng 30.000 p.

379.025

3 Số trúng 10.000 p.

097.040 668.481 506.538

Số 697.761 trúng... 4.000\$

8 Số sau này trúng mỗi số 1.000\$

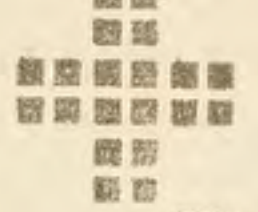
126.718 735.419 726.965 733.945 733.286 771.687 639.928 689.918

80 số sau này trúng mỗi số 100\$:

780.705	754.801	636.179	704.318	639.955	745.930	662.933
605.834	733.42	671.961	686.909	771.330	631.667	707.492
629.907	749.925	739.744	639.479	764.170	618.597	660.821
691.205	675.696	720.414	634.277	654.448	728.249	799.346
713.331	769.545	783.138	680.975	707.641	789.116	721.525
666.473	671.464	628.737	614.265	764.399	600.976	755.380
745.299	720.800	623.124	795.523	652.204	603.663	628.771
736.261	742.189	634.878	605.458	741.721	705.556	663.504
762.516	739.107	628.115	676.566	630.707	627.828	64.532
627.027	661.234	789.023	697.685	686.937	672.746	654.609
715.936	709.505	677.799	613.970	628.309	761.048	770.491
730.792	777.663	683.768				

Những số sau cũng có ba con số 881 và 930 được trúng 50 đồng

Những số sau cũng có hai con số 29 và 04 được trúng 10 đồng

DOCTEUR NGUYỄN-VĂN-TIỀN

CÓ CẤP BẰNG YẾU SANH VÀ VI TRÙNG HỌC

Khi trước ở 68 đường Chasseloup Laubat

Hiện giờ dời tại số 16 đường Lareynière

Téléphone n° 21.163 - SAIGON

(Sau vườn Bồ-rô, gần góc đường Chasseloup Laubat

và Lareynière chừng 20 thước) - SAIGON

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH:

Chuyên môn BỆNH NGOÀI DA: lốt, ghê, lở, loét, phong, đơn, ung độc, theo, mưng, bết, mưng cóc v.v., BỆNH MÁU: PHONG TÌNH, huyết kém, tê bại, nhức mỏi; lao, mạch máu sưng nơi cẳng, trĩ, mạch lưng, hạch, rét, kiết v.v.. BỆNH VỀ ĐƯỜNG TIÊU của đàn ông: CÁC THỨ LẬU, ống dài teo, bông dài, thận, tinh khí yếu, di tinh v.v.. của đàn bà: huyết bạch, tử cung, giây chằng, chườm trứng, kinh kỳ bất thường, đau đơn v.v..

Ngày thường có coi mạch và trị bệnh. Ngày chúa nhật và lễ buổi sớm mai.

Có dùng điện trị bệnh rất hay và không đau

Có vài cái phòng rộng rãi, mát mẻ, thanh tịnh, vệ sanh, phòng tắm phòng tiêu riêng, để cho bệnh nhơn ở xa muốn ở tại nhà quan thầy cho dễ bề săn sóc.

BỆNH LAO

Ái lờ mắc bệnh lao, mà đã chạy đủ thầy Tây Nam, nhưng tiền hết bệnh vẫn còn.

Ái cảm thấy thân hình càng ngày càng ốm, ấy là lúc vi-trùng ho lao « bacille de Koch » khởi sự hoành hành trong tạng phổi ta.

Tóm lại là bệnh nhơn hoặc phải cơn khức khắc, hoặc ho khạc đờm trắng, xanh, vàng, đôi khi khạc ra máu.

Thì hãy tìm thuốc lao của cụ Trịnh-hải-Long (nội tổ của ông đốc-học Trịnh-văn-Hào) mà dùng. Trọn đời ông đã cứu muôn ngàn người mắc bệnh ấy đều mạnh. Mỗi gói 3p.50 uống đặn 10 ngày.

Có gởi bán nơi ông Trịnh-văn-Hào directeur école.

Villa n° 110 rue Vassoigne Tân-định - SAIGON

DAINAN KOOSI

XUẤT CẢNG VÀ NHẬP CẢNG

1 et 3, Rue G. Gaynemer - SAIGON

M. MATUSITA PROPRIÉTAIRE

CÁC CỬA HIỆU "AU JAPON"

SAIGON

HANOI

PNOMPENH

46, Rue Viénot 83, Rue des Paniers 2, Rue Ohier

BÁN ĐỦ CÁC THỨ HÀNG HÓA NHỰT - BÓN

QUỐC-TRÁI ĐÔNG-PHÁP

mỗi phiếu 100², khởi trả thuế
và có Chánh-phủ Pháp bảo đảm

TIỀN LỜI : 5 phần trăm mỗi năm

CHỖ BÁN PHIẾU : Ở các kho-bạc,
tại Đông - Pháp Ngân - Hàng và
Pháp-Hoa Ngân-Hàng

Người Đông-pháp, đã mua phiếu Quốc-trái chưa ?

CÂU CHUYỆN NƠ' DANH DỰ

« Sau khi đăng bài « Sự thiệt về món nợ danh dự... » của ông Phan-văn-Thiết, bản báo tiếp được « bức thư sau đây của ông Docteur Nguyễn-văn-Thỉnh gửi lại xin đính - chánh. Vì thư tiếp được « rất trễ, nên không kịp đăng trong số báo tuần rồi. « Nay xin đăng y đây cho rộng đường dư-luận. « Trước khi đề chỗ nhường lời cho ông Docteur Thỉnh, « chúng tôi xin thưa trước với độc-giã rằng dưới « đây là nguyên-văn bức thư của ông hội-trưởng hội « Cựu sanh viên trường Bôn-Quốc, chúng tôi không « sửa lấy một dấu hay một nét nào.

« Muốn tránh sự hao mất thời giờ, chúng tôi có « sao-lục nguyên - văn bức thư của ông Dr. Thỉnh « để gửi cho ông Phan - văn Thiết, bởi vậy chúng tôi « đăng tiếp bài trả lời của ông Thiết theo sau bức « thư của ông Dr. Thỉnh, để công đồng lãm. » L.T.S.

Bức thư của Dr THỈNH

Sự thật về món nợ danh dự của hội cựu học văn trường Bôn- quốc khác xa với sự thật của ông Phan-văn-Thiết đặt ra

BUỔI chiều thứ bảy tuần đến tòa mà kiện bản trị-sự làm rồi (11 Juin 1938) trong hao của hội. Năm rồi, có mấy lúc nhóm đại hội ông này ngồi bản trị-sự hội Bôn- thường niên Cựu học quốc: ông Nguyễn-thành-Giung, văn trường Bôn-quốc, có hay Vương-quang-Nhường, Đạ g- rằng ông Phan-văn-Thiết mới minh-Trứ, Nguyễn-khắc-Nương, đăng bài trong báo MAI để công- Đoàn-quan-Tấn, Lê-phát-Lợi, kích bản trị-sự, và thứ nhứt là Du-ngọc-Anh, Dương-văn-Mau, trưởng. Nguyễn-văn-Thiết, Nguyễn-văn-Thỉnh.

Ông Phan-văn-Thiết có vô hội cựu học văn trường Bôn- quốc; điều lệ hội mỗi năm có giấy mời đại-hội, gửi sổ sách, in ra sách của hội, ai có trả được quyền kiểm điểm, rồi cử bản trị-sự. Tôi lấy làm tiếc sao ông cử như Phan-văn-Thiết biết điều lệ hội, biết lễ phép, lấy của cho vay, buôn bán, hơn sao không đến dự hội, kê ra những điều bất bình, rồi xin tuyên cử lại, và trực xuất bản trị-sự cũ của hội.

Trong hội Bôn-quốc có điều lệ về sự cho học trò khó mượn tiền, ràng buộc phải hỏi thăm giàu nghèo, sức học thế nào, hỏi ý giáo sư, đốc học trường của trẻ em xin giúp.

Vậy thì ông Phan-văn-Thiết có chức cử-nhơn khoa-luật, có giao thiệp thường với các vị trạng-sư, mỗi tháng có góp 0\$60 chung việc hội, cũng có thể

luật. Năm đó bản trị-sự có được 1500p, để giúp 15 người học-sanh. Phần tiền ít, phần lễ luật hội không cho phép vay bạc in sách, để chuẩn cho học sanh, giúp học nên không thể làm vừa lòng ông Thiết được. Ông Thiết trách tôi sao không viết thư trả lời phần riêng của tôi. Sự thiệt là tánh tôi thuở nay không có thị ai, mà cũng không sợ ai, vui ở nhà coi sách học thanh nhàn hơn là tranh đua quyền lợi gì.

Tôi không biết mặt ông Thiết mới đọc bài của ông viết trong báo lần đầu, coi như kính sáng rõ tánh tình của ông. Trong việc hội, mỗi lần bản trị sự có nhóm, ai lãnh phần gánh vác, hội-trưởng thư ký lo viết thư, thủ bản lo về sổ sách bạc tiền. Nếu bản hội bảo tôi một mình phải lo hết trăm việc hội, tôi vui lòng từ chức.

Có một điều ông Phan-văn-Thiết nói về hội giúp kẻ thất nghiệp, than rằng nhiều nhà annam không có từ thiện, tôi việc làm phước cũng đưa quyền danh lợi.

Hội bôn quốc cũng có góp mỗi tháng cho hội giúp người thất nghiệp được một năm. Còn phần riêng, từ bốn năm kinh tế, chắc ai ai cũng có người thất nghiệp đến nhà, xin ăn, giúp tiền, giúp công việc làm, chẳng chờ cơ hội thất nghiệp biên tên vào sổ sách. Sự phước thiện là tự nhiên lòng người, cần chi ai biểu. Có người bạn muốn làm cho tôi sợ hãi, nói sao to gan ưa tự do, phải mau mau xin biên tên vào sổ hội phước thiện đi, chẳng nghe sợ mất xát, mất hồn, sa vào địa ngục!

Dr NGUYỄN-VĂN-THỈNH

Bài trả lời của ông PHAN-VĂN-THIỆT

TRƯỚC hết, tôi xin thanh - minh để tất cả bạn đọc biết rằng riêng đối với ông Dr Thỉnh, tôi không có chút ác-căm gì và để thường tôi lại có lòng khâm phục cái tánh tình hiền hậu, khiêm tốn của ông là khác. Trong bài của tôi, tôi không hề kêu tên ông ra là cũng vì như thế, bản tâm tôi chỉ muốn bài bác một cái khuyết-diểm về tinh-thần của phần đông người mình thường đứng ra gánh vác việc xã-hội, việc công ích.

Đã phá cái chỗ nghi ngờ ấy rồi, tôi xin độc-giã cùng với tôi nhìn nhận rằng :

1/ Ông hội-trưởng hội Cựu-Sanh - viên trường Bôn-Quốc không dám để tôi chỉ tên những người trong hội cho mượn tiền để đi học mà không hề có bước chân tới cái trường đã biên vào tập kỷ-yếu của hội đó.

2/ Ông hội-trưởng là người chỉ biết thi-hành theo điều-lệ hội buộc về sự cho học-trò khó mượn tiền phải hỏi thăm giàu nghèo, sức học thế nào, hỏi ý giáo-sư, đốc học trường của trẻ em xin giúp. Tôi xin khếp nép thưa cùng ông hội - trưởng : không biết lại sao mà ông T. V. S. học trường nào, hội hỏi thăm ông đốc nào, giáo-sư nào mà cho ông ấy mượn đến 971p.34 để đi học trường Hautes Etudes Commerciales ? Trường này ai muốn vô phải có ít nữa là bằng cấp tú-tài và phải thi vô cho đậu mới được, vậy hỏi chờ ông S. có bằng ấy không, và có vào trường H.E.C. học ngày nào không ?

3/ Ông hội-trưởng để tôi « hỏi » coi : học sanh nào là bà con thân quyền với bản trị-sự ?

Tôi xin chỉ cho một ít : ông N.V.D cháu ruột của ông N.K.N ông D.V.G cháu của ông B.Q.C. (Lúc này ông G còn đang thuận với ông B.Q.C) vân vân.

4/ Ông hội trưởng thách tôi đi kiện, thưa ông, trong khi hội vì tình mà không nở kiện mấy anh em đã thiếu tiền thì tôi nở nào lại không vì tình mà đi kiện hội, vì dầu gì, hội cũng đã làm một vài việc có ích cho một vài anh em ? Tôi có nói ra là chỉ có ý muốn cho hội làm việc được đúng đắn hơn chứ có cái ác ý gì cho đến đời ?

5/ Sự tôi nói người thất-bôn lấy của hội mà cho vay, tôi xin thưa mau rằng đó không phải nói hội Cựu sanh viên B.Q. và hội S.A.M.I.P.I.C, mà là một hội khác..., không ăn thua gì với hai hội trên đây. Phần sự tôi phải nói cho rõ kéo bà con nghi lầm.

6/ Còn về sự tôi mượn tiền in sách thưa ông hội-trưởng, tôi thật tình không cố chấp chút nào vì tôi dư rõ cái kết-quả từ trước. Phương chi sự thật, tôi cũng chưa đến nỗi phải cầu cứu nơi « lòng công ích » của ban trị-sự đâu ? Vả lại, từ hồi vào hội đến giờ, tôi chưa hề có nhờ hội một mảy may nào. Bởi vậy, sự ông không trả lời cho tôi thì tôi cũng không dám phiền, mặc dầu là trái lại với lời ông nói, ông thư ký cũng không hề có trả lời cho tôi bao giờ ! Nếu tôi sợ những cái tiền-sự, tôi đã chẳng giữ cái thái độ trung lập, không sợ ai, mặc dầu họ là người vì họ đỡ lớp người khác ở trên họ mà có được một cái địa-vị vật chất cao hơn tôi vậy !

8/ Tôi xin không cải (prendre acte) về hai khoản của ông hội-trưởng :

a) hội bôn-quốc cũng có góp mỗi tháng giúp mấy người thất nghiệp ĐƯỢC MỘT NĂM.

b) ông đã có giúp những người thất nghiệp khi họ đến nhà riêng, không cần phải biên tên vào sổ của Ban Cứu Tế.

Tôi chỉ xin nói rằng nếu tất cả người ta cũng như thế thì Ban Cứu Tế này đã phải tiêu tan ngay từ buổi đầu còn gì .

9/ Còn sự « mất hồn, mất xác, sa vào địa ngục » thì sự thật tình ông Dr. Thỉnh khỏi sợ, bởi vì tuy tôi là một tên vô danh tiểu tốt, ông không thèm biết mặt, chỉ mới biết rõ lòng nhờ cái bài đăng báo của tôi về món nợ danh dự, tôi cũng vui lòng tin rằng ông không phải là một người keo lặn, bao giờ cũng tùy sức mà giúp ích cho đồng bào.

Nhưng than ôi ! Phần đông những người khác không được như ông vậy, và có lẽ lúc chết họ cũng phải sa vào địa ngục chứ chẳng không. Muốn chỉ rõ tôi không có ác ý gì với ông Dr. Thỉnh, tôi nói thêm rằng : sự cho học sanh mượn tiền đây phần nhiều không ăn thua gì với ông, lúc bản trị sự xuất tiền hội ra như nước mà phân phát cho kẻ này người khác thời ông chưa làm hội-trưởng, ông đáng lý không phải chịu cái trách nhiệm gì cả !

Riêng phần tôi, tôi xin thưa thiệt với công chúng rằng sau khi đọc bức thư « đính chánh » của ông Docteur Nguyễn-văn-Thỉnh, tôi có cái cảm-giác ông là người thành thật, không thể làm những việc mờ ám mà công chúng đương lấy làm phẫn uất đó, có điều ông không đủ sức cương quyết mà ngăn cản những việc mờ ám ấy thì phải !

PHAN-VĂN-THIỆT

Vé dàng lượng cũng như vé dàng phẩm
LANH NAM-KY ĂN DỨT HẾT CÁC THỨ LANH KHÁC
Dùng rồi mới biết — Có bán khắp nơi.

TỔNG PHÁT HÀNH
TRẦN-LOI-KÝ
N° 38 Boulevard Bonhoure
CHOLON
Téléphone : 30.913
CÓ BÁN KHẮP NƠI

CÁCH THỨC XIN NHÌN

Pháp Luật
LUẬN DÀN
của
Phan-van-Thiết
Luật-khoa cũ-nhơn

con hoang

TRƯỚC đây tôi có nói: chị em bị đàn-ông-gà-gà, ăn ở cho có thai nghén rồi bỏ đi, có thể kiện đòi tiền bồi thường còn đứa trẻ thì có thể kiện xin tòa án nhận rằng đứa trẻ của chị em đã sanh ra đó là con của bác-tình-lang, cha nó.

Phải ở trong những trường-hợp nào mới vào đơn kiện xin nhìn con hoang được, kiện cách nào và ai được quyền kiện, thì sau đây tôi sẽ giải rõ, nhưng tôi thiết nghĩ, trước hết tưởng nên chỉ cho chị em thấy rằng đạo luật cho phép kiện xin nhìn con đây thật là nhơn từ lắm, vì bằng không có nó thì trẻ con chỉ vì rủi sanh lầm con một người bụng dạ không tốt sẽ phải bị thiệt thòi biết là bao nhiêu! Nhờ nó, những kẻ làm cha nào khiếp nưộc không chịu đến lục-bộ hay đến trước mặt quan chương khế mà nhìn con (1) thì đứa trẻ có quyền lời họ ra trước tòa án mà xin tòa lên án cho nó nhận cha. Tiếc rằng chị em nhà Nam ta ít ai biết rõ khoản pháp-luật quan hệ về vấn-đề này nên không mấy khi thấy chị em dùng đến nó, chỉ ôm lòng chịu đau đớn thiệt thòi mà thôi.

Trong trường - hợp nào mới vào đơn xin tòa án nhận cha cho con hoang?

ĐẠO nghị - định của quan toàn-quyền Đông-Dương ngày 3 Octobre 1883, trong tiết thứ bảy, có nói rõ rằng con hoang có thể xin nhận cha trong những trường - hợp sau này:

1. - Khi nào người cha bắt đại người mẹ đi, cái lúc đậu thai chính nhằm vào cái lúc bắt đó.
2. - Khi nào người cha dụ-dỗ mê-hoặc người mẹ, cái lúc đậu thai chính nhằm vào cái lúc dụ-dỗ mê-hoặc ấy.
3. - Khi nào người cha sang đoạt lấy người mẹ mà người này còn ở tuổi vị-thành-niên, cái lúc đậu thai chính nhằm vào cái lúc sang đoạt ấy.
4. - Khi nào người cha và người mẹ ăn chung ở đậu với nhau một cách công khai, ai nấy đều biết.
5. - Khi nào người cha nuôi-nấng, giáo-dục đứa trẻ một cách thường-trực, cư xử nhau như cha với con.

Nếu cả hai người: cha và mẹ đều có chồng có vợ chánh-thức (có hôn-thú) thì đứa trẻ không thể xin nhận cha được bởi vì nó là *con thông-gian* (enfant adultérin).

Khi nào một mình người mẹ

có chồng chánh-thức thì cũng không được, bởi vì con của người mẹ đẻ nếu không phải là con của chồng mình thì cũng lại là *con thông-gian* (enfant adultérin).

Khi nào người cha có vợ chánh-thức còn người mẹ không thì đứa con có thể xin nhận cha được, con ấy là *con hoang* hay là *con bất-hợp pháp* (enfant naturel) chứ không phải là *con thông-gian*, bởi vì đàn ông annam - khác hơn đàn ông Pháp - có quyền có nhiều vợ, hầu thiếp (án thẩm-định Toà Phúc-Thẩm Saigon ngày 10 Mars 1921)

Nếu cha và mẹ có tình bà con hay nghĩa thông-gia thì cũng không thể xin nhận cha nữa bởi vì đứa trẻ gọi là *đứa trẻ lớn dòng* (enfant incestueux).

Khi nào Quan-tòa không nhận đơn?

QUAN tòa không nhận đơn xin nhận cha trong hai trường-hợp sau này:

1. - Khi nào có bằng chứng rằng trong thời hạn pháp - luật định về sự đậu thai (trong hạn ngày thứ 300 cho tới ngày thứ 180 trước ngày sanh đứa trẻ) người mẹ tánh hạnh lắng lơ ai ai cũng biết, hay có tình với người khác.
2. - Khi nào người chấp-phóng đoán, trong thời gian nói trên có viện bằng chứng chắc chắn rằng mình vì ở xa hay bị tai nạn gì làm cho mình không thể làm cho đậu thai được.

Khi xin nhận cha nơi tòa án nào?

Muốn kiện xin nhận cha thì phải làm đơn vào quan Chánh Toà Đệ Nhứt-Thẩm dân sự bốn quốc ngoài. Chứng nào mình không vừa lòng án Toà Đệ Nhứt-Thẩm dân sự thì mình có quyền kháng cáo lên Toà Phúc Thẩm và kể đó thượng cáo qua Toà Thượng Thẩm ở Paris.

Hiệu-lực của án cho nhìn cha

KHÍ có án tòa kết cho nhìn cha thì đứa con ấy chẳng những được quyền xin cha nuôi dưỡng khi mình nghèo khổ mà lại còn được dự vào một phần trong gia tài của cha y như đứa con chánh thức vậy.

Xin kiện thì

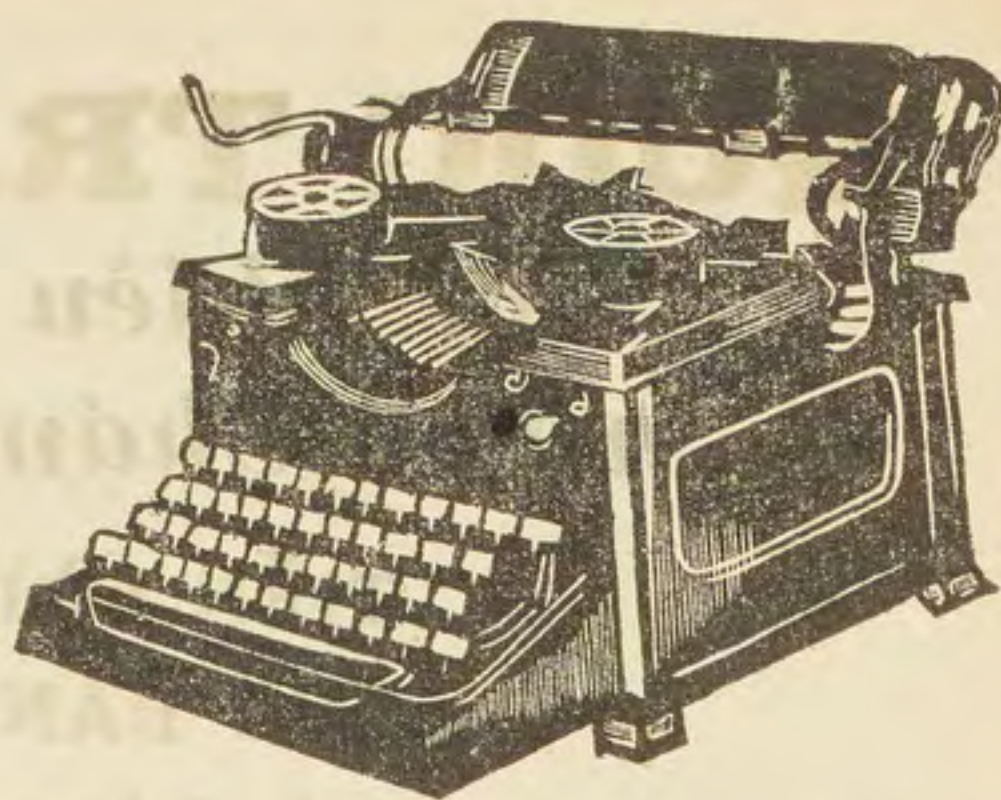
NẾU đứa con muốn kiện nhìn cha vì nghèo mà không có đủ tiền thừa kiện thì cũng được phép - như mọi người nghèo khác - đứng ra xin Ban Trợ-cấp tư pháp (Assistance judiciaire) cho kiện thì khỏi tốn tiền.

- 1 - Muốn biết rõ cách xin nhìn con hoang (nghĩa là con đẻ khi vợ chồng không có hôn thú) thì xin xem quyển sách "DÂN-LUẬT NAM-KỲ" của Phan-van-Thiết, giá 1p.20, sách này rất cần kíp cho mỗi gia-đình an-nam, xuất bản cuối tháng này.

Bán, sửa và cho mượn

Các thứ máy đánh chữ, có đủ đồ phụ tùng thay vào các thứ máy đánh chữ
BÁN VÀ SỬA CÁC THỨ VIẾT MÁY
Có thợ chuyên-môn khắc chữ bằng máy điện rất thần tình

TRẦN-NGUYỄN-CÁT
81, Bd Charner. - SAIGON. - Tél.: 21.289

Vũ - Kiên

VĂN SĨ VỚI ĐỜI CÔNG

(TRẢ LỜI ANH VÂN-TRÌNH Ở BÁO ĐIỆN TÍN)

NHÀ VĂN PHẢI SỐNG TRONG VÒNG XÃ-HỘI

NHÀ VĂN VỚI THUYẾT ĐỜI CÔNG VÀ ĐỜI TƯ

TRONG xã-hội mục-nát này, bọn tư-bản thường nói rằng đến đời tư của bọn tôi vì ai cũng có một đời tư, người có lương-tâm (!) phải kính trọng đời tư của kẻ khác. Kỳ thật cái thuyết ấy không hạp thời nữa. Vì đời tư phải hệ thuộc với đời công cũng như tư đức phải hệ thuộc với công đức.

Bọn tri-thức tiểu-tư-sản tưởng rằng: "Người ta là một động vật ở trên trời rớt xuống. Người ta có thể sống một cuộc đời thần tiên ở đầu non, chân suối. Người ta có thể rời bỏ xã - hội loài người mà sống theo một trào-lưu tôn-giáo duy-tâm thần-bí". Sự thiệt là trái lại.

Người ta không thể nào rời bỏ xã-hội mà sống được, vì người ta không thể nào rời bỏ được những tương-quan về kinh-tế (rapports économiques), tương-quan về xuất-sản (rapports de production), tương-quan về chánh-trị (rapports politiques) tương-quan về xã-hội (rapports d'association).

Người phải sống với người. Nhà văn cũng là người. Nhà văn cũng phải sống trong đám người thường như chúng ta đây là những kẻ hàng ngày phải biết đến cái nhơn-thức có sanh-hoạt, có thông-quan. Bởi vậy nhà văn cũng phải xem xét, suy nghĩ và hành-động như mọi người vậy.

Ở quan-sát thời kỳ, ở trừu-tượng thời kỳ cũng như ở ấn-tượng thời kỳ, cái biết và cái làm của nhà văn không rời xã-hội được. Vậy nhà văn không thể nào đứng ra ngoài vòng đời công.

Cá-tánh của một nhà văn cũng vẫn là cá-tánh của một người. Cá-tánh ấy không phải là đặc-tánh của thần-tiên mà nó có chỗ siêu-phàm, xuất tục. Hễ nhà văn nào đã có đặc-tánh của thần tiên thì nhà văn ấy đã không phải là người, không thể ở với người, hay nói một cách khác, không thể sống được. Cá-tánh của nhà văn, bởi vậy, cũng phải hòa nhập với đoàn - tánh của xã-hội để thuận theo bước đường tiến-hóa của lịch-sử mà làm việc cho xã-hội tiến lên, tấn gấp lên và tấn mãi.

Cá-tánh ấy dần phát-triển đến

chữ g nào, nhà văn cũng không thể trở nên điên-rồ mà bước ra ngoài vòng xã-hội loài người cũng như mùi thơm của muôn hoa dầu mỗi thứ thơm một khác, nhưng hương bay ngào ngạt đến chừng nào, hoa kia cũng không thể thoát vòng cây cỏ.

Nhà văn nào làm trái cái định lệ ấy tức là một nhà văn không trông rõ cuộc biến đổi của xã-hội, không trông rõ như cái mâu thuẫn đương tàn phá lẫn nhau hay là không trông rõ cuộc tranh đấu gắt gao của hai giai cấp tư bản và vô sản. Nhà văn ấy là nhà văn bảo thủ, toàn-chán (!), hèn nhát, quay về cá-nhân chú nghĩa và gia đình chủ nghĩa.

NHÀ VĂN VỚI CÁC GIAI-CẤP CỦA XÃ-HỘI TƯ-BẢN

Lúc này nhà văn nào đã giác ngộ cũng phải nhận cái giá trị của xã hội học. Xã-hội học cho ta biết biết rằng từ chế độ nô-sang chế-độ kia, chánh-trị đổi thay hoài. Chế-độ quân-chủ, thay cho chế-độ phong-kiến, chế-độ dân chủ thay cho chế-độ quân-chủ rồi đây chế độ vô-sản độc tài sẽ thay cho chế độ dân chủ cũ kỹ lắm rồi.

Nhìn cuộc biến-chuyển của xã hội nhà văn không thể nào không đứng trong vòng giai cấp, không sao khỏi và buộc mình tranh đấu để bênh vực lợi quyền cho giai cấp.

Gần đây những phong trào vĩ đại của quần chúng năm châu đã nổi dậy đánh đổ rất nhiều gã «tai to, mắt lớn», tôi mọi của tư bản. Nhưng ta mới thấy ở Nga-Sô-Viết là nơi vô sản đã cướp được chánh-quyền và dựng lên một tổ-quốc của thợ thuyền (2).

Ở nhiều nước khác như Đức Ý, Áo, Tàu, Tây-ban-nha, bởi đi sai đường, vô sản phải ngừng lại, phong-trào của quần chúng bị thất bại giữa lúc đương tiến lên nên chánh quyền lại lọt vào tay quân phát xít độc-tài. Hitler Mussolini, Fraco, Tướng-giới Tách lần lượt bóp chết cách-mạng vô-sản.

Cuộc kinh tế rất dữ-dội mà chúng ta đương trải qua đây càng làm cho tư-bản và vô-sản, hai giai-cấp chính của xã-hội đương thời tranh-đấu gắt gao thêm.

Những giai-cấp trung-gian càng ngày càng lâm vào một tình-trạng lơ dờ.

Chỉ có giai-cấp vô-sản và giai-cấp tư-sản mới có một chánh-trị độc-lập và rõ rệt. Những giai-cấp trung-sản bao giờ cũng đứng một cách hết sức bấp-bênh ở lưng chừng, khi thì theo các chánh-trị của tư-sản, khi thì lại theo các chánh-trị của vô-sản.

Vì thế mà cuộc tranh đấu để cướp chánh-quyền của hai kẻ thù thiên-cổ (tư-bản và vô-sản) đã trở nên cuộc tranh-đấu để cướp giai-cấp trung-sản. Giai-cấp nào cũng phải lấy giai-cấp trung-sản làm chỗ dựa của mình cho nên giai-cấp nào cũng muốn lôi kéo «chúng» về mình. Cuộc tranh-đấu để cướp các giai-cấp trung-sản, bởi vậy, đã trở nên một cuộc tranh-đấu không thể nào *giải-quyết ở nghị-trường* được vì nó là một cuộc tranh-đấu khó mà bình-tĩnh được. Cuộc tranh-đấu ấy chỉ có thể *giải-quyết bằng tiếng súng* nổ vì, ngày nay muốn viết hai chữ hòa-bình lên nền trời, người ta phải viết bằng máu tươi.

Cái sa-vọng, của giai-cấp tư-sản ở giờ này chỉ là kiếm bết cách để cứu-vãn cái tình thế nguy-ngập của họ. Muốn đè bẹp giai-cấp thợ-thuyền và phá hết những tổ-chức căn-bản của thợ-thuyền (organisations de base), trước hết tư-bản hay bảo-tồn dân-chủ cũ kỹ rồi sau mới ngăn những tự-do về chánh-trị.

Chủ-nghĩa phát-xít ra đời. Trần-tuyến phát-xít đã thành-lập. Nổi bất-bình của quần-chúng vô-sản dần tăng thêm.

Trước tình-thế ấy, bọn văn-sĩ tôi-mọi của tư-bản thì nhau ca-tụng thứ *xã-hội chủ-nghĩa ở trên mặt giấy*, viết những bài «trường-giang đại-hải» khuyên quần-chúng nên biết các hình-thức tranh-đấu bây giờ chỉ là *tranh đấu trong vòng hợp-pháp* (!) và *tranh đấu bằng trái tim mình* (!).

Nhà văn giác ngộ không thể nào trung-lập hay độc lập được vì không thể có cái chủ-trương lưng chừng mà được. Nhà văn giác ngộ phải đứng hẳn vào hàng ngũ của vô-sản mà hăng hái làm việc cho vô-sản. **UYỄN-ĐIỂM.**

- 1 - toàn chân là giữ cho tròn vẹn cái nguyên-chân của tạo hóa. Ở Tàu nhà văn LƯU-NHÂN-HÀNG có viết trong cuốn ĐÔNG-PHƯƠNG-ĐẠI-ĐỒNG-HỌC-ÁN một đoạn, đại ý như sau: «nói duy-tâm hay nói duy-vật là sai cả, phải nói giữ lấy cái nguyên-chân của tạo-hóa mới đúng «1». Nhân đó bọn học-giả philistin-petit-bourgeois như bọn ông Nguyễn-duy-Cần mới xướng ra thuyết TOÀN-CHÂN.

- 2 - Nhờ cuộc Cách-mạng ngày 25 Octobre 1917 "hỗ-sanh thời" Lénine

MỘT NGƯỜI SỬA SOẠN

XUỐNG THĂM LONG-VU' O'NG HÀ-BÁ

TỪ hồi đầu năm, chúng tôi đã báo tin về độc-giả hay rằng: năm 1938 này, về mặt khoa-học của thế-giới, sẽ thêm một sự mới lạ không ngờ.

Ông Giáo sư Auguste Piccard ở trường Đại học Bruxelles nước Ben-gich, là người hồi năm 1932 đã bay lên cao 16 800 thước trên khoảng mây xanh mịt mù, năm nay sửa soạn xuống biển sâu thăm thẳm.

Dưới biển sâu có thể-giới riêng, có sinh vật riêng — nó không lên mặt nước bao giờ, — cò lai chưa có ai dám xuống thám hiểm, thành ra ngày nay mặc dầu khoa-học tấn tới đi thường, vẫn không biết được dưới đáy biển có những gì? Người Tàu truyền thuyết rằng dưới biển có thủy-tinh cung, có Long-vương Hà-bá, lấy gì làm chắc?

Nay mai ông Giáo-sư Piccard sẽ trả lời cho người ta biết những điều đó.

Giáo-sư đeo đuôi sắp đặt công việc nguy hiểm này cả năm trường nay; mỗi sự gì ông cũng tính toán dự bị từ lý từ chút, để một mai xuống châu Long-vương Hà-bá mà chắc chắn trở về dương gian, chứ không chôn mình đáy biển.

Công việc sắp đặt ông chưa hề nói với ai, trừ ra mới rồi có nói với một nhà viết báo Pháp. Chúng tôi dựa theo đó thuật lại cho độc-giả nghe.

Giáo-sư Piccard khiêm tốn hết sức:

« Ồi! việc tôi sửa soạn thực hành có gì là lạ đâu. Kỹ-thuật của khoa học đời nay có thể giúp chúng ta xuống dưới biển sâu 5.000 hay 10.000 thước là sự thường lắm mà!

« Muốn tò mò xem xét đáy biển xưa rày người ta chỉ có 2 cách: một là thả lưới xuống đựng gì quơ nấy đem lên; hai là người ngồi trong khí cầu (sphère) cột sợi giây sắt. Cách trên có thể xuống được sâu, nhưng mà lưới nhỏ quá, không đem lên được bao nhiêu vật lạ, và lại đem lên tới mặt nước, phần nhiều nó chết hay hư rồi. Còn cách dưới, có người Mỹ đã thực hành, chỉ xuống được 900 thước là cùng, lại có nhiều nỗi bất tiện. Trước hết, bị sợi giây cản trở không cho khí-cầu trôi theo nước ròng; nó lại hay lúc lắc khiến mình khó làm việc, và

Dưới biển sâu 5, 10 ngàn thước, tôi sẽ ngó thấy những cái mà cò lai chưa có con mắt phàm-trần nào được ngó thấy bao giờ.

có khi đồ bể khi-cụ hết. Còn một nỗi lo sợ đứt sợi giây sắt — là sự có thể phát ra — thì người đáp bề kiếng mà nước ủa vô ngời bên trong khi cầu chết mất xác.

« Bởi vậy, lần này tôi xuống, cũng ngồi trong khí-cầu, nhưng nó tự do, chứ không ràng buộc gì cả. Có vậy, tôi mới thông thả xuống tận đáy biển, hoặc 5 ngàn thước, hoặc 10.000 thước không chừng. Dưới đó mới nhiều sinh-vật lạ lùng cho mình quan sát. Xuống dưới rồi, khi cầu cứ theo ròng nước chảy

xuống sâu 1000 thước trở xuống, nước dưới đó có sức mạnh nó đập bề kiếng mà nước ủa vô thì người đang ngồi dòm ở lỗ kiếng đó sẽ bị xé tan thân thể chứ không phải vữa. Và cả thầy trò tôi chắc không còn đời.

« Bên trong khí-cầu có để các thứ máy móc để đo đúng thước tắc cho biết mình cách xa mặt nước bao nhiêu hay còn bao nhiêu nữa thì tới đáy biển. Có máy vô-tuyến-diễn để thông tin luôn luôn với chiếc tàu đi cầu cứ theo ròng nước chảy theo trên mặt nước.

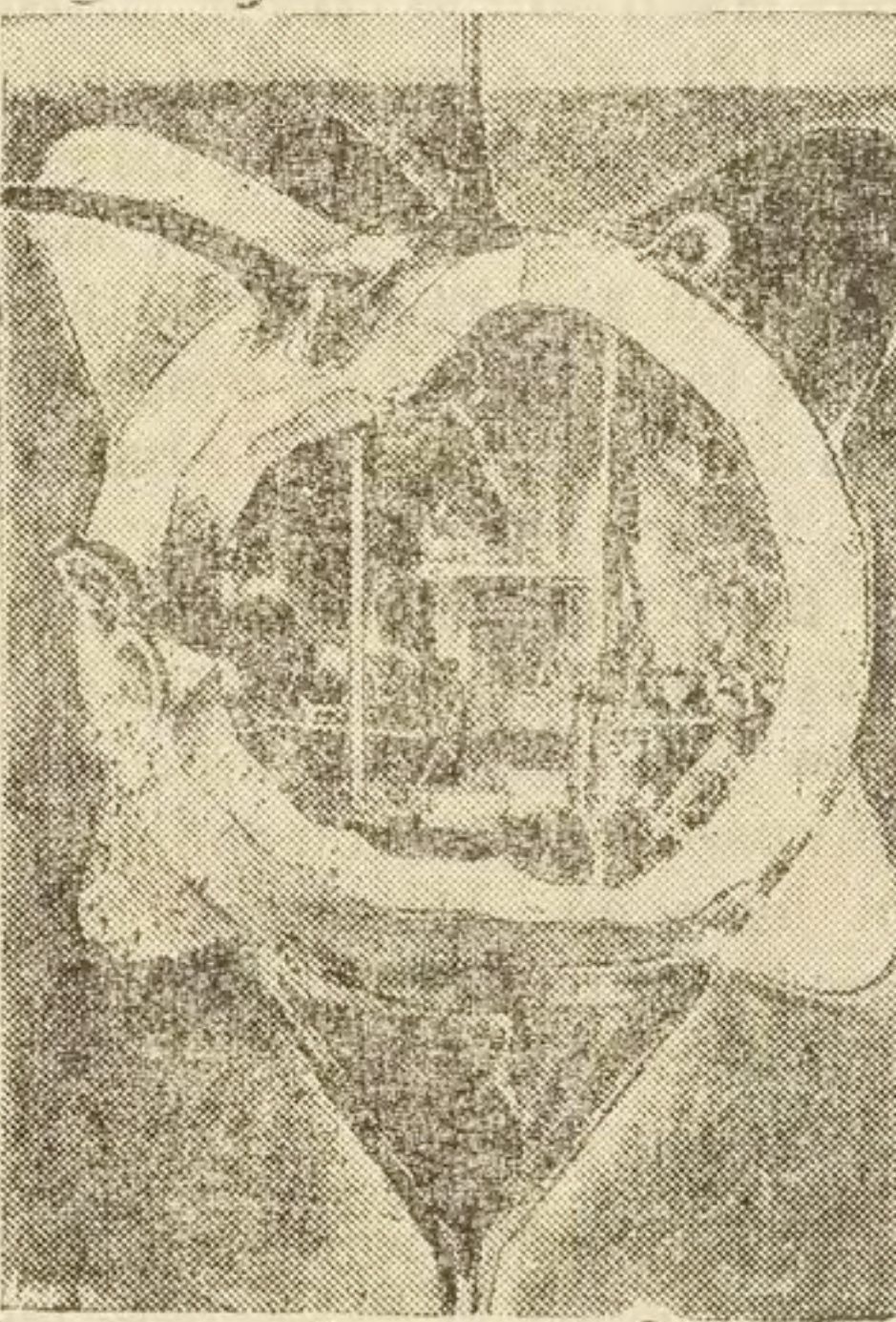
Hình chiếc khí-cầu của giáo-sư Piccard sắp xuống thám hiểm dưới biển sâu 10.000 thước. Hình thù ngó cò quái, chắc những quái vật dưới biển thấy cũng phải sợ mà đang xa.

mà trôi đi, bấy giờ tôi tha hồ chụp hình, lấy phim hát bóng, tôi đọc những sự cảm-tưởng của tôi cho mấy thầy thợ-kỹ ngồi chiếc tàu đi theo tôi trên mặt nước biển chếp. Phải, tôi đọc cho họ chếp, vì dưới đáy biển và trên mặt nước vẫn thông tin tức với nhau bằng vô-tuyến-diễn.

« Chừng xem xét đã thêm rồi, thì tôi liệng bỏ những cục sắt nặng đeo chung quanh khí-cầu đi, rồi tôi trở lên mặt nước.

« Khí-cầu này, phải chế-tạo bằng thứ Electron, mới có thể chịu nổi cái sức đè-ép (pression) của nước dưới biển sâu thăm thẳm. Bề ngang nó hai thước, vỏ dày 12 phân. Bốn phía có những cửa kiếng tròn để lấy chỗ dòm ra. Thứ kiếng này cũng phải trộn với Electron mà làm ra, nếu không thì mình

Hình khí-cầu xẻ hai ra, cho ta ngó thấy bên trong có nhiều máy móc và thầy trò giáo-sư Piccard mỗi người dòm ra một lỗ kiếng tròn.

CLINIQUE PELLERIN

93, RUE PELLERIN

DOCTEUR TRẦN-VĂN-ĐỒ Tél.: 20.912

Có nhiều phòng rộng rãi, mát mẻ sẵn chỗ tắm và rửa mặt riêng, mỗi phòng cho người để và bệnh nằm.

Có nhà mổ và nhà đẻ đủ đồ khí cụ để mổ và đẻ khó.

Coi mạch và trị bệnh: tim, gan, phổi, thận, và bao tử, ruột, trĩ, ban, kiết.

Trị bệnh đàn bà: tử cung, bạch đới.

Trị bệnh bằng điện khí: Diathermie.

Phòng rọi kiến (Rayon X) (chụp hình, vẽ hình không hại người, coi phổi, bao tử, ruột).

COI MẠCH: Sáng 8 giờ tới 11 giờ. — Chiều 3 giờ tới 5 giờ.

« Toàn thể khí-cầu nặng 300 rơng rêu cây cối dưới đáy biển ki-lô, thế là đủ cho mình chìm xuống tận đáy biển. Bên ngoài không ra được thì sao. Cũng khí-cầu, trên như có sừng, dưới không lo. Chừng đó tôi tắt hơi như có nắp, toàn là thứ sắt diên nam-châm cho những cục sắt đặc riêng, mà nó dính vào vỏ dính chặt bốn phía đều phải rời khí-cầu bằng sức diên có đá nam ra, thì khí-cầu được thoát thân châm (force magnétique), chứ mà nổi lên.

« Lúc tôi xuống đáy biển rồi, chiếc tàu đi theo trên mặt nước trở lên, chỉ có việc tắt cái sức diên nam-châm đó đi, bao nhiêu cục sắt dính chặt xung quanh, đến rồi. Tôi có chế riêng thứ đều rời ra hết, tự nhiên khi cầu nhẹ hồng, nó từ từ nổi lên xuống đáy biển rồi tôi thả nó ra mặt nước.

« Có người lo sợ dùm tôi lên tới trên mặt, vùng rộng ra xuống dưới biển thăm, bị những châu vi lối một cây số vuông; con quái-vật nó công-kích khí-cầu thì nguy hiểm lắm. Nhưng không lo. Một là không có tôi.

« Đại khái công việc tôi sắp có nhữn con quái-vật đến đòi làm chỉ có vậy đó, nào có chi lạ. có sức nuốt hay cắn bề khí-cầu của tôi được. Hai là trong khí-cầu có đèn diên chiếu ra sáng rực từ-phía, lại có máy diên riêng để phòng bị quái-vật, nếu có con quái-vật nào sờ rờ đến gần, mình thả diên-khi ra đánh nó, tất nó phải chạy liền.

« Còn điều sợ khác nữa là bị

X.

DU-LỊCH CÁC NƠI

Lấy đường chạy và xét xe
Học cầm bánh xe hơi
Thi lấy giấy xe hơi
Mua bán xe mới, cũ do nơi

TRƯỜNG XE HƠI

TRINH-HUNG-NGÀU

95-95 bis rue Lagrandière
20.425 SAIGON

Y-sanh Tran-toan-An

138, Rue de Paris - CHOLON

CHUYÊN MÔN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH:

PHONG CUI, PHONG TÊ, BẠI XUỘI, DƯƠNG MAI, BẠCH TRƯỚC, GHÈ ĐỘC, NHỨC MỐI GÂN COT, HO LAO, HO TÒN, SIỀNG, ĐAU YẾT HẦU. Các chứng đau mắt (bất kỳ lâu mau) Đàn bà băng huyết, huyết bạch, bị té, đánh, vãn vãn...

VAN ỨNG CHỈ KHÁI HOÀN: Chuyên trị các bệnh ho, hiệu nghiệm phi thường
LẬP CHỈ BẠCH TRƯỚC HOÀN: Lâu hay là mới, trong 6 giờ thấy hiệu nghiệm

Nhà thuốc DONG-TIEN

THIÊN-HÒA BAN-DƯỢC

Trị tận gốc các bệnh trái và ban như ban của lưỡi trắng. — THIÊN-HÒA-ĐƯƠNG — CHOLON

TRONG 5 NĂM TRỜI NGHIỆN CẦU.

NHA NỮ TIỀN TRI RA ĐỜI
ĐOÀN VẬN-MẠNG, CỎI SỔ THEO KHOA-HỌC

Nếu ai muốn biết rõ tương-lai cho được chắc chắn, Thân thể từ nhỏ chí già, sự-nghiệp, tình-duyên, chồng con, tất bịnh ra sao? Đời mình sau giàu hay nghèo? Đời mình thọ hay yếu? Thì nên tìm đến nhà nữ Giáo-sư Nguyễn-Thị Nguyệt-Tiên n° 122 rue Colonel Boudonnet SAIGON (đọc theo đường xe lửa) mà hỏi thì được tường tận. Có sẽ chỉ dẫn cho anh em, chỉ em biết đường mà tránh nạn, biết đường mà tìm lấy hạnh-phúc thì sẽ được vừa lòng với khoa đoán số chắc chắn, không vi phạm của cô, 100 người không sai một.

TIẾP KHÁCH TẠI NHÀ: { Buổi mai từ 8 giờ đến 11 giờ
Chiều từ 3 giờ đến 6 giờ
Tối từ 8 giờ đến 9 giờ

GIÁ TIỀN CỎI NHƯT ĐỊNH:
Cỏi 2 năm 1p.00, cỏi 5 năm 2p.00, cỏi suốt đời 3p.00

Ở xa chỉ cần cho biết tuổi tên, và lấy một miếng giấy trắng tay gach 3 đường mực lên trên, rồi cho vào bì gửi đến cho cô Nguyệt-Thị Nguyệt-Tiên kèm theo mandat bao nhiêu tùy ý muốn cỏi mấy năm. Trong 7 ngày sẽ có thư trả lời.

RƯỢU BỔ MẠNH

NÉO - TONIQ
Của Bác sĩ PÉRIÉ

Ăn ngon, Ngũ khỏe, Bỏ sức, Vương thần, Trị rét, Ngừa Lao Nam, Phụ, Lão, Ấu, đều dùng được.

Bán tại: PHARMACIE KIM-QUAN
90 Bonard SAIGON

MỘT PHƯƠNG LẬP BỒN
có bảo đảm chắc chắn, vững vàng mà lại mỗi tháng, có hy vọng trúng một số vốn lớn đây là về một cách thức P mà

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm
Hội từ bốn triệu đến chỉ dư ngày 12 AVOIL 1949
vốn đã đóng tất cả 1 triệu lượng bạc và 8.000.000 quan tiền Pháp
Hội quán: 7, Đại-lộ Bonard VII ở THƯỜNG-KIỆT
Xưởng chính ở Đông-Pháp: 26 đường Chaigneau - SAIGON
Số thưởng mỗi tháng 30
giúp cho qui ngại đóng góp ra số vốn

400 \$	mỗi tháng đóng	1 \$ 00	5.000 \$	mỗi tháng đóng	12 \$ 50
500	—	1 25	6.000	—	15 00
1.000	—	2 50	7.000	—	17 50
1.500	—	3 75	8.000	—	20 00
2.000	—	5 00	9.000	—	22 50
2.500	—	7 50	10.000	—	25 00
3.000	—	10 00			

Ve này được tính vào mục-dịch (từ 100 \$ tới 1.000 \$) bởi cuộc xổ số hàng tháng hay là khi minh bạch (25 năm) nếu ve không được may mắn trả ra trong 300 cuộc xổ số hàng tháng.

HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ MỖI NĂM
Về tiết kiệm cách thức P động dư cuộc xổ số hàng tháng từ tháng đầu mỗi năm. Như vậy nên người mua ve, chẳng những chắc chắn sẽ được lập nên một số vốn, mà lại có hy vọng được lập tức một số tiền (100 lần số tiền tháng đã góp nếu ve trúng ra trong tháng đầu).

PHẦN LỢI KHÁC CỬA VỀ TIẾT-KIỆM
của
Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

ĐỐI CỬU ĐE DANG, khai tức hạo rạo rồi chỉ kết
CÓ GIÁ CHUỘC LẠI khi đóng góp được hai năm.
ĐANG VAY 90%, số giá chuộc về.
ĐƯỢC BẮT ĐỒNG LẠI, trả số góp về và tiền lời hay là gia kỳ hơn
ĐƯỢC CỨU HƯỞNG LỢI CỦA HỘI BẢO ĐẢM 12 CUỘC XỔ SỐ PHỤ HUY LẠI TĂNG THÊM SỐ BẢO KIỆT
ĐƯỢC ĐÓNG GÓP TRỞ MỘT THÁNG

SỐ VỐN MUA TỚI BỐI CUỘC XỔ SỐ TỚI NGÀY 31 DEC 1937 gần..... 455.930 \$
TIỀN LỜI đã chia ra cho người cầm ve ở Đông-Pháp tới ngày
31 DEC 1937, gần..... 72.000 \$

SỰ BẢO ĐẢM CHO VỀ TIẾT KIỆM
của
Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm

Số vốn đã đóng tất cả: Đông-sơn và Đông-pháp ở Đông-Pháp tới ngày
2000.000 \$ 31 DEC 1937 gần..... 2.400.000 \$

MUA VE HAY BỎ ĐIỀU-LỆ XIN ĐOÀN LẬP

Hội Vạn Quốc Tiết Kiệm
Chi nhánh: SAIGON, 26, đường Chaigneau;
HANOI, 8 ter Phố Trang thi;
và nơi Đại-lý khắp cõi Đông-pháp.

- 10 -

Hoa-Nhưt chiến tranh

- 11 -

Twong-giới-Thạch nói: BINH NHƯT SẼ THUA Ở MẮT TRẦN HÓN-KHẨU NAY MAI

TRONG khi Lục-quân và Hải-quân Nhựt đang hai mặt giáp-công lẫn lẫn tới Hán-khẩu, Võ-xương, dư-luân thế-giới đều chú-ý về việc Tàu chống giữ Hán-khẩu ra thế nào, và lại một mai Hán-khẩu mất thì tiền-đô kháng Nhựt sẽ đi tới đâu?

Vì đó mà hôm 9 Jun, đại-biểu các sở thông-tin lớn của Âu-Mỹ tới yết-kiến Twong-giới-Thạch tại Hán-khẩu.

Riêng về hai câu hỏi trên đây, họ Twong nói như vậy:

— «Cái kết-quả sau 11 tháng chúng tôi kháng Nhựt, là khiến cho toàn-quốc nhơn-dân quyết lòng kháng chiến, đồng thời chúng tôi lại có lòng tin chắc rằng rốt cuộc lại chúng tôi sẽ thắng lợi.

«Nhưt là quốc-dân chúng tôi đã thực-hiện được sự đoàn-kết xưa nay chưa hề có. Sự đoàn-kết ấy, các ông đi chỗ nào cũng đã gặp thấy. Những nơi thành trấn đã mất về tay quân địch, duy có bọn tham danh bán nước thì mới dợ vào mấy cuộc tở-chức bù-nhìn của giặc, còn những hạng người quân-lữ c'anh-nhơn dân cho trước kia bất bính với Quốc-dân-dân, bây giờ họ cũng hiệp với dân-chúng một lòng ủng-hộ chánh-phủ ra sức kháng Nhựt. Họ chờ g' lại với giặc và những cơ-quan bù-nhìn của giặc đã bày đặt ra.

«Lẽ thứ nhì, là lực lượng quân-sự của chúng tôi bây giờ cũng mạnh hơn lúc trước nhiều lắm. Hồi chiến-tranh mới phát, binh Nhựt dự-đoán rằng cái sức chiến-đấu của chúng tôi một ngày một suy kém đi. Họ bảo chúng tôi có giới-lâm cùng chỉ cầm cự được 3 tháng là nhiều. Nay thì trái hẳn lại. Các ông đã thấy chúng tôi chống cự hẳn hai tháng rồi. Họ bảo chúng tôi ngày nay còn xâm lược tới tận ngày đó, không khi nào chịu khuất-phục giảng-hòa, đầu phải đánh nhau đến 5 năm, 10 năm cũng đành.

«Sức đấu-tranh của dân tộc chúng tôi bền bỉ ra thế nào, cứ xem lại lịch-sử cũng đủ rõ.

«Ngày nay sức ấy càng tràn khắp lòng dân và càng cứng cỏi hơn trước xa. Phàm là quốc dân Trung-hoa, không ai không tự tin rằng mình là dân tộc lớn lao, quyết chẳng có lý nào bị giặc diệt-vong và bắt buộc cúi đầu khuất-phục cho được.

«Hưởng chỉ bính-lực và dân-khí trong nước bây giờ mạnh mẽ hơn trước các năm xấp mười, cho đến các môn khí-giới tối-tàn, nay chúng tôi cũng có dự-đặt, về «phần» về «lượng» cũng thế, quân giặc không ngờ.

«Đến lẽ thứ ba, là từ đây

Con gái Nhựt cùng ra trận

TRONG cuộc Hoa Nhựt đại chiến lần này người ta thấy đàn bà con gái hai bên cùng động lòng anh hùng ái-quốc đáng lính ra trận, thiếu gì. Nói gì đàn bà con gái sung vào Hồng-thập-tự để săn sóc tướng-sĩ bị bịnh là sự thường lắm rồi.

Chúng tôi đã giới thiệu độc-giả thấy nữ-quân và nữ-phi-tướng Tàu ra thế nào?

Thực-hành cái kế-hoạch chống cự lâu dài, điều đó là điều rất quan-hệ.

«Từ nay, chiến-sự sắp vào sâu trong đất núi non gập ghềnh, hồ vùng rối loạn, chúng tôi sẽ đánh đại-bại binh Nhựt tại đó. Mặt trận nay mai, cả thiên-thời địa-thế đều có lợi cho tướng-sĩ chúng tôi. Hề có lợi cho chúng tôi, tức là có hại cho giặc vậy.

Cứ theo lời Twong-giới-Thạch tuyên-bố như trên, thì binh Tàu không sợ gì thấy Nhựt tấn-công Hán-khẩu, mà lại còn trông mong mời thỉnh họ tới nữa. Vì Tàu ý có địa-thế núi non hiểm trở ở miền này, nhưt là Đại-biệt-sơn có tiếng là thiên-hiểm. Nhà quân-sự Tàu đã nói:

— «Binh Nhựt phải trảy da tróc vẩy, phải chết thây núi máu sông mới vượt qua được Đại-biệt-sơn».

Mấy lúc nay Tàu đã sắp đặt phòng ngự Hán-khẩu một cách kiên cố. Twong-giới-Thạch đã phong vị đồng-tướng đại danh hiệu tướng-phái-Khẩu làm «Hán-khẩu chiến tuyến Tổng tư lệnh» để vực mà chúng tôi đã lựa chọn nghĩa chiến binh Nhựt nay mai, để quyết-chiến với họ. Muốn

Đây là mấy nữ-phi-tướng Nhựt ở mặt trận Tân-Phổ đang đứng bên một con chim này, ban tịch phương lược để sửa soạn cất cánh lên mây...

Nhựt sắp chiếm cù lao Hải-nam?

Mé biên Đông-dương ta sắp nghe tiếng súng

NHỰT chiếm cứ Hạ-môn (Amoy) như ai bấy lâu thấy rõ, là cốt lấy nơi ấy làm đồn gốc của hải-quân để xâm phạm miền nam nước Tàu.

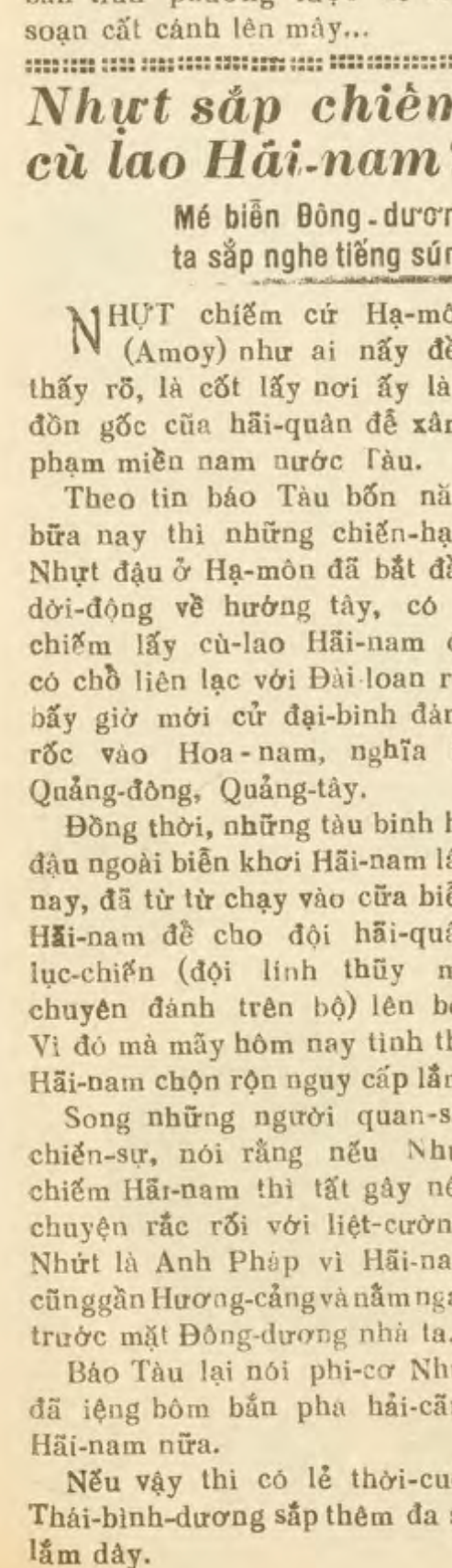
Theo tin báo Tàu bốn năm bữa nay thì những chiến-hạm Nhựt đậu ở Hạ-môn đã bắt đầu dời-dòng về hướng tây, có ý chiếm lấy cù-lao Hải-nam để có chỗ liên lạc với Đài-loan rồi bấy giờ mới cử đại-binh đánh rốc vào Hoa-nam, nghĩa là Quảng-đông, Quảng-tây.

Đồng thời, những hải-binh họ đậu ngoài biển khơi Hải-nam lâu nay, đã từ từ khai vào cù lao Hải-nam để cho đội hải-quân lục-chiến (đội lính thủy mà chuyên đánh trên bộ) lên bờ. Vì đó mà mấy hôm nay tình thế Hải-nam chộn rộn nguy cấp lắm.

Song những người quan-sát chiến-sự, nói rằng nếu Nhựt chiếm Hải-nam thì tất gây nên chuyển rốc rồi với liệt-cường. Nhựt là Anh Pháp vì Hải-nam cũng gần Hương-cảng và nằm ngay trước mặt Đông-dương nhà ta.

Bảo Tàu lại nói phi-cơ Nhựt đã iệng bom bắn phá hải-cảng Hải-nam nữa.

Nếu vậy thì có lẽ thời-cuộc Thái-binh-dương sắp thêm đa sự lắm đây.

TRONG QUÂN ĐỘI THỤT CÙNG CỎ NGƯỜI VIỆT-NAM?

TRƯỚC HẾT LÀ THIẾU-UY MỘC-HỘ CON ỒNG CƯỜNG-ĐỀ THEO TIN CỦA MỘT TỜ BÁO Ở BẮC-KINH

AI cũng nhớ mấy tháng trước, anh Tê-xuyên, đặc-phái-viên của báo «Saigon» đi sang Thượng-hải, đem về một cái tin mới lạ làm cho mọi người hơn hồ truyền tụng: Trong quân đội Tàu có 40 tướng-sĩ là người Việt-nam.

Lê-lân-Dân, Việt-quyên, Trần-nô-Lực, Hồ-học-Lãm, là bốn người làm tới chức lớn. Nhưt là Hồ-học-Lãm, sung vào bộ tham mưu của Twong-giới-Thạch.

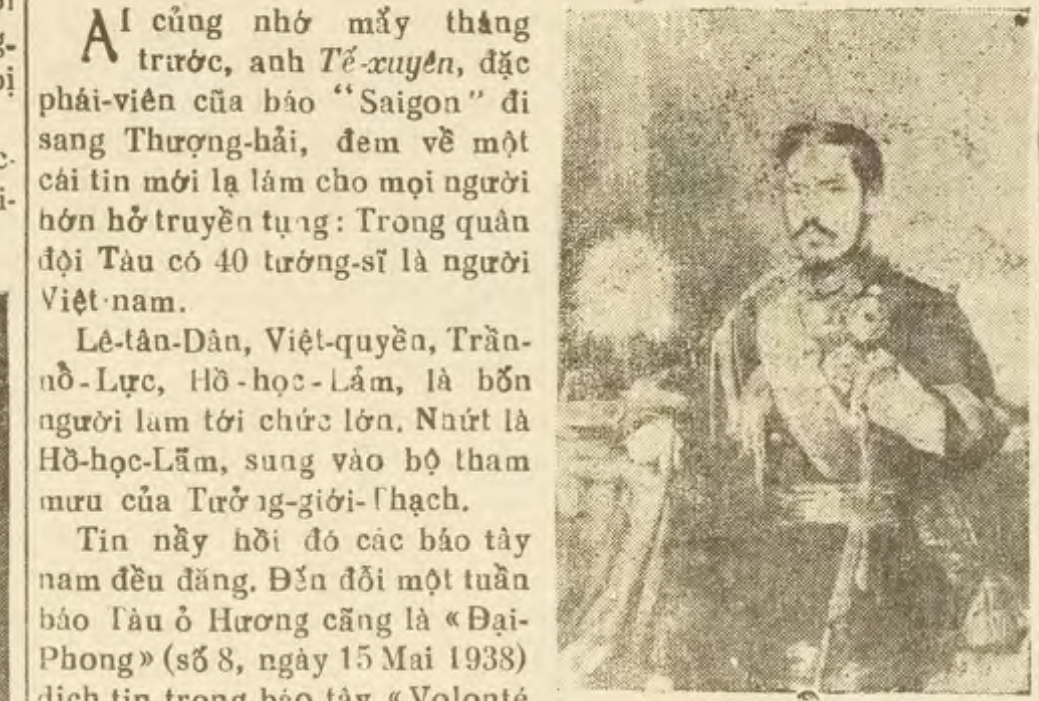
Tin này hồi đó các báo tây nam đều đăng. Đến đổi một tuần báo Tàu ở Hương-cảng là «Đại-Phong» (số 8, ngày 15 Mai 1938) dịch tin trong báo tây «Volonté Indochinoise» ở Hanoi.

AI cho là sự lạ, chúng tôi đã bày tỏ ý kiến nơi mục này mà cho là sự thường. Vì nhơn tài nước mình không thể được dùng ở trong nước thì được dùng ở ngoài chứ sao. Có lẽ trong quân đội Xiêm-la hay Nhựt-bôn cũng có người Việt-nam mình nữa, chẳng riêng trong quân-đội Tàu thôi. Vì lúc trước số người mình đi bỏ-đạo qua Xiêm, cầu học ở Nhật thiếu gì, có những người học rồi ở lại mưu sanh phục-chức là lẽ tự-nhiên.

CHÚNG tôi hơi tự-phụ là mình suy nghĩ đúng lý, nhơn vừa rồi tình cờ được xem một số «Tân Thân-báo» ở «Hương-hải (1), có một tin văn Nhựt đang chinh phạt ở các mặt trận Tàu hiện giờ có cá người Xiêm, người annam.

Họ nói có thiếu-uy Mộc-hộ, mẹ là người Nhựt, cha là dòng dõi vua chúa nước Nam.

Chúng tôi chưa có cách gì để điều-tra hư thiệt, nhưng nếu

như chuyện nói trên là có, thì chắc vị tiểu-tướng Mộc-hộ này là con của ông Cường-đề. Ông này độc-giả dư biết là ai rồi.

Mấy lúc ban đầu bỏ-bá sang ở Nhựt-bôn, ông Cường-đề được nhà chánh-trị đại-danh ở Nhựt là Khuyển-dương-Nghị (sau làm thủ-tướng bị giết) cru-mang và vận-dộng được chánh-phủ Nhựt trợ cấp cho mỗi tháng mấy trăm. Về sau, ông lại được thành-hôn với một vị công-chúa cháu của đức vua Minh-trị (Có một nhà văn-sĩ tây, chúng tôi quên mất tên, nói chính là công-chúa con thứ của vua Minh-trị). Rồi cái kết-quả của cuộc hôn-nhơn này là đẻ ra người con trai đặt theo tên Nhựt là Mộc-hộ, mà nay tòng-chính quân-đội Nhựt sang đánh trận bên Tàu đó chẳng?

VU'ONG-KHẮC-MÀN LÀ AI?

LẤY được Từ-châu để liên lạc Hoa-bắc Hoa-trung rồi, hai chánh-phủ tạm thời ở Bắc-kinh và ở Nam-kinh do người Nhựt tổ-chức từ ngày 14 Decembre 1937, nay mai hiệp lực làm một chánh-phủ thiệt tại của «Tân Trung-hoa dân-quốc».

Người sẽ làm đại-tổng-thống chắc là Vương-khắc-Mãn: Hán-giáo trước mặt người Tàu mà là yếu-nhơn của nước Tàu mới, do Nhựt lập ra.

Kỳ thiệt, Vương từng ra một vai trọng yếu trong chánh-giới Tàu từ lúc dựng lên dân-quốc.

Vương-khắc-Mãn là người «Hàng-châu, sanh năm 1873, nay đúng 55 tuổi. Đầu hết được chánh-phủ Tàu cử đi làm chức giám-đốc những học-sanh Tàu ở bên Nhựt, rồi làm chức tham-

tán trong tòa đại-sứ Tàu ở Đông-kinh. Năm 1918, làm tổng-tài (tức chánh hăng, theo ta quen gọi) nhà băng Trung Pháp thực-nghiệp ngân-hàng, sau làm tổng-tài Trung-quốc ngân-hàng.

Vi giới về các vấn-đề lý-tài, nên có hai lần Vương làm tổng-trưởng bộ Tài-chánh (1917 - 18 và 1923-24).

Tới năm 1931-32, chánh-phủ Nam-kinh giao phó cho những trọng-chức về tài-chánh ở Bắc-binh.

Vương vốn là người thân Nhựt cho nên lúc binh Nhựt lấy Bắc-binh, đổi tên trở lại Bắc-kinh và đặt làm thời chánh-phủ thì cử ngay Vương làm Ủy-viên trưởng.

Mới rồi Vương đã qua Đông-kinh thương-thuyết về sự hiệp-nhất Nam-kinh Bắc-kinh là sự thực-hiện chỉ trong nay mai.

L'homme chic s'habille toujours chez:

Le Parfait Coupeur

79, Boulevard Charner - SAIGON

Một tiệm may có đủ các thứ hàng về mùa nực cho quý ngài lựa chọn. May khéo, tính giá rẻ.

FORTONIC

RƯỢU BÒ MÀU BÒ CỦA BÁC SĨ VÉCET - PARIS -

Trừ tuyệt các chứng bịnh đau máu hư huyết làm cho thân thể con người ốm o xanh, nhưt mỗi đau lưng, tức ngực, ăn uống không tiêu. Đón ba con gái thường có huyết bạc, máu huyết không đều nước da vàng mợt, con mắt có quầng đen, con nít ốm o da thịt không dặng nớ nang, trí hóa lừ-mù học hành chậm biếu.

Y-giới Pháp và các Đại Y-viện rất hoan-nginh và công-nhiệm rằng thuốc FORTONIC trừ tuyệt các chứng bịnh lao lực, đau máu rết, ban và bịnh lao. Hay nhưt là đàn bà có thai và sau khi sanh thì cần uống.

Tổng Đại-lý trong cõi Đông-Pháp.

GRANDE PHARMACIE DE SAIGON
Nguyễn-van-Cao
Docteur en Pharmacie
121 124, Bd. Bonard (ngang nhà Thương-Thị) SAIGON

DOCTEUR

NGUYỄN-TẤN-ĐỎM

Diplômé de l'Institut de Médecine Coloniale de Paris
Ex-Assistant à la Clinique de la Tuberculose de la Faculté de Médecine de Paris

CHUYÊN MÔN VỀ BỊNH PHỔI

Có mấy điều rọi phổi (Rayon X.)

CONSULTATIONS:
SỚM MAI: 9 GIỜ TỚI 12 GIỜ CHIỀU: 3 GIỜ TỚI 7 GIỜ
TÉLÉPHONE: 20.652
63, Rue Mac-Mahon - SAIGON

DUYONG-VĂN-HUÊ

80 RUE GEORGES GUYNEMER. - CHỢ-CỦ-SAIGON
BÁN SỈ VÀ BÁN LẺ ĐỒ PHỤ TÙNG XE MÁY

Có trữ bán những hiệu xe danh tiếng

HIỆU

ORIGAN Đã chiếm dặng nhiều giải thưởng nhưt về cuộc đua ở bên Pháp-puéc, có xe riêng để dành đua piste..

SUPER-SIKER Làm tại SAIN-ETIENNE

ORIENT Rất nhẹ nhàng và chắc chắn, tiện cho qui ông qui thầy dùng đi làm việc, và qui vị thương-gia để dành cho người làm công đi chở đồ. Các hiệu xe

Chắc chắn, nhẹ nhàng, danh tiếng nhưt

(CỎI QUA TRƯỞNG 12)

NGÀY 1 THÁNG 7 NÀY MỞ HỘI «Nhân dân tham chánh»

Trái lại, nước Âu thì nhứt thiết công cuộc kháng chiến bấy lâu chỉ ở trong tay Quốc-dân-đảng và các tướng sĩ quân gia mà Tướng-giới-Thạch làm đầu; mọi việc hơn thua tấn thủ, dâng và quân làm sao thì chịu trách-nhiệm lấy, chứ thiết ra nhân dân chưa được dự gì đến. Dân chỉ có việc nghe kêu ra lính thì phải ra, bảo góp tiền bạc thì góp mà thôi.

Luôn mười năm nay, dư-luân trong nước yêu cầu cho dân tham dự chánh-trị, như nghị-viện và quốc-hội các nước vậy; nhưng mỗi lần Tướng-giới-Thạch trả lời là dân chưa đủ tư cách và chưa đến thời-cơ thực hành việc đó. Cứ để Quốc-dân-đảng chuyên trách, tức là cái chánh sách «lấy đảng trị nước».

Nhưng đến hồi đầu năm ngoái, trước hội-chiến sự phát ra mấy tháng chánh-phủ trung-trương đã cho các giới trong nước và cả Hoa-kiều ở ngoài, cùng cử ra 150 đại-biểu để hội thảo hiến-pháp cho dân được tham chánh.

Lúc ấy ở Đông-dương mình, Hoa-kiều bầu-cử đại-biểu rộn rịp tranh dành ra sao, nhiều bà con mình còn nhớ.

Số đại-biểu ấy bầu xong rồi đã dự định ngày đại-hội ở Nam-kinh thì bỗng có chuyện xung đột rồi kể phát ra chiến-tranh với Nhứt tới giờ. «Nhân dân Tham-chánh hội» chưa có dịp nào hội họp bàn định việc nước quyền dân.

Nay cuộc kháng Nhứt đã làm vào thời-kỳ gian nan, chánh-phủ Tàu xét đã đến lúc cho dân cùng ra sức hộ-vệ quốc-gia và cùng chịu trách nhiệm việc nước, cho nên nhứt định đến ngày 1er Juillet tới đây thì nhóm đại-hội «Nhân-dân tham-chánh» ở Hán-khẩu. Cuốn lịch-sử dân-chủ nước Tàu sắp mở tới một trang quan-hệ vậy.

M

UÔNG-TINH-VỆ sẽ làm nghị-trưởng cuộc hội - nghị «Nhân-dân Tham-chánh hội»; Trương-bá-Linh bác-sĩ, nguyên đốc-học trường Nam-khai đại-học ở Thiên-tân đã bị binh Nhứt bắn phá tan nát tháng 7 năm rồi, sẽ được cử làm phó nghị-trưởng.

Số nghị-viên trước định có 150 nhưng sau có thêm 50 nữa, thành ra 200 cả thảy.

Trong đó gồm có 88 đại-viên của chánh-phủ; 4 người của Mông-cổ, 2 của Tây-tạng, 6 của Hoa-kiều; 100 do các cơ quan kinh-tế, văn hóa trong nước cử ra.

Uông-tinh-Vệ nói:

— Thành lập hội «Nhân-dân Tham-chánh» chính là một việc rất trọng yếu trong thời - kỳ chống cự bạo-dịch, xây dựng quốc-gia. Số nghị-viên từ 150 htem lên 200, đó là Tướng-ủy-viên-trưởng muốn tom góp hết

TRƯƠNG PHÁT-KHÊ
Hán - khẩu phòng - thủ
đại - nguyên-soái

thấy những người trọng yếu, có tài năng và đáng thay mặt dân, để cùng nhau bàn định cứu quốc.

Xem sổ nghị-viên thấy có 5 phần trăm là đàn bà. Tức là có 10 nữ-nghị-viên. Đầu hết là bà đốc-tơ Ngô Di-Phương, 45 tuổi, tới các bà Lưu trạm Ân, Thi triệu Cơ, Nhan huệ Khánh v. v. đều là bậc nữ lưu anh kiệt.

Cả đảng Cộng-sản cũng dự vào 7 nghị-viên, đảng quốc-xã 4, đảng Trung-quốc Thanh-niên 7, thực - nghiệp - giới 3, tân - văn-giới 5.

Khỏi nói thì ai cũng đoán biết ngày khai hội 1er Juillet chắc là long trọng lắm. Vì hội này là cơ-sở của chánh-phủ lập-hiến nước Tàu nay mai mà cũng là then chốt của thời-kỳ kháng Nhứt thứ 3 nay đang bắt đầu vậy.

Có đều Trương-phát-Khê — nay làm Hán-khẩu phòng-thủ nguyên-soái — nhớ hôm đó phải truyền lệnh cho một đội không-quân đồ đầy dầu xăng và cánh quạt chạy vù-vù, túc trực sẵn sàng, hễ thấy bóng không-quân Nhứt đến thì hay lên đón đường mà đánh. Nếu không mà phi-cơ bên nghịch hay tin, nhè giữa lúc hội họp «Nhân-dân Tham-chánh», bay tới liệng bom đừng đừng thì 200 ông nghị - viên hoảng hồn chạy chết l.

Hai cuộc du - lịch của giáo - viên

Hội Cựu Sư-phạm sanh-viên tổ-chức hai cuộc du-lịch Để-thiên và Dalat riêng cho hội-viên và các vị giáo học Nam-kỳ.

Đi Để-thiên 4 ngày, từ 19 tới 22 Juillet, mỗi vị hội-viên đóng 18p.00, giáo-học không phải hội-viên đóng 20p.00, bao hết các khoản tiền phí xe có ăn ngủ trong đó.

Đi Dalat chia làm hai kỳ: 4 Aout và 14 Aout. Muốn đi 10 ngày đóng 16p.00, và 20 ngày đóng 28 đồng.

Chư-vị giáo viên nào muốn đi hai cuộc du-lịch này xin viết thư hồi ký gấp gấp và đóng tiền cho M. Nguyễn-thị-Lôi, Instituteur à l'Ecole Normale d'Instituteurs Saigon.

Chiến hạm Nhứt đang tấn trên sông Dương - tử

NƯỚC sông Hoàng-hà tràn ngập mình mông một khu vực tới 2500 cây số vuông vức và 100 muôn nông dân mang hại. Vì nước lụt khiến cho lục-quân Nhứt phải tạm ngưng hoạt động, nhưng họ dùng hải-quân noi theo sông Dương-tử mà tấn công Cửu-giang rồi tới Võ-xương Hán-khẩu.

Một mặt, 12.000 viện binh đã tới An-khánh (tỉnh thành An-huy) để chờ nước rút thì tấn lên đường bộ. Một mặt khác, mấy chục chiến hạm và tàu ngầm đang tấn trên sông Dương-tử, trực chỉ Cửu-giang. Tại đây, Tàu đã đặt ngư lôi và đánh chìm những ghe tàu cũ để lấp cửa sông.

Nhưng hải-quân Nhứt cố phá bằng được thì về đường thủy họ rốc tới Võ Hán dễ dàng lắm.

Nên đề ý

Quý ngài muốn có đồ trang-sức vừa đẹp dễ, vừa tối tân, vừa rẻ tiền, chỉ đến tiệm BA-QUAN sẽ có đủ đồ, cho quý ngài ưa chọn. Chỗ đáng tin cậy.

Chuyên môn mại và bán hội xoàn mới Đứ-Quốc.

BA-QUAN
58 rue Vannier
Ngang hông kho bạc Chợ-củ Saigon.

Tiếng dân kêu

nữa. Nếu vậy thì hỏi công nho của dân bực cầu hao tổn để làm chi?

BÀM HAI QUAN LỚN

CÁI CẦU GIẾT NGƯỜI

Bức thơ không niêm kính dưng quan chủ tỉnh Mytho và quan chủ quận Cái-bè

TRÊN con đường địa - hạt kêu là Hậu-thành (tại chợ Cái-nửa đi ngang qua chợ Giồng làng Hội-Cư chạy thẳng ra lộ Saigon-Cà mau). Ngay chợ Hội-Cư có cái cầu bắc qua sông Hội-Cư đi ra Cái-nửa. Nhà nước xuất công quỹ ra bắc cầu này lâu rồi. Nay cầu hư, cột gãy, ván lót đều rớt mất hầu hết. Hương chức làng sở tại chỉ tu bổ bằng đôi ba tấm ván lót dọc, đi lắt qua lắt lại rất nguy hiểm, đến đối mấy kẻ yếu gối muốn qua cầu tất phải bò. Phải biết khúc sông chỗ này rộng và nước sâu, chảy mạnh lắm, ai rớt té xuống là chết. Đáng thương hại cho mấy ông già, bà cả, cùng mấy em trẻ đến đây đành phải dưng mắt khoanh tay, chờ nào dám qua cái cầu sát-nhơn ấy. Thị hồi năm 1935, có tên khách-trú đi qua cầu mà phải thiệt mạng đó.

Phần nhiều người phải tốn tiền đồ để qua khúc sông này chứ không dám để căng lên cầu.

Cái cầu này thông đồng hai chợ Cái-nửa và Hội-cư; thiên hạ mua bán qua lại rất đông đảo. Nội buổi ban mai, kể qua người lại, tính có cả đôi trăm người; và ghe thuyền qua lại dưới sông cũng chẳng ít, nhứt là về mùa phát cấy. Nguy hiểm thay trong lúc làm mùa, người đi trên cầu đều có vác phên trên vai, nếu rớt té, làm sao tránh khỏi phên mình cắt họng mình, bằng không cũng phải mang thương tích nặng, là thế tất nhiên. Còn nói gì đàn bà đi cấy, nếu rớt xuống sông, tất là phải chết, vì đàn bà biết lội có bao nhiêu. Tóm lại, cái cầu nói đây rất quan hệ cho sự giao thông sanh tồn chung của nhơn dân hai vùng Hội-cư Cái-nửa, nếu để nó hư nát hiểm nguy vậy hoài, ảnh hưởng cho sự sanh tồn giao thông của dân không phải là nhỏ. Xin nhà nước cho sửa lại mau mau, dân chúng tôi trông mong và cảm tạ lắm.

DÂN HỘI-CƯ — HỘI-THÀNH

BOURJOIS
PARFUMEUR
PARIS

Vui hè

(Almanach QUÊ-LAN)

Tập sách chơi hè của các học sinh, các nam nữ giao chức. Dày 120 trang, 0p.30. Đến 1er juillet, đã có bán.

PHẢN ĐẤU

VỚI

CUỘC ĐỜI

TRONG một gia-đình nào được đông đảo và mạnh khỏe thì thật là hạnh phúc và quý nhứt trong đời. Dầu cho dù sống không giàu có hơn người, trong gia-đình bao giờ cũng được vui vẻ.

... Muốn tìm những hạnh phúc ấy, không đâu xa, nó chỉ ở gần một bên ta, nhưng tại ta lãnh đạm không quan tâm đến... ấy là tinh thần và sức khỏe.

Vậy ta cần phải lo cho sức khỏe và tinh thần được đầy đủ luôn, thì dầu cho ta phải vì chén cơm thường bữa, buộc lòng phải làm lụng suốt ngày hầu phần đấu với cuộc đời "mạnh dạn yếu thua" ta cũng không biết chán.

Quý độc-giả muốn chiêm được cái kết-quả tốt đẹp và chắc chắn ấy tôi xin vui lòng giới-thiệu một phương thuốc bổ SÂM-NHUNG-DUỐC-TINH hiệu THIÊN-THẦN (giá 0.60). Quý ngài nên dùng thử 1 ve sẽ thấy ăn ngon, ngủ khỏe, sức lực mạnh mẽ hơn xưa bội phần... thật là một thứ thuốc bổ thần, bổ huyết, thêm sức lực hay dễ nhứt, khắp Viên-đông đều nghe tiếng.

Nhưng quý ngài nên để ý, vì có nhiều thứ Sâm-Nhung-Duốc-Tinh của hiệu khác cũng mượn tượng nhưng không công hiệu chi hết, nên nài cho được thứ SÂM-NHUNG-DUỐC-TINH hiệu THIÊN-THẦN của nhà thuốc WALIN, 40 rue Viénot SAIGON, mới thật hoàn toàn công hiệu.

• Người lớn, trẻ em đều dùng được mà nhứt là đàn bà có thai hoặc sau khi sanh đẻ, dùng nó pha với rượu uống sẽ được phục sức một cách mau lẹ.

B. H. Saigon

Nếu trong gia-đình của quý ngài có người ho, nên cho uống ngay 1 ve thuốc nước ngọt PHÊ-SANH-KÝ cũng hiệu Thiên-Thần thì chứng ho sẽ dứt tuyệt.

Nang tho

Mùa mưa

«Lạnh-lùng thay giấc cô-miên!
«Mùi hương tịch-mịch bóng đèn thăm u».
(Cung oán ngâm khúc)

Mỗi lần mưa rã-rịch,
Tôi nghĩ thương những người,
Quanh năm thân cô-tịch,
Trong túp lều tã-toi.
Mưa sa, tuôn lệ thấm,
Lầm than suốt cả đời!

Hạt mưa rơi lâm-tã,
Tan-tác lòng rỗng không,
Đêm đông sương gió lạnh,
Người thiếu-phụ trống chông!
Canh trường tìm thồn-thức
Tê ngắt bóng cô-phong!

Hạt mưa rơi tí-tách
Lòng tôi man-mác buồn.
Tôi mong ngày tươi sáng
Ngào-ngạt cánh hoa thơm.

NGOC-TUYỀN

BAO GIỜ...

Bao giờ mơ lại mơ dào?
Bao giờ say lại hương ngào ngọt
rưa?

Bao giờ, rừ-rừ nguồn ca,
Lại cùng x ch lại, bên bờ lau
nghe?

— Sương đông còn quẩn hồn
thiêng,
Tre ngà còn phát-phơ miền Hàm-
Dương!

Năm rơi theo lá thu vàng,
Tình rơi theo cát dạ-tràng,— vào
Không...

Bao giờ mơ lại... Ô lòng!
Nhìn xem! Hè-Hừng trên giòng
Sông Xanh,

Con thuyền Quà-khứ lênh-dênh
Mang đi, không lại, bao hình-dáng
xưa!

Có NGUYỆT.

DỪNG BƯỚC BÊN ĐƯỜNG...

(Tặng em LÊ HẰNG).

Ta đi bên đường đầy cát bụi,
Bỗng thấy giầy lòng thồn-thức
rưng!

Vì chúng ta nhớ em đường phải
Giậm hãm thân trong cánh lạnh-
lùng.

Dừng bước bên đường, ta ngó
mong.

Lặng nghe tiếng gọi ở bên sông,
Tiếng ai náo-nuột bờ lau vắng,
Ta tưởng mơ nghe tiếng bạn
lòng...

NHẤT-KHANH

TIẾNG OAN HỒN

Tặng quân-sĩ Nhứt-bồn

Thi sĩ sao người cứ mãi tìm
Những lời tha thiết của con tim
Đem bầu cảm xúc hoà mây gió
Mà chẳng nghe ta kể nỗi niềm
Người có nghe chăng tiếng hải
hùng
Những đêm tăm tã gió mưa
rưng

Hồn ta lạnh lẽo trên hoang-dịa
Củ rúc, trùng than, để nỗi nùng
Ta đã đau lòng giâu lệ rơi
Ngậm ngùi ly-biệt, hận chia phôi
Đem thân sĩ-tử ta đau khóc
Ta chỉ ghê cho cái giống người!!
Sao phải đem thân dầm máu
đào

Sa-trường, nằm tuyết gỏi gươm
đào

Vì ăn? vì sống? vì đâu thế?
Mà nỡ không thù, chém giết
nhau!

Để mẹ lia con, vợ cách chồng
Để thành lẫn bại nát xương
chung!

Để hồn uổng-tử hồn non nước
Để máu oan cừu đỏ núi sông!
LÊ-HOÀ

7 cuộc diễn thuyết quan hệ

KỶ trước chúng tôi đã báo
tin rằng quan tòa
Weill có cái mỹ-y đã lập ra
Câu-lạc-bộ Nghiên-cứu (Cercle
d'Etudes) để các nhà trí thức
tây nam có dịp thân cận đổi
trao ý kiến, bằng cuộc diễn
thuyết, về những vấn-đề quan-
hệ cho cuộc tấn-hóa xứ này.

Trước kia tưởng rằng từ nay
tới cuối năm chỉ có 3 kỳ diễn
thuyết, mà ông bạn Phan-văn-
Thiệt diễn kỳ thứ nhì, song nay
tiếp được tin rõ của Câu-lạc-bộ,
thì có 7 kỳ như sau đây:

29 JUIN: Đốc-tơ Tân-hàm-
Nghiệp, nói về vấn-đề «Đại-
quan công cuộc bài lao ở Namkỳ»
20 JUILLET: Đốc-tơ Sonn, nói
về «Con trẻ thất thường ở Nam-
kỳ và nghiên cứu về mặt y-khoa
luật pháp và xã-hội»

24 AOUT: Trạng-sư Vương-
quang-Nhường, «các việc sửa
đổi về mặt luật quan hệ cho
nhi-đồng»

21 SEPT: Đốc-tơ Trần-tấn-
Phát, «bài trừ hoa-liêu ở Namkỳ»

19 OCT: Cử nhân Phan-văn-
Thiệt, «bài bỏ chế-độ đầy tù»

16 NOV: Đốc-tơ Đôn, «bài
trừ binh ban»

14 DÉC: Trạng-sư Lê-văn-Kim
«không có hình phạt nào mà
không có luật lệ»

Các cuộc diễn thuyết này làm
ở hội-quán tạm thời, số 160
đường Pellerin, đúng 9 giờ tối.

GUỐC PHÙ-LƯU

ĐỒ KÈU, TÂN-THỜI, NƯỚC SƠN
RẤT KHÉO, GIÀY CỦA CÁC VỊ
HOA-KHÔI. NHÀ CHẾ TẠO:

PHAM-VAN-VIÊN

106, 111 Lagrandière Saigon

Được thưởng mẽ-day ở Hội-chợ Nam-vang

Guốc Phù-Lưu bán lẻ tại Chợ-mới, ngang giấy Bô-m-
bay số 90-127. Có xe hơi chở hàng đi khắp Lạc-tĩnh.

Đủ mặt hàng hóa Bắc-kỳ: valises, cartables,
giày giép tân thời.

Một câu chuyện lý thú về «Du-học-sanh»

CĂN LƯỚI

(Kính tặng quý ông Lưu-văn-Lang,
Nguyễn-văn-Thịnh và Lê-trung-Cang)

của THỰC-TÊ

NGƯỜI ta đã cho chảy bao thanh-niên tân tiểu mà họ
nhiều mực về câu chuyện «Việt-nam như tây du học bảo
du học sanh của xứ này. Người trợ» đã cấp học bổng cho sang
ta đã tố cáo bao chuyện lạm Pháp để giật được mảnh bằng
dụng về liên lạc, lo đến về Luật khoa cử-nhơn về. Bước
danh dự với những con số hãi hoạn đồ sở dĩ ông được lãnh
hùng. Vậy giọt mực mà chúng chân như vậy, vì ông ta là
tôi cho đỡ thêm vào bản là phải nghĩa tế của cụ Thượng đương
ngoài cái ý nghĩa ấy. Chúng tôi triều. Đó chẳng phải là một sự
không muốn hòa theo dư luận lạ. Có lạ chẳng chỉ là sự thay
đổi «thị» những kẻ vô danh đổi tánh tình ông. Nghĩa là ông
đương bị các bạn đồng nghiệp cỏi bỏ bao nhiêu những tư-
chúng tôi đây vô ấy. Phương tưởng rộng rãi tự do trả lại
chỉ trên mặt báo lúc này chúng cho phương Tây và ngoan ngoãn
tôi đã từng công bình chữ trương rơi vào dấu xe cũ của quan
cái «thuyết» lời cả đời đường, trường đã vạch. Cách xử việc
những kẻ cầm đầu của hội của ông làm cho người trong
«S.A.M.I.P.I.C» và của hội «Cựu phủ chốt dạ vì ông chuyên chế
sanh viên trường Bôn-quốc» cũng tàn bạo hơn cả mấy ông quan
có tội nặng như những người của thời phong kiến xa xưa.
thiếu nợ danh dự kia vậy. Từ đây câu chuyện bắt đầu.

Kể viết những hàng này hiện
đương ở Trung-kỳ cái xứ thường
xây ra những chuyện lạ lùng,
lại nhằm ngay vào cái tỉnh Quảng-
trị là chốn mà một năm trước
đây đã xảy ra một vụ án «căn
lười». Câu chuyện ấy, ký giả
hơn một năm nay mang nặng
bên lòng và không ngờ rằng
hôm nay sự uất ức của người
niên tân-học đã từng lướt trên
phóng viên nhà báo lại được
tiêu tan đi mấy phần, vì gặp dịp
để cho sống lại cái vụ án ấy
trên mực đen giấy trắng, vụ án
mà người ta đã dùng quyền lực
ém đi không cho mọi cơ quan
ngôn luận nào nói rõ.

Đó là một câu chuyện về du
học sanh, một câu chuyện lý
thú, kể lại tưởng cũng nhằm lúc.
Phủ Triều-Phong thuộc tỉnh
Quảng-Trị buổi ấy cầm đầu
xử đã man ấy, nhưng rất cuộc
có ông Nguyễn-văn-Đình, một
văn phải bị lính áp đề xuống.

NHÀ MÁY CHẾ TẠO

HAI-PHONG

(Tonkin)

Còn cần nhiều
đại-lý ở các tỉnh

Nên dùng thứ dầu sơn

RESISTANCO

Vừa láng, vừa bền, vừa rẻ tiền

Bán sỉ và bán lẻ
ở hiệu

NGUYỄN-SƠN-HÀ

97 rue Charner - SAIGON

Téléphone : 21.786

Nhà nho này lại thuộc về dân của một tỉnh cứng đầu. Ông ta bèn nghĩ đến chuyện liêu, tự liêu mình để trước nữa trả miếng một viên tri phủ bạo tàn, sau để thủ tiêu một chế độ mọi rợ sót lại của thời phong kiến.

Đến trường thứ năm thì mấy tên lính lấy làm lạ sao không nghe khỗ-chủ kêu rên nữa. Cho đến trường thứ sáu thì chúng thấy máu ở miệng khỗ-chủ chảy radầm dề. Chúng ngừng tay nhìn quan. Ông Phủ Định, đã hơi chột dạ. Quan ra lệnh cho lính ngừng tay và bảo một tên cúi xuống nhìn để xem xét nguyên ủy. Hắn nghiêng mình xuống trong một phút rồi lồm lên một cục thịt đỏ lôm : một khúc lưỡi của khỗ-chủ đã cắn đứt ra!

Cơ khỗ ! mặt mày quan Phủ thường tái càng tái xanh. Quan bối rối nhìn ông cử Thâm năm ngay đó, không chút cựa quậy : quan đã gặp phải một tên dân không vừa ! Quan hỏi hân lăm nhưng đã muộn. Biết làm sao ? Quan đành cho lính chở « tội nhân » xuống nhà thương. Y học thái tây cứu được người dân bất hạnh ấy khỏi chết, nhưng ông cử sau khi tỉnh dậy ở ở nhứt định bãi thực, đòi nhà nước phải trị quan Phủ mới nghe.

Con của ông ta đánh điện cho Khâm - sứ, Toàn - quyền, Thượng-thor thuộc địa đòi công lý soi đến cảnh thân sinh mình. Tỉnh Quảng-trị thường ngày bình tĩnh, lúc ấy xôn xao lên cả. Quan đốc tờ đồ, quan công sứ đồ, qua tuần - vũ cũng đồ, nhưng người cựu chính-trị-phạm gan dạ vẫn bãi thực. Ông ta yêu cầu :

— « Tôi sẽ ăn uống, sẽ để cho

người ta chữa lưỡi nếu trước mặt các quan Khâm-sứ Toàn-vũ và Y-sĩ, viên tri phủ sẽ xin lỗi tôi, và hứa rằng từ nay trong cách xử sự với dân lành chẳng nên có những thái độ dã man như thế nữa. »

Quan lớn phủ ta đành phải lép vế chịu nhận lời yêu cầu. Trong vụ án ấy người dân có hiểu biết hơn quyền và dân quyền đã thắng ! Câu chuyện sẽ không đáng kể lúc này, nếu ngay đây tôi dừng bút. Có một sự mỉa mai ghê gớm mà bây giờ tôi nói ra các bạn mới biết là viên tri phủ Nguyễn văn-Định chính là người chịu ơn của hội « Việt-Nam như tây du học » mà ông cử Hồ Thâm lại chính là... hội viên, và là hội viên nhiệt thành !

Tôi, buổi ấy có viếng người dân họ Hồ ở quê ông ta. Y học thái tây đã làm cho ông ta nói được. Nhưng có một sự lạ là vì sửa lưỡi rồi từ tiếng Quảng-trị ông ta bỗng nói sang tiếng..

Huế ! Một người bạn của tôi ra trao phúng nói rằng Định sẽ đi sai lính đánh cho ông cử Thâm cắn lưỡi là chỉ vì rất thương ông sau này. Thấy dân tại Quảng-trị nói tiếng nặng nề khó nghe, ông ta mới thiết kế làm như vậy để làm cho hân nói sang tiếng Huế, thanh bai hơn đó. Trào phúng như thế kẻ cũng đã là chưa chát !

Hôm nay trở về tìm đến Cử Thâm thì ông ta đã vì « đại sứ » Godard mà vào tù ! Và ông Phủ Định thì đã đi làm quan đạo ở một tỉnh miền nam Trung kỳ ! Ở Trung-kỳ, không có gì là... không lạ.

THỨC-TỀ

Quảng-trị ngày 9 Juin 1938

Dịch 2 bài thi CỦA MỘT CHÍ-SĨ CAO LY

NHIỀU bạn làng vẫn sốt sắng dịch dùm có Bích-lan hai bài thi này, mỗi tuần bốn lần báo lần lượt đăng ra để công đồng lãm.

của PHAN - THỊ - NGỌC-DUNG (Vĩnh - long)

I

Đồng-đã cả tiếng khóc nơi đâu ?
Lúa bắp tươi xanh nở bước nhàu.
Sống chết mấy người xong trách nhậm.
Anh hùng không chỗ dấy qua màu.
Non sông y dạng triều vua trước
Nhơn vật nhiều như lũ vợ hầu.
Ta cũng bốn ngàn năm ngũ dầy
Ca bài « Gió lớn » tả lòng đau.

II

Nước tan vua mất khá thương thay !
Lần máu còn theo nước chảy rày,
Năm trước chém đâm khôn xiết nhớ.
Ngày nay mây khói chữa tan bay.
Da xương lột hết thương con đỏ
Đầu óc quăng đi khóc kẻ tài.
Chẳng biết ngày nào thù trả đặng.
Hồn vàng, tin chắc gọi về ngay.

III

Tim đau cho thấy khóc đồng dà

Lầu cũ xanh rờn tuông lúa thừa.
Sanh tử mấy người tròn trách nhiệm,
Anh-hùng không đất dấy can qua.
Non sông triều trước xem như cũ.
Người ngợm ngày nay đã khác xưa.
Mơ bốn ngàn năm hùng mải dầy
Đau lòng hát khúc đại-phong-ca.

II

Nước mất nhà tan sự đã rồi
Sóng đào vẩy máu vẫn còn trôi
Lâm-li truyện trước khôn mơ lại
U ám ngày nay vẫn thấy hoài
Mặt bưng sống thừa thương xich-tử.
Đầu rơi chết-uống khóc anh-tài
Ngày nào trả được oan cừu nặng
Không lẽ bốn thiêng lại phụ lời.

IV

của TRƯƠNG-CÔNG-LƯỢNG (Cái bẻ)

I

Biết đâu cả tiếng khóc đồng dà,
Lúa phước nền xưa chẳng nở qua.

Sống thác mấy ai tròn trách nhiệm,
Anh hùng không chỗ dấy can qua.
Non sông dấu vết còn in củ,
Nhơn vật tâm tình đã khác xa.
Ta cũng bốn ngàn năm giấc tỉnh,
Đau lòng thường hát đại phong ca.

II

Nước tan vua thác xót thương ôi !
Còn đượm giòng sông giọt máu trôi.
Chém giết xiết chi trong độ nọ
Mặt mù còn vẫn đến ngày nay.
Xương gãy da bọc thương cho kẻ,
Máu nóng đầu rơi khóc những ai
Thâm thâm cừu sâu chừ trả đặng ?
Giống vàng hồn chẳng phải mê hoài.

Cách trị bệnh HO, lâu mau nặng nhẹ thề nào cũng tuyệt

bởi tại phổi yếu, nóng, ho phong, ho cảm, ho ban đều uống đặng. Nên uống :

BỒ PHẾ CHỈ KHÁI TÁN
MỖI GÓI : 0\$10

Trẻ em nhỏ ho :

NHI KHOA CHỈ KHÁI TÁN
MỖI GÓI : 0\$10

Đàn ông ho, tỳ phê khi suy, phổi yếu mà ho, hoặc đàm nhiều ít mà ho, hãy uống :

NAM KHOA BỒ KHÍ CHỈ KHÁI HOÀN
MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Đàn bà bởi sản hậu mà ho, ho đàm xanh hay vàng, hãy uống :

PHỤ KHOA BỒ HUYẾT CHỈ KHÁI HOÀN
MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Ho rang tức ngực, ho không đàm, hãy uống :

LỤC LONG THANH PHẾ HOÀN
MỖI HỘP 5 HOÀN : 0\$80

Ho ra máu như : thổ huyết, lạc huyết, ho máu vướng theo đàm, hãy uống :

ĐỒNG GIAO BÁC BỬU HOÀN
MỖI HỘP 3 HOÀN : 1\$00

của nhà thuốc danh tiếng **YO-YAN-YAN THUDAUMOT**

(TIẾP THEO SỐ BÁO 39, NGÀY 11 JUIN)

CÁCH MẠNG VÍ NHƯ CHƠI CỜ TUƠNG HAY BẮN SÚNG

SÓNG gió năm châu, giấy lát được lúc họ phải lo âu che
đổi xoay trăm cách; đại-
cuộc thiên-hạ, càng ngày càng
thêm đổi mới hoài.

Mỹ với Nhật ghét nhau đã
sẵn, cả hai bên đều có tiếng mài
dao nghe rột rạt. Cuộc đồng-
minh Nhật Anh chỉ có bề ngoài,
chờ bề trong có thể lạn dao
mang giáp để ra mắt nhau. Lại
thêm cái nước thua trận còn
đang tằm-tức chưa nguôi là
Đức-quốc kia, đang ngồi chồm
lưng thủ thế, chờ đợi thời cơ.
Nước Nga lao-nông vừa mới
dựng lên, đang nổi bông bột, lại
có cái ma-thuật tràn lướt cả thế-
giới. Chỉ trong sớm tối, cuộc
Á-Âu giao-chiến, tất phải phát
hiện ra.

Quốc-dân ta nếu có thể làm
theo như những điều tôi mới
bày tỏ ở trên, thì đến thời-kỳ
ấy chỉ phải hao hơi tốn sức là
một tiếng hô lớn mà thôi. Người
Pháp dầu có muôn vàn khẩu-
súng thần-công phá núi núi tan,
dầu cho mấy ngàn chiếc binh-
thuyền chiến-hạm, dầu có mấy
muôn chiếc phi-cơ đăng-vân
giá-vô đi nữa, họ cũng không thể
nào khỏi khoanh tay mà để cho
nước ta độc-lập.

Điều ấy, chẳng phải Bội-châu
nói khoác-lác lớn lối đâu. Ta
cứ xem những tấm gương soi
trước của Ba-lan, Phi-luật-tân
và Ai-cập kia thì đủ biết. (Dân
trí Ba-lan không dưới Nga, dân
trí Phi-luật-tân không thua Mỹ,
dân trí Ai-cập không kém Anh,
cho nên các cường-quốc không
tán-thành cho họ độc-lập không
được).

Cuộc cạnh tranh của thế-giới
hiện nay, trí-thức với kinh-tế
chiếm phần rất lớn, còn đồng-
tục chỉ là một bộ-phận mà thôi.
Bội-châu đã lường thăm chơi các
trường đại học ở đất Tề Lô,
thấy trong đó có bày hình vẽ
nhơn-chúng vạn-quốc, nhưng
không có nhơn-chúng ta. Bà con
thứ suy nghĩ xem vì lẽ gì thế?

Trí thức quốc dân ta, kinh-
tế quốc-dân ta (1), phách-lực
quốc-dân ta, đến khi đã từng tập
mở mang được xấp xỉ anh em
với người Pháp rồi, nay gặp

Vì nuôi hột giống để chờ thời
tiết thuận tiện mới gieo trồng
nó, thì giống đã tốt mà thời lại
hạp nghi, làm sao không gặt
hái dồi dào tốt đẹp cho được

Than ôi! Anh em chị em ta
oi! Xin nghe lời nói này của
Bội-Châu: Nước Nam ta quyết
định có lúc độc-lập, chánh-phủ
Pháp bảo hộ quyết định có
một ngày kia phải tán thành
cho ta độc lập. Nhưng muốn
cho đạt được cái mục đích ấy,
há phải là làm chuyện bạo động
trẻ con mà mong thành công
nên việc được đâu! Há phải là
chỉ nói chuyện chững tộc bâng

quơ mà xong chuyện được đâu!
(Vấn biết là nhà làm cách
mạng trong thế-giới cũng thường
phải bạo động. Nhưng nói ngay
một việc bạo động nhỏ nhen
hơn hết mà nghe, thì cũng phải
có vài trăm khẩu súng, vài phi
vài trăm muông đồng, giết giặc
đôi ba chục người, nắm chớp
được một hai tướng lãnh bên
nghịch; ít lắm cũng phải được
vậy mới đủ gọi là một cuộc bạo
động nhỏ nhen bực chột. Nay các
ông muốn bạo động, thử mình
tự hồi mình xem ở vào bực nào
được chứ. Như thế gọi là cách
bạo động trẻ con, kết quả chẳng
nên được công chuyện gì, chỉ
thêm khổ cho dân ta và thêm
hư danh tiếng thì có. Bởi vậy
cách bạo động ấy muôn vàn
không nên tán thành).

(Còn nữa)

(1) Kim tiền, tài sản, cùng như
thiết mọi công việc làm phải
lớn hao, và trình-độ sanh-hoạt,
đều có thể gọi chung là Kinh-
tế. Trong trận Áu-chiến gần
đây, thứ súng lớn của người
ta chế ra bắn nhau, có thứ một
viên đạn mắc tới hai ba muông
đồng. Ấy là súng thần-công của
Đức. Xem thế thì biết cái sức
kinh-tế của họ vĩ đại biết
chừng nào?

TRƯỜNG ĐẠO-THAO-VY

32-34, rue A. Garros - SAIGON

Dạy từ lớp chót (Cours Infantin)
đến lớp nhứt (Cours Supérieur)

Thầy giáo lựa chọn kỹ càng và có kinh-nghiệm
nhiều từ 7, 8 đến 30 năm trong ty Giáo-huấn

Học trò nghèo sẽ được giảm hoặc cả, hoặc một phần
học phí.

☪ Xin vô học mau kéo hết chỗ ☪

AU PORTRAIT ARTISTIQUE

48, Rue Do-hu'a-Vi. - SAIGON

VẼ HÌNH BẰNG SAUCE, BẰNG PHẤN MÀU, BẰNG DẦU SƠN

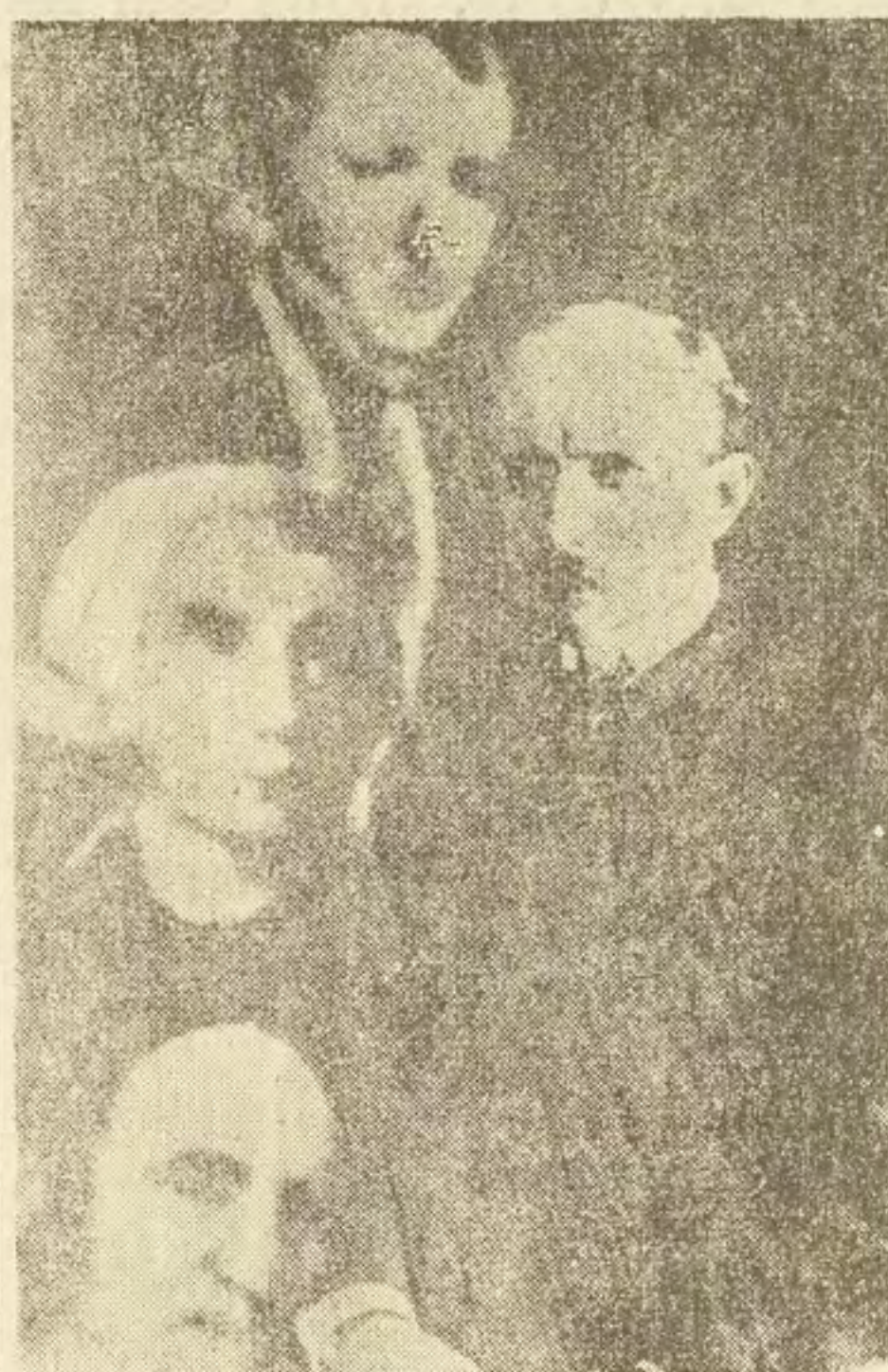
BẢO KIẾT GIỐNG NHƯ TẠC
SỬA ĐỔI THEO Ý MUỐN CỦA QUÝ KHÁCH
GIÁ RẤT RẺ, KHÔNG ĐAU BẰNG

F. MARTIN
peintre portraitiste

Nên tin hay không?

Người chụp hình
chung với Ma

Nửa lổ con sanh đôi
Năm cặp vợ chồng ruột

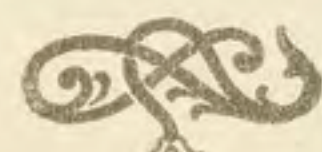
TRÊN đời, có nhiều chuyện
bình như rõ ràng có bản
tay Hoá-công cố ý sắp đặt, chứ
không phải là sự ngẫu-nhiên.

Chứng cứ là mấy việc này ở
thế-giới mới.

Gia đình Fifield, chồng 57
tuổi, vợ 35, đẻ sáu lần, mà lần
nào cũng sanh đôi, hoặc trai,
hoặc gái. Thành ra nửa lổ con
sanh đôi, cặp nào cũng bằng
tràng lứa và giống mặt mày với
nhau, coi rất ngộ nghĩnh.

Gia đình Melvic, từ khi vợ
chồng kết hôn tới nay, sanh ra
trai gái 10 đứa cả thảy, mà mỗi
lần sanh đôi hoặc sanh 3, đứa
lớn nay 12 tuổi, đứa nhỏ nhất
6 tháng, đều mạnh khỏe ăn chơi
vui vẻ.

Tới việc sau này thật là việc
lạ nhất trong lịch-sử hôn nhơn
khắp thế giới không có: gia-
đình Averett có 5 năm anh em
trai song-sanh, kết hôn với 5
chị em gái song-sanh của nhà
Byrd. Cả 5 cặp vợ chồng ruột
này sanh hạ được 21 đứa con rồi.

Bình Phong - ngựa

Loại thứ phong độc ở trong máu mà
biểu ra các chứng bệnh ngoài da như
vết:

Nội mạt có giẻ cùng mình, dưới hán
vân tọa, lưng, ngực, cổ, bắp vế, ngựa
ngâm, hay là da thịt bông sưng tề,
nổi cục đỏ bầm, ngứa theo kẽ tay, có
mọt trong bóng, da lòng bàn tay hơi
xước, da mặt sần, đau lưng, mỗi xương
hảy ngứa nhức.

Phong Ngựa Nhơn-Hoàng
Thủ tiêu các thứ phong độc, phong
ngựa lọc máu trở lại tinh sạch, ngựa
được bình phong đơn, giải được gốc
độc bình phong tinh, trẻ nhỏ có ghẻ
lổ, ghẻ ngựa, nổi u nổi giẻ ngứa rất
công hiệu.

Người lớn trẻ nhỏ đều dùng được
giá mỗi gói 0, p60

Nhà thuốc NHƠN-HOÀNG
15, Amiral Courbet - Saigon
Gởi lãnh hóa giá, giao ngân mau lẹ từ 2
hộp sắp lên.

NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN

Rue Paul Blanchy prolongée Phunhuan - SAIGON - Tél.: 20.773

MỖI BUỔI SỚM MAI VÀ CHIỀU

có thầy chuyên nghiệp coi mạch cho toa chỉ thuốc giùm, trị đủ các chứng
bệnh đàn ông, đàn bà và trẻ em, chuyên môn bệnh phong tình, bạch
đái, tử cung và kinh kỳ trời sứt của đàn bà.

Vụ kiện buồn cười

CÙNG CÓ LÚC TIỀN TIỀN MÀ XUI...

CHỊ Lê-thị-Dậu, bốn không còn trông thấy một vật gì mười ngoài tuổi, ở cho thật rõ ràng. Xóm nhà là Bà-Cờ. Chị Dậu hỏi-hộp, lo sợ, không dám nói chi khác-trú sẽ trở lại. Đêm nọ chị thức-đạo không, nên trong lúc mọi lờ tiếu, thấy xa xa một bóng người đương lom khom đào đất, và dường như chôn giấu một vật gì quý trọng lắm vậy. Bóng trắng lờ mờ, chị khéo nép mình và trông thấy chân-chuồng một anh khách-trú. Nếu không phải là vàng bạc châu-báu, thời ít nữa là lu-đồng giá bạc ngàn, bạc muôn chớ mâm-thau? Bởi vì mấy lúc nay, người ta thường nghe kêu gào « phòng - thủ Đông-Phap », rồi thiếu gì nhà lo ngại xa xuôi, e sợ giặc giả đến thỉnh-linh, nên họ đem đồ quý báu chôn cất... Chị Lê-thị-Dậu nghĩ như vậy, nên trong bụng mừng thầm. Nghèo mà gặp cơ hội này, thì cũng là một sự may mắn lắm. Con tiền-tiền của mình đêm nay có lẽ là một dịp trời cho phát phú!

Thế rồi ngồi núp bên buổi trưa, chị chờ đợi chủ khách trú ra đi.

Nửa giờ sau người kia chôn đồ xong xả bỏ đi.

Chị Dậu ta để cho chủ khách đi khuất dạng rồi, bấy giờ chị háo hức vội vàng lại chỗ mà chị tin chắc là chỗ vàng.

Lúc này bóng trắng đã lu-lờ cánh đồng đã biến ra tối mịt

Chị Dậu hỏi-hộp, lo sợ, không dám nói chi khác-trú sẽ trở lại. Đêm nọ chị thức-đạo không, nên trong lúc mọi lờ tiếu, thấy xa xa một bóng người đương lom khom đào đất, và dường như chôn giấu một vật gì quý trọng lắm vậy. Bóng trắng lờ mờ, chị khéo nép mình và trông thấy chân-chuồng một anh khách-trú. Nếu không phải là vàng bạc châu-báu, thời ít nữa là lu-đồng giá bạc ngàn, bạc muôn chớ mâm-thau? Bởi vì mấy lúc nay, người ta thường nghe kêu gào « phòng - thủ Đông-Phap », rồi thiếu gì nhà lo ngại xa xuôi, e sợ giặc giả đến thỉnh-linh, nên họ đem đồ quý báu chôn cất... Chị Lê-thị-Dậu nghĩ như vậy, nên trong bụng mừng thầm. Nghèo mà gặp cơ hội này, thì cũng là một sự may mắn lắm. Con tiền-tiền của mình đêm nay có lẽ là một dịp trời cho phát phú!

Thế rồi ngồi núp bên buổi trưa, chị chờ đợi chủ khách trú ra đi.

Nửa giờ sau người kia chôn đồ xong xả bỏ đi.

Chị Dậu ta để cho chủ khách đi khuất dạng rồi, bấy giờ chị háo hức vội vàng lại chỗ mà chị tin chắc là chỗ vàng.

Lúc này bóng trắng đã lu-lờ cánh đồng đã biến ra tối mịt

bán được một vài cái, mua được một vài loa gao qua buổi.

Nghĩ như vậy cho nên trưa lại, khách bán ve chai đi ngang lối xóm, chị Dậu kêu vô, bán quách mấy khúc sắt vụn!

Hai cái rưỡi... ba cái ba... hai bên cô kè bớt một thêm hai rồi lại chủ khách ve chai chịu mua với giá ba cái rưỡi. Chị Dậu bằng lòng bán.

Ái ngờ, khi chủ ve chai quẩy gánh đi được vài quãng đường, gặp một chủ khách khác đón lại. Châm tiếng Quảng đông tia-lia tia-lia mọi hồi lâu hai người đi mỗi một người lính, rồi cả ba trở lại nhà chị Dậu.

... Linh mời chị Dậu về bớt... Rồi bớt giải lên quan biện lý chiều hôm đó, chị ở luôn trong khám lớn, không trở về xóm Bà-cờ được.

Hôm rồi tòa Tiểu-hình đem ra xử, quan tòa Trần-văn-Tỷ chủ tọa. Ngài hỏi chị Dậu:

— Chị bị cáo về tội gì, chắc là chị biết rồi, vậy chị có chịu tội không?

Thị-Dậu. — Bẩm quan lớn! Oan cho con lắm! Con không có ăn cắp của ai hết.

Quan tòa. — Nào ai có buộc tội chị ăn cắp đâu?

Thị-Dậu. — Nếu vậy thì tại sao con bị đưa ra tòa?

Quan tòa. — Chị bị truy tố về tội ăn cắp. Nghĩa là chị chứa đồ gian, đồ người ta ăn cắp... Thị-Dậu. — Trời ơi! Con nào biết là đồ ăn cắp. Đêm đó, con thấy người ta chôn mấy khúc

sắt vụn ngoài đồng, con moi lên ra ngoài, đi theo chủ lính về đem về nhà, bán lại cho khách khảm, mà dường như chưa hiểu mình bị tội gì!

Quan tòa. — (rất tự nhiên) — Có lẽ trong óc thật thà của chị suy nghĩ và tự trách mình: là chánh-phạm, tức là kẻ trộm. — Tổ mẹ cái xui! Phải chi Còn chị, chị lấy đồ của kẻ trộm, đem đó giờ đó đứng một tiếu-nghĩa là chị chứa đồ gian. Biết tiện thì đâu có ngày nay sanh ra nông nổi!

Kết cuộc tòa xử chị một tháng tù. Thị-Dậu ngẩn ngơ, chăm rĩ

NAM-ĐÌNH

Dầu Đông-Bào

Trị bá chứng rất linh nghiệm vô cùng. Mùi dầu đã thơm tho, nhẹ nhàng, phẩm chất rất tinh khiết. Dùng nó mà ngừa các bệnh như phong, hàn, thử thấp, sởi mủi, nhức đầu, cùng ăn uống không tiêu, no hơi, bẹn dạ, sỏi ruột thì hiệu nghiệm không gì bằng.

Hãng dầu ĐÔNG-BÀO
N° 7 rue Piquet - CHOLON
Téléphone : 30.597

Kể từ 1er Juillet 1938

Vì muốn cho dễ bề mở mang hơn lên nhà đóng đồ bàn ghế kum thời có danh tiếng

Atelier d'art "LUTETIA"

319, rue Lagrandière - SAIGON
đã dời về 478 rue Paul Blanchy
(khu vực Cầu-kiệu TÂN-ĐÌNH)

Đã từng chưng dọn cho quý chức như cụ Võ-Hiến Hoàng-Trọng-Phu và quan Chánh tòa Trần-văn-Tỷ; sẽ dễ cho quý vị được vừa lòng.

Madame

Tuong van Huân
200, rue d'Espagne - SAIGON

BÁN ĐỦ ĐỒ THÊU

REN, CHỈ LAINE (Gói contre remboursement)

Muốn mau tiêu tuyết các chứng ho và ho thêm sức mạnh nên uống ngay:

Cao Bồ-Phôi Lạc-Long
sẽ thấy không thuốc ho nào bằng
Tổng phát hành miền Nam:
Lạc-Long: 80, Boulevard de la Somme, Saigon
Điện thoại: 0330. 3' xa mua cách lành, hòa giao

Dưỡng đường và
phòng khám bệnh

Docteur HỒ-VĂN-NHƯT

Nguyên lương-y phụ-tá về bệnh đàn bà ở Đại dưỡng đường
BAUDELOCQUE (Paris) (từ năm 1934 tới năm 1937)

CHUYÊN-MÔN CÁC BỆNH ĐÀN BÀ VÀ KHOA SANH-SẢN

Trị các chứng bệnh: huyết bạch, đường kinh trời sụt, mất đường kinh, băng huyết, đau tử cung, tử cung trệ, đau tử cung, hư thai, ngoại thai, các chứng bệnh sanh ra trong khi mang thai và sau khi sanh sản v.v...

Rối kinh và chụp hình tử-cung.

Có các thứ máy điện trị bệnh đàn bà: DIATHERMIE, ELECTROCOAGULATION, INFRA-ROUGES, ULTRA-VIOLETS...

Phòng khám bệnh tại đường Tabert n° 9 C et 9 D

Giấy phép n° 20.516

Sớm mai: từ 8 giờ đến 11 giờ rưỡi. Chiều: từ 3 giờ đến 6 giờ rưỡi

DUYNG DUONG (clinique) TẠI PHÚ-NHUẬN góc đường Paul Blanchy prolongée và TOUR DE L'INSPECTION. N° 123. Giấy phép n° 20.434

Dưỡng đường ở giữa ba màu vườn, đẹp đẽ, thanh-tĩnh, và có không khí tốt. Phòng bệnh ở trên hai tầng lầu đều tinh sạch và thoáng mát. Có nhiều phòng tắm riêng. Cách nuôi bệnh và sự ăn uống rất cần mẫn và hợp vệ-sanh.

Không nên nói quá

Tôi xin nói vắn tắt: Thuốc đau lậu hiệu Nhàn-Mai hay lắm, mới ra đời, nên tuyên bố cho đồng-bào hay, ai rui có bệnh, nhớ kiếm mua thuốc Lậu hiệu Nhàn-Mai. Thuốc thật hay, đảm chắc từ Nam chí Bắc không có thuốc Lậu nào hay hơn một thứ thuốc Lậu Nhàn-Mai hay là lung lắm, chỉ nội 2 ngày thì biết sự hay của thuốc. Uống thuốc vào, thì nước tiểu trắng trong, vi-trùng bị chết sạch, đi tiểu không còn gât.

Phương thuốc này có thể nói quý vô giá, vì thời buổi này trùng lậu rất nhiều. Có thể nhờ thuốc này mà lần lần tuyệt bệnh lậu. Khắp nơi có bán giá mỗi hộp 1p.00, Saigon trừ bán nơi tiệm Nguyễn-thị-Kính và tiệm Nhơn-Hoàng số 15, Amiral Courbet. Và các ga xe điện các nhà buôn có bán.

NHỚ HỎI THUỐC LẬU NHÀN-MAI
Cholon: Bạch-Loan 300 rue Marins.
Pnompenh: Huỳnh-Trí 15 Ohier.
Mytho: Nam-Cường Gallieni.
Cầntho: Kiosque Tân-văn.
Mũi sỏ: Nhàn-Mai 298 rue Paul Blanchy Saigon.

Ái muốn biết

Ái muốn một người vợ đẹp, có tiền nhiều. Ái muốn gặp nhiều dự may mắn, hạnh-phước và hy-vọng. Ái muốn được cứu vớt lên khỏi biển trầm luân vì sự yêu thương. Ái muốn khỏi tuyệt vọng, sau thương, cứ đi đến Giáo-sư ĐỖ-VĂN-THIỆP, sẽ dùng phương pháp khoa-học rất thần bí để cứu vớt linh hồn và hình thể ra khỏi chỗ đau đớn. Giáo-sư đã dày công nghiên cứu các phép bùa yêu, thuốc ngải của Ấn-độ, của Xiêm (theo Phật giáo) của người Thổ, người Thái ở Aranya, Lạng-sơn, Cao-bằng. Đã phân giải được những hiện tượng rất cao siêu về thần bí, mới tìm ra một hình ảnh và động lực của ái-tình. Đã tìm ra một nguồn sáng để cứu vớt những linh hồn đắm đuối truy lạc.

Lại muốn biết về tình duyên, con cái, người yêu, kẻ thù, vận hạn về cuộc đời mình, hãy gửi chữ ký, tên tuổi và kèm thêm 0p.25 làm bút phí đến cho:

Professeur ĐỖ-VĂN-THIỆP

89, rue Paul Blanchy - SAIGON

Không tiếp khách tại nhà; muốn hỏi gì đính thêm 0p.06.

Kinh cáo đồng-bào

Cụ Nguyễn-An-Cư đối với đồng-bào, công-chúng, bấy lâu thiết đã cảm-tình tri-kỷ; những người được quen biết cụ. xét thấu tâm tình và từng nhờ cụ trị bệnh dùm thì không ai mà không khâm phục tài đức của cụ.

Năm nay, tuổi cụ đã quá lục-tuần. đáng nên hưu dưỡng tinh-thần lâu rồi nhưng vậy mà lúc nào cũng gia-tâm chú-ý với đạo-nghệ, không giờ phút nào chịu an-nhàn rồi-rãnh, thành ra sức kém lực suy, triển-miền lão-bình.

Gần đây cụ muốn cho đồng-bào xa gần được hưởng-dụng các phương thuốc thần hiệu của cụ chế ra nên đã cho các thư thuốc ấy bán xa ra trong nhiều tỉnh.

Đề đầu trong khi thuốc phát-hành, đồng-bào xa gần đều hoan nghinh một cách nhiệt-liệt, nào lớp thân-chủ đến nhà xem mạch lấy thuốc, nào lớp Đại-lý các nơi lấy thuốc, công việc dập dờn mà ngày giờ và sức người thì có hạn, không sao mà bào-chế cho kịp với sự ứng dụng của đồng-bào.

Vì cơ ấy nên kể từ ngày nay cụ Nguyễn giao hết các việc về sự bào-chế và mua bán thuốc cho Ông Nguyễn-đức-Nhuận và ông Cao-vấn-Trực đảm nhận chủ-trương. Ông Nguyễn-đức-Nhuận nguyên là chủ-nhiệm báo « Phụ-nữ Tân-văn » lại là một nhà thương-mãi có tiếng bấy lâu trong-xứ, lại đã sẵn có hăng-tám, chắc sẽ không phụ lòng cụ Nguyễn tin cậy.

Có vậy cụ Nguyễn mới được chút ít thời giờ nhàn rỗi trong lúc tuổi già. Dầu vậy, thoãh lúc nào có những bệnh nguy-cấp, cụ cũng cho toa giúp thuốc để cứu nguy, giờ này cụ còn ở thế gian thì giờ ấy cụ cũng không quên cứu giúp Đồng-Bào bệnh-hoạn.

Vì phải theo sự bó buộc của luật-pháp, sự bào-chế từ nay đặt tại Saigon lấy danh-hiệu là: « Tam Kỳ Dược Phòng » và sự bào-chế ấy thì do ông Ng đức-Nhuận trông-nom bào-chế theo toa của cụ Nguyễn-An-Cư cho và chịu hoàn toàn trách nhiệm

NAY KINH CÁO.

Khuyến người có việc tranh tụng

Có trời mà cũng có ta,
Nỗi gần nào biết đường xa thế nào?

Vi đầu giải kiết đến điều,
Lòng người nham hiểm biết đâu mà lường.

E thay những dạ phi thường,
Đề dò rùng biển, khôn lường đây sông.

Kia nơi Biện-sự Văn-phòng,
Ra tay tháo cũi sổ lồng như chơi.

Công trình kẻ biết mấy mươi,
Tên Phan văn-Thiết nơi nơi tỏ tường.

Dịp đầu may mắn lạ dường,
Sẵn lòng cố-vấn mọi đường phân minh.

Tránh cơn mưa gió bất bình,
Tan nhà là một, thiệt mình là hai.

Còn người, hi-vọng còn dài...

LAIT
LE PATRE
OVOMALTINE
R. MONTESSIER-SAIGON

Coi chừng kèo lằm

GOM-FIX ra đời trót ba năm đăng đồng-bào lục-châu hoan nghinh đặc-biệt vì GOM-FIX tốt nhất. Bà con hãy coi chừng kèo mua lằm hàng xấu có trộn hồ. Mua GOM-FIX khỏi sợ lằm vì có cầu chứng tại tòa.

GOM-FIX mới sửa đổi cách chế tạo hoàn toàn bằng cách hóa học chỉ vẽ, không ai bắt chước đặng. Đem hồ dùng rồi có nhãn GOM-FIX lại các đại-lý hoặc gian hàng trữ GOM-FIX đổi lấy sáu xu (hũ lớn) bốn xu (hũ nhỏ).

Các đại-lý mua nhiều bán không hết trong 30 ngày cho đổi gom mới.

MỘT MÓN THUỐC TIỀN

AI HO ?

mà uống thuốc nào cũng không hiệu nghiệm, không dứt tuyệt, thì nên uống thuốc của

GIA-BƯU-ĐƯƠNG

Nº 90, Tổng đốc Phương
CHỢ LỚN

Có thuốc ho rất thần hiệu. Bất cứ dân bà, con nít, ho gió, ho âm, hoặc lâu hoặc mau, uống thuốc nước này hết bệnh liền.

Người đang mạnh uống thuốc này cũng bổ tinh thần khoẻ khoắn.

S. O. S.

— M Từ-quang-Cảnh, phái-viên, tin tức ra sao cần cho nhà báo biết. Luôn dịp xin M. Thái-bình-Tâm ở Châu-đốc cho hay tin nữa.

— Theo lời đã tuyên-bố, chúng tôi xin đọc-giả nhớ dùm: Từ nay đừng giao tiền bạc hay giao thiệp gì với Phạm-thành-Chiêu và Bùi-Nhật-Quang tức Bùi-hoàng-Anh. Vì hai người này gian lận ăn cả, nhà báo chúng tôi không dùng họ nữa. Và hôm nay đã có đơn truy tố ở Rạch-giá và Vĩnh-long rồi.

— Mặc dầu chúng tôi cậy nhà Bưu-diễn thấu tiền báo dùm, mà có nhiều vì cũng từ chối không trả. Trong đó nhiều vì thiếu tiền báo từ Septembre 1937 đến nay.

— Vì sự bất đắc dĩ, từ nay chúng tôi quyết định không thể gửi báo hầu những vì viết thư hỏi mua mà không có mandat kèm theo.

— Còn mấy ngày nữa mãn-hạn, xin các ngài gấp mua mandat 7p gửi mua báo để lấy 3 cuốn sách kính tặng, hay là 1 tấm giấy số Đông-Pháp hay là một tấm giấy số « một phần mười » của Loterie Nationale bên Pháp.

— Xin chú ý đại-lý gửi Relevé về lối 5 Juillet cho nhà báo đa-tạ.

MUA BÁO TẶNG SÁCH

Kể từ ngày 1er Juin 1938, chú ý mua báo theo giá mới (1 năm 7p. sáu tháng 3p.60) mà trả tiền mặt và trả ngay cho nhà báo bằng mandat hay lại ngay báo quán đóng tiền, nếu:
a/ Mua một năm thì được tặng 3 cuốn trong 7 thứ sách sau đây (thêm 0p.37 tiền gửi đảm bảo)
b/ Mua 6 tháng thì được tặng 1 cuốn tùy theo ý lựa chọn (cũng thêm 0p.37. tiền gửi đảm bảo)

1 - PHAN-ĐÌNH-PHÙNG	ĐÀO-TRINH-NHẤT
2 - VIỆT-NAM-TÂY-THUỘC-SỬ	
3 - VIỆC-LÀNG-TÔNG	PHAN-VĂN-THIỆT
4 - ÁN-TÒA-HỘ	
5 - LUẬT-LAO-ĐỘNG	NGÔ-TẮT-TỐ
6 - LÊ-VĂN-DUYỆT	
7 - QUỐC-VĂN-CỰ-THỂ	PHÓ-BĂNG-BÙI-KỲ

Hạn thưởng sách tới 30 Juin mãn.

LỜI THƯA QUAN HỆ. — Xin đừng đòi sách tặng ở các phái-viên bốn báo khi tới cổ-dộng hay thầu tiền, vì nhà báo đã ủy phái viên đến tận nhà chú ý là sự có tồn kém cho nhà báo và công phu của phái-viên nhiều lắm, nên không thể tặng sách được nữa.
M.

Coi tiếp ở đây

DAO-THAO-VY

nói, thay roi vọt, đến nay ông đã nên ông nọ ông kia; biết tôi rất lấy làm thỏa-mãn với cái kết-quả thật là hoàn toàn.

Ông nhất định đem sự kinh-nghiệm đó để thực-hành với các trò nhỏ của ông.

Ông mền trẻ lằm, vì thế mà ông lập trường để được gần gũi chung luôn, rồi ông lại lo việc uốn nắn và mở mang tánh

nết, trí tuệ của con nít. Nhiều lúc chúng tôi lại chơi, gặp ông đương ngồi nói chuyện với một vài vị thiếu-niên, ông hoan-hỷ mà nói chuyện với chúng tôi: đến năn nỉ xin con mình để đem

— « Thầy X. này là học trò về dạy, chỉ là vụ lợi mà thôi, của tôi 20 năm về trước ở trường rồi sau này tánh nết chúng tập

HAN-BUN, còn thầy Y. này học từ 22 năm trước ở trường YEN-

THA-H ngoài Hanoi, ngày nay thành-đạt, được làm việc ở đây và « gần mực thì đen, gần đèn

đã lâu, thường lại thăm hỏi thi-sáng » là lẽ cốt yếu, ai có tôi luôn, cũng có nhiều người con cũng nên lưu ý.

M.

NÊN CHÚ Ý

SỰ THẬT NÓI NGAY

* SÂM-NHUNG-TINH, CÓ NHIỀU THỨ

Người tinh-thần suy, sức lực kém, hay đau gân, đau oẹ ngan lưng, di-tinh, mộng-tinh, huyết-tinh, ăn ngủ thất hư ông, bởi sự chơi bời quá độ.

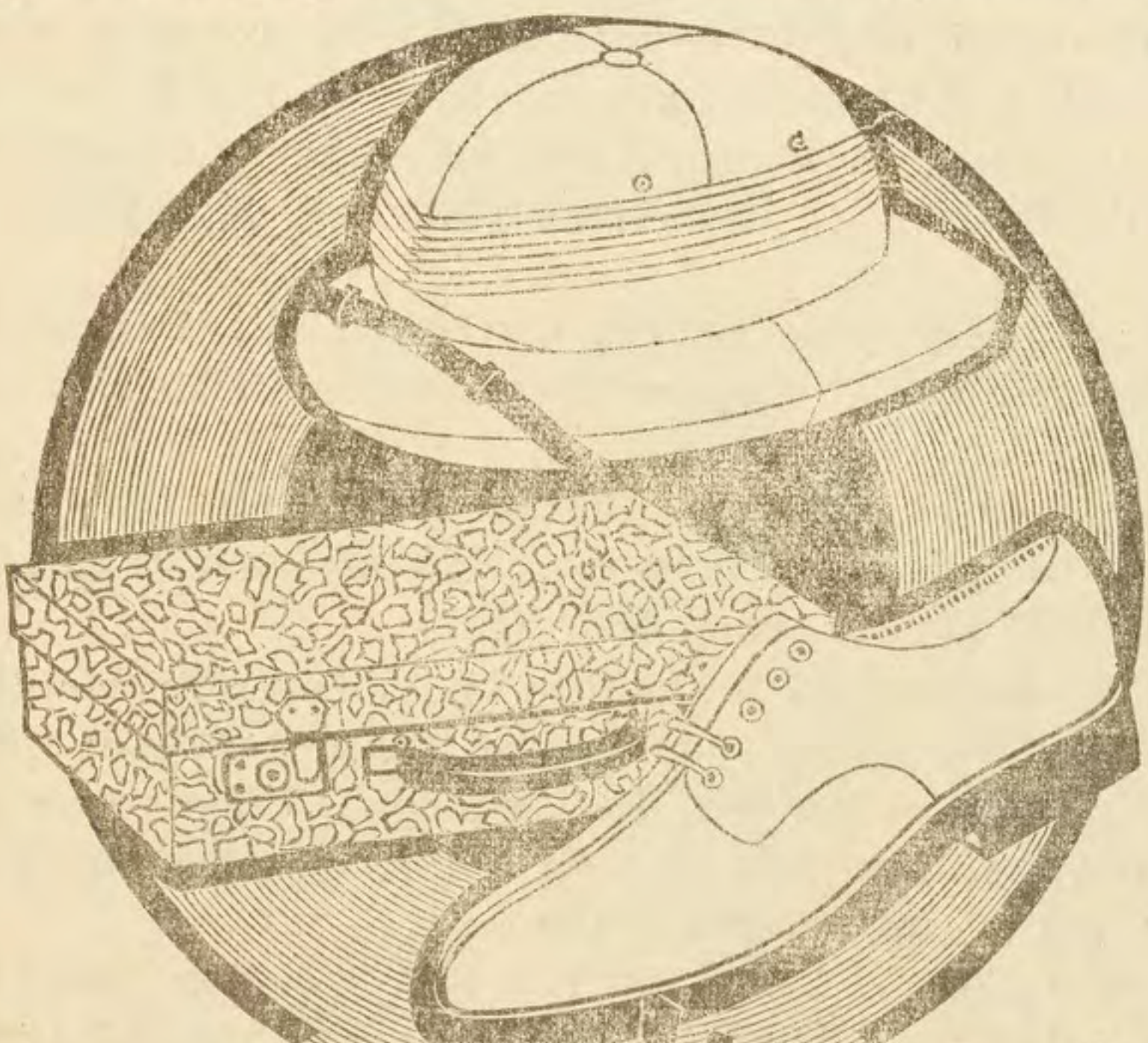
Mời quý ngài nên uống ngay thuốc Sâm-Nhung-Tinh BỔ Tinh hiệu HAI THẮNG NHỎ của nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC, đã dùng qua rồi thấy công hiệu cấp kỳ, ăn ngon, ngủ khỏe bởi bổ sức lực rất mau chóng. Biết uống rượu pha rượu, đề dành uống, bằng không thì pha với nước sôi để nguội. Mùi nó thơm ngon.

Ài mắc phải bệnh ho ?? đã dùng đủ thứ thuốc mà không hết, khuyên dùng ngay thuốc Hóa-Đầm Chí-Khải-Tán hiệu HAI THẮNG NHỎ gói thuốc hình ba góc.

* Hai thứ thuốc trên đây danh tiếng hơn hết. Có bán ở các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc HỒI-XUÂN-CÁC 12 Bd Bonheure CHOLON

Muốn được hoàn toàn ba việc: Hàng tốt, vẽ đẹp và dùng bền thì nên mua nón và giày

au ccc d'annam
108 bd Bonard Saigon

TUYỆT VONG

TAC-GIẢ: **PUCHO**

(Tiếp theo số 40)

Bộ đứng của anh Mãng cũng giống như con khỉ, thấy mà tức cười. Có lẽ anh nhìn nhận bộ tịch của anh là kỳ dị nên anh vội vàng ngồi sụp xuống, lặng lẽ quơ lấy đôi giày mang vớ. Có thiếu nữ ngoảnh anh từ cái cử chỉ, đến chừng anh mang giày rồi cô mới mở miệng được và nói, tuy nét mặt có vẫn tái mét, nhưng tiếng nói không ú - ớ, không ngập ngừng:

— Anh làm gì ở đây?

Anh Mãng không biết trả lời làm sao, anh làm thinh. Cô lại hỏi tiếp một cách thật thà.

— Anh lên vô trong này phải chăng?

Anh Mãng gật đầu.

Cả hai đều tom góp sự can đảm vào mình. Riêng phần anh Mãng, tự nghĩ dầu cho lúc này có gái muốn bắt anh cũng không thể làm được, vì sức cô trời gà không chắt thì tài gì mà làm xuê anh. Lại nữa, cái vẻ sợ sệt của cô tỏ ra kia, anh còn vững lòng dặc ý hơn nữa.

Có thiếu nữ thấy anh Mãng không có làm dữ như mấy kẻ trộm khác mà có thường nghe người ta nói lại, có bớt sợ lần hồi, nên chậm rãi rõ ràng câu hỏi:

— Hãy nói thật đi, anh vô đây làm gì? Anh có ý gì?

Cúi xuống đất lượm cái nón, anh Mãng sượng sùng đáp:

— Có không hiểu tôi xin tỏ thật cho cô biết. Tôi đói gần chết, tôi không cha mẹ bà con gì hết, mất sở làm lâu lắm, đi kiếm hoài mà không được, quần áo của tôi bị họ bán hết, không nhà trú ngụ, đói không cơm ăn, tôi đi ngang đây thì hai chị nấu ăn trong nhà này đi ra, tôi thấy họ để cái chìa khóa phía trong, tôi lên lấy rồi mở cửa đi vô tuốt trong này, rồi tôi lục lạo lấy cơm ra ăn; thế thôi, không có làm gì khác hơn.

Cặp mắt của cô từ này giờ chăm chỉ ngoảnh anh Mãng, nghe anh nói. Đến chừng anh nói dứt, cô mới ngoảnh cùng trong nhà bếp, thấy trên bàn còn la-liệt chén đĩa, dĩa vết sạch trơn, cô thở dài và nói mấy tiếng xót thương tội nghiệp.

— Thật khổ quá!...

Anh Mãng hỏi:

— Có cô tin thiệt những lời của tôi mới nói đó không?

— Sao lại hỏi vậy? Lời anh không thiệt hay sao?

— Thiệt lắm chứ!

— Nếu anh nói thiệt, thì tại sao lại hỏi tôi vậy kia.

Anh Mãng ngoảnh có một lát rồi nói:

— Nhưng vậy mà có nhiều người họ không tin tôi chứ, có à!

— Người ta không tin anh, rồi còn ai tin cho tôi....

Nói đến tiếng đó cô nín thinh mắt ngoảnh xuống đất. Cái sợ mà cô gặp anh Mãng bắt gặp trong nhà bếp đã không còn trên gương mặt nữa, nhưng lời nói của cô, cứ chỉ của cô tỏ ra có là người đang có sự gì lo buồn,

thất vọng lắm. Anh Mãng lấy làm kỳ, anh hỏi, nhưng vì bộ ngực anh ngập ngừng.

— Thưa cô, có cô... có tâm sự gì....

Người thiếu nữ lắc đầu, mắt vẫn ngoảnh xuống đất:

— Không, không có chuyện chi hết....

— Cô đừng giấu. Có chuyện gì, cứ việc tỏ thiệt, nếu tôi có thể giúp cô....

— Tôi không có việc gì cả, anh đừng hỏi làm chi vô ích.

Nhưng anh nhận rõ bộ tịch của cô đây về sự lo sợ mà anh biết không phải vì anh, rồi lương tâm xúc động bắt anh cần vặn hỏi cô nữa.

— Tôi biết chắc cô có chuyện gì đây chứ chẳng phải không.

Tôi coi dường như cô đang có điều gì sợ-hải, dường như có sợ tôi... nhưng...

Ngang đầu ngoảnh ngay anh Mãng, cô ngắt lời hỏi gần:

— Tôi sợ anh? Tại sao vậy?

Luồng-cuồng với câu hỏi ấy, anh Mãng biết mình nói bậy, vội vàng đứng dậy nói cách lễ phép:

— Thưa cô, cho phép tôi... đi... Vả xin cô tha lỗi cho tôi về sự đường đột vô đây chỉ vì đói quá hóa liều.

Nhưng đôi mày vòng nguyệt, có thiếu-nữ nói:

— Anh xin phép tôi! tôi tưởng anh cứ việc ra đi thông thả dầu tôi là một người đàn ông đi nữa.

Anh Mãng vừa muốn bước đi, bỗng có hỏi dứt lại:

— Anh khoan đi đã, anh đứng lại cho tôi hỏi.

— Nếu như anh không có ngủ quên, anh tính làm gì nữa?

— Nếu tôi không ngủ quên, có lẽ tôi sẽ lên trên, lên lầu....

thì tôi cũng làm như mấy người ăn trộm vậy!...

— Rồi bây giờ anh làm gì?

— Bây giờ tôi xin đi, chờ ở đây làm gì nữa, có?

Nói rồi anh bước đi, nhưng có căn lại nữa. Có điều lần này cô không hỏi không nói gì, cô xây mặt chỗ khác dường như muốn giấu cái chỗ yếu ớt của mình. Anh Mãng hiểu ý, nên anh hỏi cô một cách chậm rãi, dịu dàng:

— Xin lỗi cô, có sự gì làm cho cô lo lắng, có cứ tỏ thật cho tôi nghe, nếu tôi có thể giúp cô, tôi cũng rán hết lòng....

Nghe anh nói, cô day mặt lại ngoảnh anh chàng-chọc, dường như có tìm thể đáng thấy tận quá tim của anh, rồi bỗng chốc cái vẻ sợ hãi càng thêm hiện lên khuôn mặt, cô nói:

— Ừ, tôi tin anh, tôi sẽ nói cho anh nghe. Tôi tin rằng anh sẽ thật tình với tôi. Mà có lẽ khi anh biết câu chuyện này rồi, anh không thể nào... Ừ!...

thời giờ anh cứ đi theo tôi....

Nói rồi cô bước ra trước, mở cửa ngăn lên căn nhà phía trên, ruộng ngang phòng khách, vòng theo phòng ăn, rồi bước lên thang lầu, anh Mãng riu riu đi theo cô đến góc. Lặng hết thang

lầu, cô dòm lại coi chừng coi anh Mãng có theo cô chăng, rồi cô đứng trước ở trước một cửa phòng. Bây giờ cô rung rẩy cả thân mình, mặt xanh như chàm. Chần chờ một chút, rồi cô nắm khuỷu cửa phòng xô vô một cái thật mạnh. Anh Mãng bước tới một bước, lộ đầu dòm vô phía trong. Một căn phòng ngủ, có giường, có ván, có tủ, không có vẻ gì lạ, lạ mắt cho anh là những quần áo quí giá, mấn treo lên ngấn trên vách. Sau lưng anh, có thiếu-nữ nói nhỏ nhỏ:

— Vô, anh vô đi... vô đó rồi coi!...

Anh Mãng bước vô, vừa được ba bước, thấy phía bên tay mặt chỗ cánh cửa mà lúc anh còn đứng ở ngoài bị nó áng không thấy được một cái bàn nhỏ trong góc phòng, phía trên bàn, một người đàn bà ngồi trên ghế, mặt úp xuống bàn, hai tay tòn ten thông xuống phía dưới, mấy ngón tay chằm đung tằm khăm lốt dưới đất.

Với anh Mãng, lần này đau phải là lần thứ nhất anh thấy một cái thấy người chết đâu! Đã hai lần trước, song-thân anh chết, tự tay anh nung đỡ, lần này tuy cái chết của kẻ kia có hơi lạ mắt một chút nhưng anh không lấy gì làm nhát sợ. Anh bước lại gần để coi, bỗng nghe tiếng ú ớ của cô thiếu nữ ở sau lưng, day đầu lại thì thấy có siêng-niêng muốn té, anh lật đặt chạy lại choán tay ôm lấy cô, ăm cô để nằm trên giường. Nhưng anh vừa trở lưng thì cô cũng vừa tỉnh dậy, hai tay ôm mặt và nói:

— Đó thấy chưa... trên ghế đó... anh lại coi...

Đứng bên người chết, anh thấy rõ trên ót người ấy một cái dấu bằng ngón tay, chỗ ấy màu còn ăm-ướt. Anh để ý kiểm coi kẻ hung-thủ hay là... ai đã dùng món gì để giết người, cùng khắp căn phòng ấy anh hết sức tìm kiếm mà không gặp. Anh cúi xuống dòm mặt người chết, anh độ cho người đó cũng có năm mươi ngoài tuổi. Gó lẽ đi đâu mới về nên quần áo, tóc tai vẫn vàng, anh rõ thứ cái

không tỏ lòng phiến trách. Thấy

Docteur **TA-TRUNG-QUÂN**

Tốt nghiệp Trường Đại-học các chứng bệnh đau răng, đau miệng tại Paris

NGUYỄN LUONG-Y PHỤ-TÁ Ở HÔTEL DIEU

MỞ PHÒNG KHÁM BỆNH

CHUYÊN TRỊ CÁC CHỨNG BỆNH ĐAU RĂNG, ĐAU MIỆNG

104, ĐẠI LỘ CHARNER (Tầng nhì)

SAIGON

gỗ má thì chưa có thiệt lạnh gì lắm, hai bàn tay suông đuốt, để móng rất dài. Anh coi rồi, bước lại giường hỏi cô thiếu nữ đang ngồi mặt úp trong tay.

— Ai đó vậy cô?

Không ngẩng đầu lên, cô trả lời:

— Mẹ ghê của tôi.

Anh Mãng lại hỏi tiếp:

— Tại sao vậy?

— Không, tôi không biết gì hết!

— Thiệt sao?

Vừa nghe hỏi, cô vụt đứng dậy mặt lộ sắc giận và nói lớn:

— Tôi đã nói với anh rằng tôi không hiểu biết gì cả, sao anh lại hỏi gần tôi nữa.

— Cô đừng phiền. (Thuyền là chuyện trong nhà, nhà là nhà của cô, nếu muốn biết chuyện mà không hỏi cô thì làm sao?

— Vụ này đồ bề ra, thiên hạ ai cũng nói là tôi, dầu tôi biện bạch cách nào người ta cũng không tin tôi chút nào hết, tôi nói cho anh nghe vô ích vì anh cũng sẽ không tin như thiên hạ.

— Nếu quả lời cô là thiệt, tôi tin cô lắm chứ! Vì lẽ gì thiên hạ lại không tin cô?

Nghe anh hỏi nữa, cô vùng-vằng bộ tịch, nhấn mày và nói:

— Anh đừng hỏi gì nữa hết! Tôi muốn anh giúp đỡ tôi, tôi mới kêu anh lên đây, chờ anh lên rồi hỏi đơn hỏi ren, cho mất ngày giờ hay sao? Hãy tin tôi là đủ! Không thì hãy ra khỏi nhà tôi...

Lời nói của cô thật quái quắc, làm cho anh Mãng đứng sượng trân, nhưng anh vẫn giữ cái tánh bình tĩnh, vẻ mặt thật thà chờ không tỏ lòng phiến trách. Thấy

cực chỉ của anh Mãng như thế lắm, hai bàn tay suông đuốt, để móng rất dài. Anh coi rồi, bước lại giường hỏi cô thiếu nữ đang ngồi mặt úp trong tay.

— Xin lỗi anh vì trong lúc rối trí, tôi lỡ nặng lời với anh, xin anh tha thứ.

Anh Mãng làm thinh, có lại chỉ cái thấy người chết, và nói tiếp:

— Người chết đó là mẹ ghê của tôi! Thiên hạ sẽ nói tôi giết mẹ ghê tôi là vì tôi với người

không bao giờ thuận ý. Những sự ăn ở của chúng tôi làm cho thiên hạ không nghi ngờ gì mà không huộc tôi là kẻ sát nhân.

Nhưng tôi thề với anh rằng không phải tôi, tôi nói thiệt với anh cả, vậy anh hãy tin tôi. Bây giờ tôi còn chút hy-vọng là nếu anh chịu giúp tôi. Anh giúp tôi cũng là hy vọng của anh! Anh bằng lòng không?

— Tôi sẵn lòng giúp cô, có

đừng ngại...

— Ừ, nếu thật như vậy... thì... ừ tôi đã suy nghĩ cạn rồi, anh

hãy đem...

Nói đến đây bình như có thiếu

can đảm để nói cho tất câu, hai

tay ôm bít cái mặt, day đầu ra

phía khác, rồi rang nói tiếp:

— ... Anh đem đi... đem đi đâu, miễn là...

Thấy cô ngập ngừng, anh Mãng gật đầu và chận nói:

— Tôi hiểu, cô muốn dời cái

án mạng này đi chỗ khác phải

hòn?

— Phải. Anh nghèo, đói, không

chỗ nương dựa nếu anh rán giúp

tôi, tôi sẽ cho anh tiền nhiều...

(Còn nữa)

MỚI PHÁT MINH DÒI HÌNH NGƯỜI

HÓA-THÂN-CHÍ-BỮU-HOÀN: Là một phương thuốc mới phát minh, trị tuyệt bệnh phong đờn cùi.

HÔI-HOÀ-TẾ: Có thí-nghiệm mấy chục người đều lành mạnh cả. Tôi có đăng hình bệnh nhơn ở nơi báo Điện-Tin rồi. Quý vị không tin xin mời đến nhà sẽ thấy sự kết-quả của chúng tôi. Thuốc này tôi dám cam đoan, hề uống từ 1 tháng tới 4 tháng thấy dòi hình không sai. Từ 4 tới 10 tháng thì lành mạnh như xưa, uống lần mau tùy theo bệnh nặng nhẹ.

SƯU-PHONG BỒ-HUYẾT: Trị tuyệt bệnh: đau gân, đau xương, đau lưng, Té, Bại, Nhức mỏi. Đêm nằm tay chơn để đầu tề đó, mặt mày tay chơn nó làm như kiến bò. Dùng đến thuốc này thì hết tuyệt.

VẠN-LINH ĐẠI-BỒ: Chuyên trị đàn ông đàn bà ăn uống không đặng. Tinh thần suy kém hay đau lưng, mệt nhọc, ái tình, da xanh vàng mềc, đầu hay chán vàng, ngồi làm việc thộn hư, hề uống vô thì thấy khoẻ và công hiệu liền.

ĐỒI SẮC NGƯỜI: Thuốc NGUYỄN-ĐỨC bỏ á-phiện có thí nghiệm tại Laboratoire Identité Saigon. Là một phương thuốc đại bồ, không phá không hành, không di tinh, không nhọt, không nhức mỏi, không thêm á-phiện, dám cam đoan. Uống vô từ 15 ngày thấy cân nặng thêm một hai kilos. Lục-châu và Saigon qui ông đều có dùng nhiều rồi. Ai ai cũng đều khen tặng là một phương thuốc thần.

Hóa Thân Chí Bửu hoàn: mỗi hộp giá 1p.20 Vạn Linh Đại Bồ: mỗi hộp giá 0p.40
Sưu Phong Bồ Huyết: mỗi hộp giá 0p.80 Thuốc bỏ Á-phiện: mỗi hộp giá 1p.00

Nhà thuốc **NGUYỄN-ĐỨC-ĐƯỜNG**

số 17 đường **HUỲNH-QUANG-TIẾN** (Cầu Rạch Bần) Saigon.

NGUYỄN-VĂN-VÀNG BẢO-CHẾ

Bệnh trâu, bò và...

LỤC-SUC-HOI-SANH-HOÀN : là thuốc cấp cứu bệnh trâu, bò, heo thiết công hiệu, được nông-gia, điền-chủ hoan nghinh mà nhất là được cố đạo Ignatio Bùi-công-Thích ở Chi-hòa SAIGON chứng thư khen ngợi là thuốc thiết linh nghiệm và Cha tây Père Piquet ở Phan-rang năm nào cũng mua trữ sẵn để cứu và ngửa bệnh cho súc vật nhà ông.

Đủ thuốc chuyên môn bệnh HUẾ-LIỆU đã vang danh là VUA THUỐC LẠU.

Thuốc trị bệnh phụ nữ ĐIỀU KINH, ĐÁI HẠ, TỬ CUNG và thuốc BỔ được bà đầm Fabry Clairet ở Nam-vian viết thư khen ngợi.

NHÀ THUỐC

ĐÌNH-THANH-SONG

112, rue d'Espagne - SAIGON

Cần dùng nhiều đại lý khắp nơi, và có trữ bán tại :

NAM-KỲ

Nguyễn Tấn Chín và Nguyễn Văn Du ở Tân-an (Ville).
Trần Quang Mân ở Ben-co.
Tô Tâm 43 route de Gocong (Mytho).
Nguyễn Văn Ba commerçant à Cholach (Vinhlong).
Đoàn Thọ Nhu, Minh-thuận (Mocay).
Bùi Thanh Viên My-luong (Cu-lao-giân).
Thanh Huệ 36 rue Lê-công-Thành (Chaudoc).
Luu Tân Hoa commerçant à Travinh.
Nguyễn Văn Thê Tân-niên-tây (Gocong).
Hồng Diệu 45 avenue de Dai-ngai (Soctrang).
Dai Văn Xung rue George Clémenceau (Bentre).
Nguyễn Thanh Lien Boulevard Gia-long (Vinh-long).

CAO-MIÊN

Trương Long Bao 47 rue Ok Nha Oum (Pnom-penh).
Kim Seng 120 rue Armand Rousseau (Pnom-penh).
Thanh Dương 19 rue Maurice Paucher (Kpg Chnang).
Eap Tég Hang et Tân-kim-San Rolos à Siem-réap).
Yath Phm devant la pagode de Damrey-Sâr à Battambang.
Tang Chông dit Seng Srun à Prey-Chhor (Kpg Cham).
Jo Nguon Seng dit Séang Hoa 36 rue Saladamnak à Kpg Cham.
Nhek Phaom épicerie Sin kéan à Stoung (Kpg Thom).
Néon-Chham chez Mékhum de Chambak-Chhong Kratié van... van...

Quý ngài đã thầy chắc chắn

Sâm - Nhung Bô - Thận - Tinh

hiệu « ME CON » 1 ve 0p. 60
trị đau lưng, mỏi mệt, di-tĩnh, mông-tĩnh, huyết-tĩnh, đái đêm, tinh-thần suy, sức lực kém.

Bồ-Đào-Tiên chỉ khái lộ

Công hiệu linh-nghiệm thế nào ?

Thử thử thuốc

hiệu « ME CON » 1 ve 1p.50 uống nhiều ngày trị ho lao trong ba thời-kỳ làm cho ốm o gầy mòn, mệt mỏi, yếu sức cũng Hoàn-toàn công-hiệu chắc chắn.

® Nhà thuốc PHỤC-ĐĂNG

130, rue de Paris - Cholon

Téléphone N° 30 383

Tôi sẵn lòng cứu tất cả bệnh nhân không ăn tiền

(Bất luận giàu hay nghèo)

Tôi là HUYNH-HON, thầy thuốc người Tàu, làm nghề thuốc trên 30 năm, nhờ làm lâu mà tôi được nhiều kinh-nghiệm, cứu bệnh dễ dàng, nên được phép Chánh-phủ cho tôi cấp bằng làm thuốc ở tỉnh Gia-định. Kể từ nay tôi sẵn lòng cứu bệnh cho toa không ăn tiền. Vậy ai có bệnh cứ đến tôi, tôi sẽ hết lòng trị, bất luận giàu nghèo. Tôi trị đủ bệnh: tôi chuyên môn về máu huyết của đàn bà, bệnh tử cung và bệnh đường kinh. Tôi giỏi về bệnh ho lao, sức huyết và bệnh siêng, bệnh phong tình và bị nhảy mũi.

Nhớ đến số nhà 19 đường Eglise & ngang ga Bà-chieu, có tấm bảng lớn để chữ HUYNH HON thầy thuốc.

Son thoa môi THO RADIA

Cấp môi lại còn dịu dàng hơn da mặt.

Bởi vậy phòng thí-nghiệm THO RADIA theo phương-pháp khoa-học chế ra son thoa môi đẹp lại đúng phép vệ-sanh.

Son thoa môi THO RADIA bôi rất dễ, không làm khô và dày môi, giữ cho cặp môi đặn luôn luôn dịu dàng và đẹp. Son thoa môi THO RADIA để trong một thứ bao đẹp và tiện, có thể dùng mãi mãi.

Có năm màu khác nhau để quý bà quý cô dùng theo ý muốn :

Màu cam, màu hơi đậm, màu đậm, màu hơi thắm, và màu thắm

CÓ BÁN Ở TẤT CẢ CÁC NHÀ THUỐC TÂY

20 NĂM DANH TIẾNG

NAM THẢO ĐƯƠNG

59, Quai de Belgique - SAIGON

TRUNG-NAM Y-SĨ NGUYỄN-VĂN-BÁU

Chuyên trị các chứng bệnh của Phụ-nữ và Nhi-dòng

Giờ coi mạch : Sáng từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ giờ 3 tới 7 giờ

ĐI CHƠI CHỢ LỚN DỰ TIỆC TRUNG-HOA

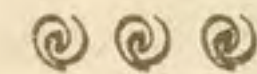

Ái đã đi tới Chợ Lớn, mà chẳng hề bước lên « Thái-Hồ-Lầu » thì cũng thiệt ! Vì chốn này : đã dành sẵn đủ thức son-trân hải-vị, để cho ta cùng bạn-hữu năm ba đánh chén trong khi nhàn-hạ, chẳng những món ăn đẹp miệng, thức uống đủ mùi, mà lại một tòa nhà nguy-nga : lầu cao sảnh rộng; Có vườn hoa đẹp, có gió thanh-tân, muốn an-bộ đương-xa, lại sẵn sàng thang diên. Ta có thể đến đây :

Khi chén rượu, khi cuộc cờ, (có đề sẵn cờ tướng);

Khi xem hoa nở, Khi chờ trăng lên !

Thật là vô-cùng hứng-thú, lắm điều thanh-tân !!

Ban ngày từ 12 giờ trưa đến 3 giờ chiều :

Có bán trà, bánh, mỳ, cháo để điểm-tâm; theo giá kinh-tế. Có ca-nữ trời giáng du-dương, giúp vui cho quý khách.

Lãnh tiệc lễ đám, đề đãi khách-quí, phòng huê rộng rãi, tiện lợi nhiều bề. Xin quý-khách chiếu-cổ, ắt sẽ đẹp lòng !

« THÁI-HỒ TỬU-LẦU »

284, Rue des Marins 284

Téléphone Automatique N° 30351, CHOLON

Tự mình hại lấy mình

Xưa nay ai cũng tin rằng mình có cái số nhứt định. Nghĩ là hóa công đã tạo thì hóa công đã định, ấy đã đành làm thế nào đến chừng đó cũng khó mà thoát được, hoặc chưa đến số chết thì làm gì cũng khó mà chết cho xong, điều ấy thật khó đoán trước, song ta tự xét kỹ, ta có thể tự mình làm giảm kỷ.

Mỗi một hành vi của ta đều quan hệ đến sự tồn thọ của ta, khi tức-giận, buồn rầu, lo-lắng đều có thể làm giảm số (tồn thọ) của ta, 1 ngày, 5 ngày, 1 tháng.

Thức suốt đêm cũng có thể làm hại sự sống từ một đến năm ngày, tùy sức mạnh yếu.

Quý ngài, quý bà, thường thức đêm, để làm việc, hoặc vì cuộc vui chơi, quý ngài, quý bà thấy ngay mất sức nhiều, tâm thần đã đuối, ăn uống không được ngon, đó thật là một sự tồn thọ.

Vậy quý ngài, quý bà muốn bù đắp cái sự hại ấy, muốn cố lâu, không bệnh hoạn, đông son cháu, không có gì hơn là uống thuốc Mạnh Đại Quang là một phương thuốc đại-bổ khí-huyết, uống ít ngày thấy con người hạo-hật mạnh mẽ khác thường, dùng dưỡng sức hằng ngày thật quý báu vô cùng, không thuốc nào bì kịp.

Thuốc Mạnh của Đại-Quang cũng các nơi Đại-lý.

Được Phòng có một sự kết quả hoàn toàn, là vì Bồn Đường phải dùng các thứ thuốc đắt nhất tại Quảng-dông với nguyên chất Sâm-Nhung hoà với chất hoá học mà chế ra thuốc Mạnh, nên thuốc mới hay thật mạnh. Cái tên thuốc Mạnh của nhà thuốc Đại-Quang, chẳng nói ngoa, vì Bồn đường hết sức già tâm khảo cứu, thí nghiệm cùng nhờ sự lịch duyệt trên 30 năm, lại danh tiếng gần cả khắp Á-châu, ai lại không biết thuốc hiệu con bướm bướm.

Những người khí-huyết khô khan, đau lưng mỏi chơn, tị-vị yếu, ăn ngũ không ngon, thân thể mỗi mệt, đờn bà con gái thời máu me không đều-đủ, dùng thuốc này cho máu me sung túc, trẻ em lâu lớn, ôi ợp, ốm yếu, cho em uống thuốc này để ăn chơi mau lớn. Tóm lại thuốc này người lớn trẻ nhỏ đều dùng được cả.

Một ve thuốc Mạnh giá 0p.50, đổ lộn vào nửa lít rượu (rượu gì cũng được) nó sẽ thành một thứ rượu có mùi thơm tho ngon lành, dùng với rượu mau thắm; quý bà, trẻ em, nên dùng pha với nước sôi để nguội, uống cũng hiệu nghiệm vậy.

Có trữ nhiều : tại tổng cuộc, người hạo-hật mạnh mẽ khác Đại-Quang Dược-Phòng, 27 Bd. Tổng-Đốc-Phương, Cholon. Chỉ ngày thật quý báu vô cùng, cuộc, 231 rue d'Espagne Saigon và 29 Rue des Cantonnais, Hanoi.

Dĩa BEKA hát êm ru rõ ràng

Không kêu rõ rõ như thứ khác

Dĩa BEKA hát cả năm còn tốt

Không phải đồ xài hai ba tháng bỏ

Tròng đỏ

Phước-Cương
Cô ba Xuân
Vạn-thành-Ban (Hát bộ)
Hát điệu Bắc

Tròng xanh

Trần-Đất
Phước-Cương
Hát điệu Bắc
Ca điệu Huế

Tròng đen

Huỳnh-Kỳ (Cổ Phụng - Hà)

Tròng tím

Trần-Đất
Múa bông
Kinh Phật
Nói Thơ
Hát Bộ

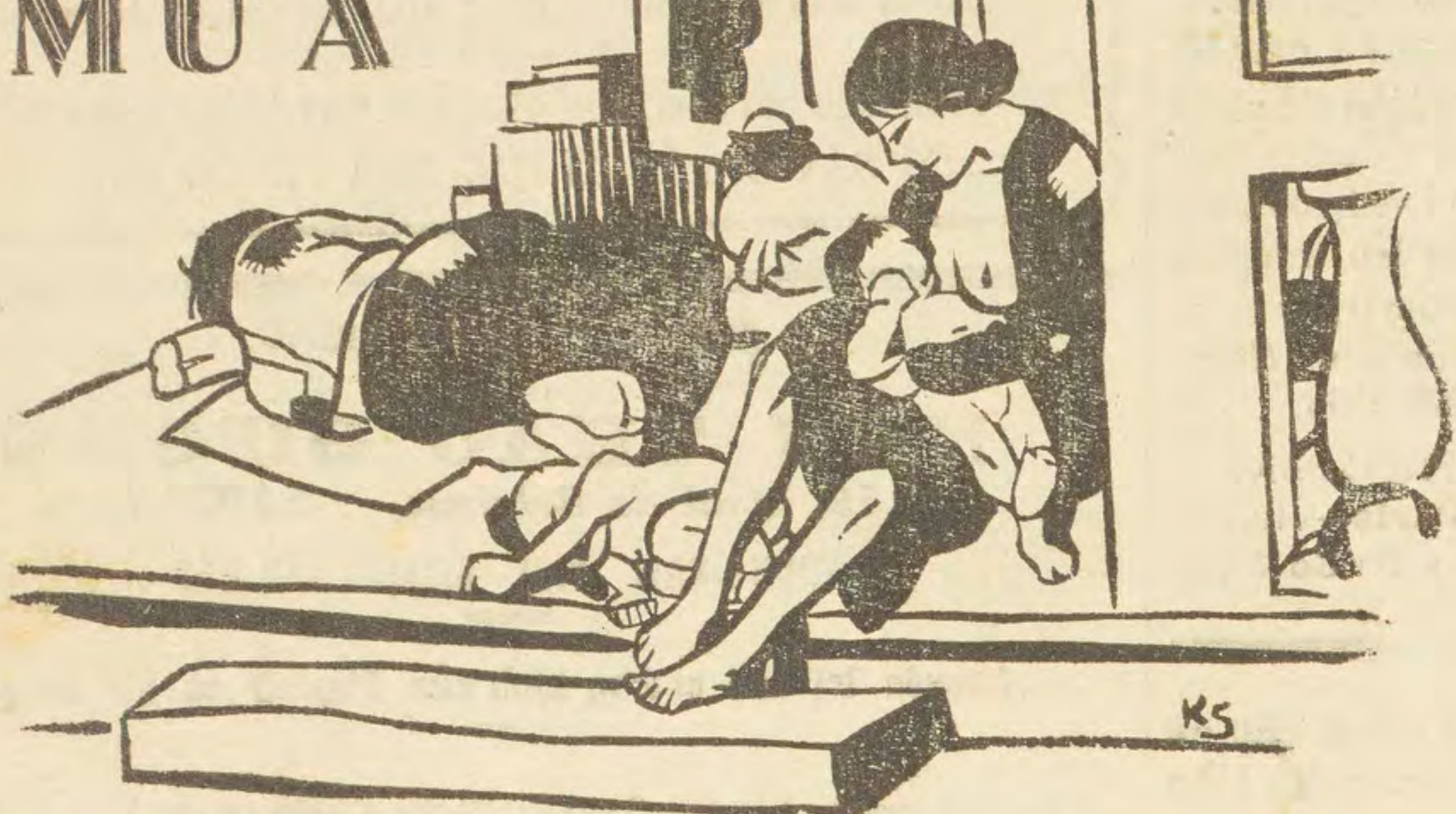
Tròng vàng

Đại Phước-Cương
Phụng-Hảo
Tài Tử kim thời
Hát Bộ
Ca điệu Bắc
Ca điệu Huế

HÃY ĐÓN MUA DĨA BEKA ĐẶC BIỆT TÀI TỬ XUẤT SẮC

truyện ngắn

CHIẾC ÁO MƯA

D A một tháng nay Khanh bỗng đâm ra ghiền thuốc lá. Năm trên giường, trộm mền lên quá nửa mình, chàng nhìn ra cửa sổ ngắm cảnh mưa gió tiêu điều : cả một bầu trời tối tăm, thăm thẳm, như thất số gai đề tang cho một cảnh đời tàn rã.

Trong căn phòng lạnh lùng, buồn tẻ, Khanh đốt thuốc hút, hút mãi, không hiểu vì đâu mà chàng nghiệm thấy hút thuốc là một sự khoái trá vô cùng. Khanh lơ đãng nhìn theo những làn khói thuốc lẫn vẩn bay trên trần nhà như nặng trĩu một nỗi u buồn, thoáng thấy rồi biến mất. Sự liên-tưởng của chàng như đuổi theo khói thuốc không ngớt.

Nhà chàng ở ngay bên cạnh một xưởng sửa xe hơi, hằng ngày tiếng ã, tiếng búa, cùng tiếng máy chạy sinh sịch, như đập vào lòng chàng một cái biểu-hiệu tranh đấu vô cùng...

Khanh thất nghiệp đã ba tháng nay, trước làm nghề thợ nguội, một nghề mà hết ngày nọ sang ngày kia, chàng phải tiếp xúc với sự nặng nề, vất vả và ồn ào.

Thái Bình Hoàn

(Trị ho lâu)
Đảm lạnh
tích-tụ trong
Phổi sanh
trùng-độc, ăn
phá chất Phổi

đi. Bệnh như ho nhiều, như là về đêm, khạc ra có chỉ máu trong đờm, chỉ ấy thiệt là mất. Phổi lụn vụn bị vi-trùng ăn lở ra đó. Con người lần lần ốm gần như bộ xương, bản thân đã dưới, biếng ăn biếng ngủ.

Thuốc THÁI-BÌNH-HOÀN của nhà thuốc Đại-Đồng làm mát trái tim bộ Phổi, trừ đờm, chữa lạnh các vết tích ở Phổi, dứt chứng ho lâu ngày, ngừa được bệnh lao.

Mỗi hộp 1 p. 50
Số bảo chế ĐẠI-ĐỒNG
96, rue Pellerin -:- Saigon.

hồn dợn. Nhưng quen tai, Khanh cho là một dấu vui vẻ trong sự làm việc. Nay, thì chàng cảm thấy sự yên lặng và buồn tẻ lạ lùng. Vì...

Vì một ý nghĩ liên miên quấy cuồng trong óc chàng như chong chóng, chàng nghĩ đến ngày mai, ngày kia chưa biết kiếm ra một phương kế gì để cứu gia đình của mình qua khỏi cơn nghèo ngặt, túng thiếu. Chàng còn mẹ già, còn một người em gái ở nhà quê, mỗi tháng chàng đều phải gửi tiền về. Tuy nhiên vợ chàng có mang đã năm tháng nay, nhưng vẫn cố gắng giúp đỡ chàng trong lúc chàng thất nghiệp.

Buồn nhất là vừa rồi chàng lại tiếp được thư của Nga, em chàng gửi vào, kể ra đủ trăm thứ khổ : công nợ, sưu thuế, giỗ tết, ăn xài v.v... Lại thêm bà mẹ chàng già yếu bệnh hoạn liên miên trong người; cơm cháo chưa có tiền đủ, tiền đâu lo đến thuốc men. Cùng cực cho đến Khanh nghe tin em gái chàng sắp về nhà chồng, chàng cũng không có một vật gì gửi về làm quà. Thấy sự cùng cực như dồn dập vào lòng, chàng chỉ muốn chết ngay lúc ấy để khỏi trông thấy sự đau lòng xót ruột bởi cảnh nghèo nàn, khổ khó đã chồng chất lên vai...

Khanh buồn rầu chán nản suy nghĩ ở đời, thân mình quá là thân trâu ngựa bị thao túng trong tay bọn tư bản. Cả một gia đình sống mãi với những ngày đói rét, nheo nhóc, rồi tấm lòng mình dần có tốt ba mươi vạn mà bị sự nghèo đói cấp thục rồi cũng hóa ra xấu, vì chàng nhận thấy trước cảnh gia đình túng khổ chàng đã bất lực lắm rồi.

Một cơn gió lạnh thổi vào người, Khanh thấy trong mình tê tái, sức nhìn đến cái khạp gạo đã cạn, tiền phố sắp đòi đến nơi, mà trong túi trống rỗng không còn một đồng xu. Đã ba hôm nay chàng thấy sự thiếu thốn khổ sở đã hiện ra trước mắt. Nhưng Sám, vợ chàng vẫn yên ả chàng đừng lo buồn. Nàng cố gắng đi làm để giúp chồng.

Một sự hy-sinh cao thượng đã làm cho chàng thấy cuộc đời mình có ý - nghĩa. Khanh cảm thấy đời mình chưa phải là hoàn toàn thất vọng.

Nghĩ như vậy, nên Khanh đem lòng thương vợ một cách tha thiết, thương một người đàn bà giàu lòng hy - sinh, đã có một tình yêu chân thực, kín đáo, chịu khổ vì chàng trong cảnh nghèo nàn. Hai người lấy nhau chỉ nhờ một sự gặp gỡ tình cờ trong một buổi chợ đêm. Hồi ấy, chàng còn làm cho một hãng may, mà vợ chàng lại làm khâu đầm cho một tiệm bán đồ nữ trang. Gặp nhau sanh cảm rồi yêu nhau, lấy nhau.

Nhưng sự khổ vẫn như quần theo bên chân. Giữa lúc chàng thất - nghiệp, giữa lúc chàng đương gánh vác gia đình nặng nề, thì mấy hôm nay thấy trong người ngày ngày mệt mỏi như muốn nhuốm bệnh. Những cơn gió liên tiếp thổi vào cửa sổ, chàng thấy lạnh buốt, và trong người rờn rợn như muốn lên cơn sốt. Khanh ngồi nhòm dây, khoanh tay gục đầu xuống ủ rũ như một người điên, hồi tưởng lại cuộc đời mình từ lúc nhỏ đến bây giờ, chỉ sống mãi với những ngày thiếu hụt, trống trải. Sự nghèo nàn đau đớn ngày lúc sinh ra, chàng đã thấy có nó rồi.

Đã ba hôm nay, trời mưa không ngớt nhưng chàng vẫn chịu khó đi kiếm việc làm. Trên con đường Gallieni, Khanh cất bước mệt mỏi uể oải. Trong tâm trí chàng đương mãi đuổi theo những hy-vọng tốt đẹp, như một người sắp trúng số độc-đắc. Mỗi lần người ta đau khổ, người ta vẫn có quyền nuôi những hy-vọng tốt đẹp vẫn vợ để quên bớt sự đau khổ.

Bỗng cơn mưa gió kéo đến, chàng không còn ngoảnh núp, đành chịu dầm mưa đi về nhà. Nhìn lên vùng trời nhuốm một màu đen thẫm như mực, những lần chớp giết liên tiếp không thôi, một cơn gió gào, những chiếc lá vàng lại bay theo tung tã. Cả vũ-trụ như rung động, chàng thấy một báo-hiệu như sắp tận thế.

PHÒNG KHÁN BỆNH

N° 8, rue Sabourain (ngang hông chợ Bến-thành) - SAIGON

Docteur TRAN - VAN - CHI

Ancien Assistant de Gastro-Entérologie et de Radiologie de la Faculté de Médecine de Montpellier
Ex-Chargé de Consultation à l'Hôpital Suburbain
Diplôme d'Hygiène Médecin Colonial de l'Université de Paris
Membre Correspondant de la Société de Gastro-Entérologie du Littoral Méditerranéen.

CHUYÊN MÔN TRỊ BỆNH :

Bao tử, Ruột, Gan, Kiết, Nội Trĩ, Nước đái đường, Nhức mỏi v.v.

DÙNG QUANG-TUYẾN (Rayons X)

Rọi và chụp hình bao tử, ruột vắn vắn

GIỜ KHÁM BỆNH :

Sớm mai từ 8 giờ tới 12 giờ. Chiều từ 3 tới 7 giờ.

Chỉ khác nhau ● là giá tiền ●

Hột xoàn mới QUẬN-CHÙA
nước chiếu lạnh như giãc
xoàn tây. Có giầy bảo kiết

Các cô dặng vẻ đẹp tự nhiên đó là hạnh-phúc. Nếu muốn dặng đồ nữ-trang lạ nhập hột xoàn mới viếng QUẬN-CHÙA.

Cà-rà đàn ông mới làm rồi nhận hột xoàn nước lải sương 32 giãc thật khéo, vỏ vàng tây và vỏ vàng trắng.

S. 621

S. 622

S. 623

Pendentifs đá đen nước, đen mung vỏ vàng tây kiểu chưa đầu có. Nhiều thứ đá quý : đá ba màu, đá nước biển, màu trà, màu tím, saphir màu xanh dương mài đủ hình, giãc, kiêu, do thợ Cù-là, thợ Xiêm mài. Mới làm rồi bóng chột đá đen Pailin nước, mặt mài giãc xoàn.

QUẬN-CHÙA

Mài và bán hột xoàn mới
21, Amiral Courbet -:- SAIGON

Hôm ấy, Khanh về đến nhà không bằng lòng, và cho là một thì vợ chàng dọn cơm sẵn còn sự lãng phí vô ích. Nàng vẫn đợi chàng về để ăn. Thấy Khanh biết vậy, nhưng đây là nàng ướm át, mặt mày xanh mét, và phải bớt số tiền để dành phòng run lên cầm cập, nàng thương lúc để, để sầm ảo cho chồng, hại, vội đi lấy áo quần cho đây là một sự bất đắc dĩ, nhưng chàng thay, và đốt lửa cho nàng đã thương chồng quá thì làm sao ?

— Em đã khuyên mình đừng đi đâu, ở nhà cho hết cơn sốt rồi hãy...

Khanh đáp :
— Anh hôm nay đã đỡ nhiều, nên đi lại người bạn ở gần đây chơi, anh ở nhà một mình buồn chết.

Bữa cơm hôm ấy, tuy chẳng có gì ngon mà Khanh thấy vui vẻ trong lòng, chàng ăn rất nhiều.

Chiều hôm nay, bảy giờ, Sám ở sở về, nàng đi thẳng ra chợ cũ để tìm mua cho Khanh một chiếc áo mưa. Nàng đi suốt hai dãy phố, tìm khắp nơi chỉ có một cái đáng giá tám đồng là nàng thích nhất, nên mua ngay cho Khanh.

Sám cấp gọi áo bên nách, vắn vắn đi về nhà ; dọc đường nàng mãi nghĩ đến Khanh, thương hại chồng nàng, những ngày mưa gió, mà vẫn phải thôi thôi đi kiếm việc làm. Sám biết là chồng nàng cố giấu nàng, nói ra sợ nàng cản trở chẳng. Nay nàng mua chiếc áo mưa giữa lúc chàng thất-nghiệp, túng ngặt, rồi, chắc thế nào Khanh cũng

Sám vừa bước chân vào nhà thấy tối đen như mực. Nàng vẫn in trillà Khanh còn đang đi đâu chưa về. Nàng đánh quẹt thấp đèn, chợt nhìn trên giường thấy Khanh còn nằm ngủ. Nàng vội đi lại đánh thức chồng để khoe cái áo mưa mới mua, bỗng như một luồng điện chạy qua, nàng thấy trong người rùng rợn. Khanh nằm mê man, cả người nóng như than hầm. Hoảng hốt nàng gọi to lên :
— Anh Khanh ! Anh Khanh !

Em đã về đây...

Khanh vẫn nằm thiêm thiếp, mê man, miệng ú ớ nói không nên lời. Nàng ngả gục xuống bên cạnh chồng khóc rống lên. Ngoài trời còn mưa, gió thổi vù vù không ngớt. Sám rùng mình tưởng tượng như nghe tiếng của thần chết đương gọi cửa sắp lôi Khanh đi.

Ba giờ sau, một tiếng nấc, Khanh tắt ngấm. Khi hồn lìa khỏi xác, chàng còn đem theo một nụ cười trên cặp môi xám ngắt.

ĐÔNG-CHI